



သုတေသနအလင်းအသံစီတကာ

ချစ်နွေမိုး

စီစဉ်သော



# လေပြည်နေ့ပြီးရင် မုန့်တိုင်းအလှည့်ပဲ

သို့မဟုတ်

BURMESE CLASSIC

## သုတေသနအလင်းဂျာနယ်အတွင်းရေး

### အပိုင်း(၁)

www.burmeseclassic.com

- ခင်ဗျားက မြန်မာနိုင်ငံသားမဟုတ်ဘူး။  
အမေရိကန်နိုင်ငံသား ခံယူထားတာ  
ရေးချင်သလိုရေး ဖွဲ့ချင်သလိုဖွဲ့ပြီး ပြဿနာတက်ရင်  
ခါးတောင်းတစ်ခြား ဖင်တစ်ခြားနဲ့ ပြန်ပြေးမှာ။

- ခင်ဗျားနောက်မှာ ပြည်သူ့ သန်း ၆၀  
ရှိတယ်ဆိုပြီး အထင်ကြီးမနေနဲ့  
ရုံးမှာတောင် အလုပ်လုပ်တဲ့ဝန်ထမ်း (၃၀)ကျော်မှာ  
ဝန်ထမ်း(၂၅)ယောက်က ခင်ဗျားဘက်မှာမရှိဘူး။

- ပြည်သူနဲ့ မိဒီယာကို ခုတုံးလုပ်ပြီး  
နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး အမြတ်ထုတ်တာ  
ထင်ရှားနေတယ်။



- ခင်ဗျားလုပ်ရပ်တွေ ရပ်တန်းကမရပ်ဘဲ  
ဆက်မိုက်နေရင်  
ပြည်သူနဲ့ မိဒီယာသမားတွေက ဒဏ်ခတ်လိမ့်မယ်။

- ခင်ဗျားဘဝ သမိုင်းကြောင်း သိတဲ့သူတွေက  
သူရိယအလင်းဂျာနယ်မှာ ရှယ်ယာ (၉၀)ရာခိုင်နှုန်းနဲ့  
ပါတယ်ဆိုတော့ ရယ်နေကြတယ်။

**စီစဉ်သူ**

မှူးရီ၊ အလင်းအယ်ဒီတာ ချစ်ရွှေမိုး

**ပုံနှိပ်ခြင်း**

ပထမအကြိမ်၊ အုပ်စု ၁၀၀၀

**ထုတ်ဝေခြင်း**

ဒီဇင်ဘာ ၂၀၁၃

**ထုတ်ဝေသူ**

ဦးမောင်မောင်ကြည် (သာယီ ၂၁၃၆)



သူရိယအလင်းသစ်စာပေတိုက်

အမှတ် ၁၁၄၊ စကားဝါပင်လမ်း၊ ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

**ပုံနှိပ်သူ**

ဦးဝင်းကျော်ထွန်း

မုံရွှေပုံနှိပ်တိုက်

အမှတ် ၁၄၀၊ ၄၅-လမ်း၊ ဗိုလ်တစ်ထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

**ဖြန့်ချိရေး**

စာပေလောက ၅

အမှတ် ၁၃၈/၁၄၀၊ ပထမထပ်၊ ပန်းဆိုးတန်းလမ်းနှင့်မဟာဗန္ဓုလလမ်းထောင့်

၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း၊ ၀၉ ၇၃၁ ၂၅၀၆၇၊ ၀၉ ၇၃၁ ၄၀၉၃၆

Website: www.sarpaylawka5.com Email: splk5mm@gmail.com

**စာနိဂုံး**

၀၅၀၀ ကျပ်

၀၉၅-၀၄၀၀၈

**ဝေမျှဖြန့်ချိရေးရုပ် မှန်တိုင်းအလှည့်ပဲ (သို့မဟုတ်)**

**သူရိယအလင်းကျာနယ်အတွင်းရေး**

**ရန်ကုန်၊ သူရိယအလင်းသစ်စာပေတိုက်၊ ၂၀၁၃။**

**၅-၀၅၅ စာ ၀၃၀၂၅ \* ၂၀၀၅ စင်တီ။**

**(၀) ဝေမျှဖြန့်ချိရေးရုပ် မှန်တိုင်းအလှည့်ပဲ (သို့မဟုတ်)**

**သူရိယအလင်းကျာနယ်အတွင်းရေး**

# မာတိကာ

## အဖွင့်

### အခန်း(က)

လေပြည်ကျေးဦးရင် မှန်တိုင်းအလှည့်ပဲ (၁)	၃
လေပြည်ကျေးဦးရင် မှန်တိုင်းအလှည့်ပဲ (၂)	၁၇
လေပြည်ကျေးဦးရင် မှန်တိုင်းအလှည့်ပဲ (၃)	၂၇
လေပြည်ကျေးဦးရင် မှန်တိုင်းအလှည့်ပဲ (၄)	၃၅
လေပြည်ကျေးဦးရင် မှန်တိုင်းအလှည့်ပဲ (၅)	၄၅

### အခန်း(ခ)



၆၁

### အခန်း(ဂ)

ကောလာဟလအန္တရာယ်	၆၉
သံပုံးတီးပြီး တောထုတ်ပစ်ရမည့်	၇၇
ကဏန်း၊ ပုတ်သင်၊ ဝါးပင်၊ လိပ်မျိုး၊ နွားသိုး၊ ဇွဲ၊ အများ	

### အခန်း(ဃ)

ဝန်ထမ်းများ၏ရင်တွင်းစကား	၈၇
သူရိယအလင်းဂျာနယ်မှ အကြောင်းမဲ့အလုပ်ထုတ်ခံရသူတို့က	၉၃
ပုဇွန်တောင်မြို့နယ် အလုပ်အကိုင်နှင့်	
အလုပ်သမားရှာဖွေရေးရုံးသို့ လျှော်ကြေးရလို့မှ တိုင်ကြား	
မောင်ဘအုပ်..... နုပါသေးတယ်	၉၅
အသိပေးကြေညာအပ်ပါသည်တဲ့.....	၁၀၁

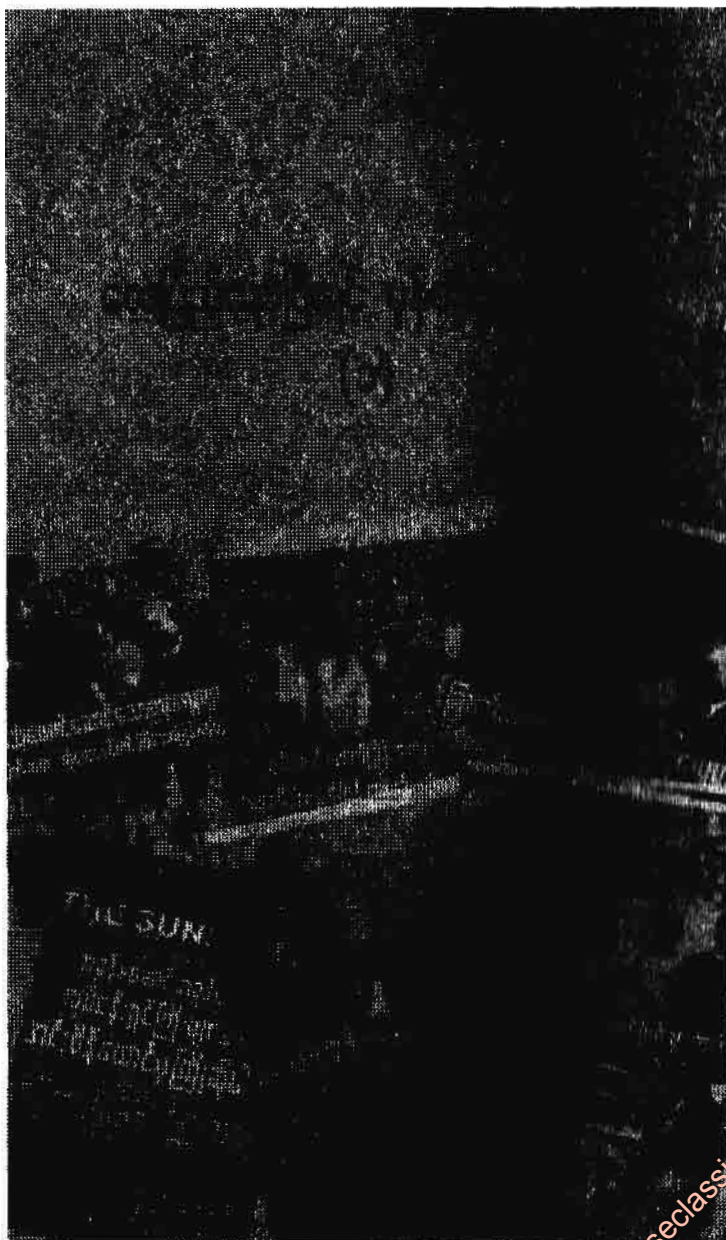
ကျွန်တော့် အရှေ့တွင်  
ရင်ဘတ်မှ တစ်ပါး အခြားမရှိပါ။  
ကျွန်တော့် အနောက်တွင်  
ကျောပြင်မှ တစ်ပါး အခြားမရှိပါ။  
ရင်ဘတ်နှင့် ကျောပြင်အကြား  
စာပေကို မြတ်နိုးခင်တွယ်တတ်သော  
စာပေကို ချစ်ခင်စုံမက်တတ်သော  
ခံစားတတ်သော နှလုံးသားရှိပါသည်။  
ယခုရေးသားသော စာများသည်  
ကျွန်တော်ချစ်သောစာပေနှင့်  
ကျွန်တော်လေးစားသော စာပေလောကအတွက်  
နှလုံးသားမှ ခံစားချက်များသာ ဖြစ်ကြောင်း၊  
ရိုးသားစွာ ဝန်ခံအပ်ပါသည်။

**ချစ်ဇွဲမိုး**

---

အခန်း (က)

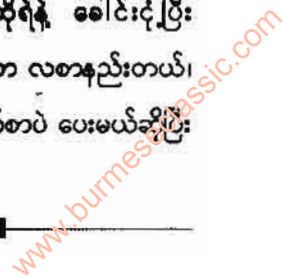
---



သူရိယအလင်းကျာနယ် ရပ်နားလိုက်တဲ့အချိန်မှာ အယ်ဒီတာအဖွဲ့က ခင်ဗျားအပေါ်အကြွေး (၃)ခု တင်သွားခဲ့တယ်။ ပထမတစ်ခုက 'ဝန်ထမ်းလစာ'၊ ဒုတိယတစ်ခုက 'စာမူရှင်တွေအတွက် စာမူခ'၊ တတိယတစ်ခုက 'သိက္ခာ' အကြွေးပဲ။

(၃၁.၁၀.၂၀၁၃) ရက်နေ့က ဝန်ထမ်းလစာနဲ့ လျော်ကြေးတွေ ရှင်းပေးတာ အငယ်ဝန်ထမ်းတွေကို လစာတစ်ဝက်ပဲပေးဖို့ ခင်ဗျားတို့ စီစဉ်တယ်။ ဒီဝန်ထမ်းတွေက ရုံးမတက်တာ မဟုတ်ဘူး။ သူတို့ရုံးကို လာကြတယ်။ ရုံးက တံခါးပိတ်ထားတယ်။ ဝင်လို့မရဘူး။ အလုပ်ဆင်းလို့ မရဘူး။ အဲဒါကို လစာတစ်ဝက်ခွဲပေးဖို့ စီစဉ်တယ်ဆိုတာက သဘာဝမကျဘူး။

ဒီတော့ ကိုပြည့်စုံ(နိုင်ငံတကာအယ်ဒီတာ)နဲ့ ကျွန်က လူပုံအလယ်မှာ မတ်တပ်ရပ် ရှင်းပြပြီး တောင်းခံလို့ အပြည့်အဝ ပြန်စီစဉ်ပေးတယ်။ ကျွန်တို့သာမပြောရင် သူတို့လေးတွေ မပြောရဲမဆိုရဲနဲ့ ခေါင်းငုံ့ပြီး ပေးသမျှပဲ ယူကြရမှာ ဒီအငယ်တန်းဝန်ထမ်းတွေဆိုတာ လစာနည်းတယ်။ စာမူခတွေ ဘာတွေလဲ ရှိတာမဟုတ်ဘူး။ လစာတစ်ဝက်စာပဲ ပေးမယ်ဆိုပြီး





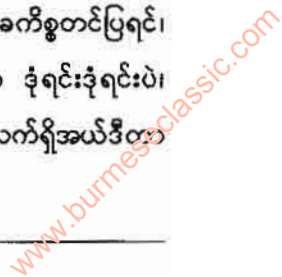
မခါင်၊ ပုံပြတ်တဲ့စဉ်မှမျိုးက အင်မတန်ရှက်ဖို့ ကောင်းပါတယ်။ ဒီလိုကိစ္စမျိုး နောက်က လူသားချင်း ကိုယ်ချင်းစာစိတ်နဲ့ အစကတည်းက သိဖို့ကောင်း ကယ်။ ပြောမှပေးတယ်ဆိုတာက ... (ခင်ဗျားဘာသာ ဆက်တွေးပါ)

ဒုတိယတင်တဲ့အကြွေးက စာမူခက်စွဲပဲ။ ဂျာနယ်ရပ်စဲသွားတဲ့အချိန် မှာ စာမူခရင်းဖို့ (၅) ပတ်စာ ကျန်နေတယ်။ တိတိကျကျပြောရရင် အတွဲ(၁) အမှတ် (၆)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၁)၊ (၁၂) အတွက် စာမူခတွေ မရှင်းရသေးဘူး။ စာရေးဆရာဆိုတာက စာမူခကို တန်ဖိုးထားတယ် စာမူခ ဆိုတာက မသမာနဲ့ နည်းနဲ့ ရတဲ့ငွေမဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်အသိဉာဏ်မူပိုင်ခွင့်ကို အသုံးချပြီး သမ္မာအာဇီဝနဲ့ ရသင့်ရထိုက်တဲ့ အခွင့်အရေးပါ။

ကျုပ်ဆိုရင် စာရေးလာတာ နှစ် ၄၀ ရှိပြီ။ ဂျာနယ်၊ စာစောင်၊ မဂ္ဂဇင်း၊ သတင်းစာကအစ စာအုပ်တိုက်တွေမှာရေးခဲ့တယ်။ ဘယ်မှာမှ အဲဒီလို စာမူခမပေးဘဲ အချိန်ခွဲထားတဲ့နေရာ မကြုံဖူးဘူး။ ဂျာနယ်တွေ မဂ္ဂဇင်းတွေမှာ ဒီနေ့ပါရင် နောက်တစ်နေ့ရှင်းတယ်၊ အခြေအနေအရစောင့် ရရင်လည်း တစ်ပတ် (၁၀)ရက်ထက် မပိုဘူး။

ဂျာနယ်တွေ၊ မဂ္ဂဇင်းတွေကို ဝါသနာအရ ထုတ်ဝေပြီး စာမူခအခက် အခဲဖြစ်ခဲ့တဲ့ တိုက်တွေလည်း ရှိပါတယ်။ ဒါမျိုးကိုတော့ ကိုယ်ကနားလည် ပေးရတယ်။ သူတို့က မပေးချင်လို့မှ မဟုတ်တာ။ အခြေအနေနဲ့ အချိန်အခါ အရ ကြန့်ကြာသွားတာ၊ ခုဟာက သက်သက်မဲ့မပေးဘဲ အချိန်ခွဲထားတာ ပိုက်ဆံမရှိတာလည်း မဟုတ်ဘူး။ သက်သက်မဲ့ လက်ပေါက်ကပ်တာ။

အစည်းအဝေးလုပ်လို့ အယ်ဒီတာအဖွဲ့က စာမူခကိစ္စတင်ပြရင်၊ ချက်ချင်းပဲ ရှင်းတော့မလိုလို ပြောဆိုတယ်။ ပြီးတော့ ဒုံရင်းဒုံရင်းပဲ၊ စာမူခတွေ အဲဒီလို ချက်ချင်းမရှင်းတော့ ဂျာနယ်မှာ လက်ရှိအယ်ဒီတာ



တွေပဲ အမည်အမျိုးမျိုးနဲ့ ရေးရတယ်။ အပြင်စာရေးဆရာတွေဆီက စာမူ မတောင်းရဲဘူး။ အချို့က စာမူပေးရင်တောင် ချက်ချင်းမသုံးဘဲ အချိန်ဆွဲထားရတယ်။ ကိုယ့်ကိုပေးထားတဲ့စာမူ ကိုယ်သုံးလို့ စာမူခတောင်းရင် ကိုယ်ပဲစိုက်ပေးရမှာ ဘယ်လိုလုပ်သုံးရဲပါ့မလဲ၊ ကျုပ်တို့မှာ အယ်ဒီတာတွေ ဖြစ်ပြီး၊ အပြင်က စာမူကောင်းကောင်းတွေ လာပို့မှာတောင် ကြောက်နေခဲ့ရတဲ့ဘဝ အဖြစ်ကရှားပါတယ်။

ထားပါတော့ ပြောပြန်ရင်လည်း ကိုယ့်ပေါင် ကိုယ် လှန်ထောင်းသလို ဖြစ်မယ်။ အဓိကပြောချင်တာက “တတိယအကြွေး” ကိစ္စပဲ။ ဟုတ်တယ် ခင်ဗျားအပေါ် ကျုပ်တို့တင်နေတဲ့ တတိယအကြွေးက “သိက္ခာအကြွေး” ဗျ ခင်ဗျားရဲ့ ဖြောင်လိမ် ဖြောင်စား (ဖြောင်လိမ် ဖြောင်စား ဆိုတာက ခင်ဗျားရဲ့ မြင်းခွာတစ်ချက်ပေါက်ရင်... ဆိုတဲ့ ဆောင်းပါးမှာ သုံးထားတဲ့ အသုံးအနှုန်း၊ အဲဒီမှာ ခင်ဗျားက “ဒီခရိုနိုတွေက ဖြောင်လိမ်ဖြောင်စားတွေ၊ ခုကျီးကန်း၊ ခုစာကလေးပါ” လို့ သုံးထားတယ်။ အဲဒီစကားလုံးက ခင်ဗျားနဲ့ လိုက်ဖက်ညီမယ်ထင်လို့ သုံးလိုက်တာ) လုပ်စားသွားတဲ့ တစ်ကိုယ်တော် သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲမှာ ခင်ဗျားထည့်ပြောသွားတဲ့စကားက ကျုပ်တို့ အယ်ဒီတာအဖွဲ့ရဲ့ သိက္ခာကို များစွာထိခိုက်သွားခဲ့တယ်။

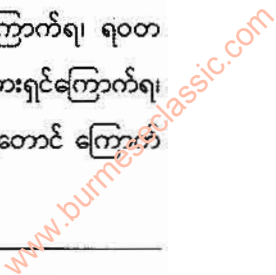
အဲဒီရှင်းလင်းပွဲမှာ ခင်ဗျားကပြောခဲ့တယ် ထောင်သူရဲဘူအုပ်၊ သတိုးစည်သူ၊ စစ်သူရဲဗလမင်းထင် ဆိုတဲ့နာမည်နဲ့ ရေးတဲ့ဆောင်းပါးတွေကို ကျုပ်တို့ အယ်ဒီတာအဖွဲ့ကဖတ်ပြီး ထည့်သွင်းဖို့ အတည်ပြုခဲ့တာပါလို့ ပြောခဲ့တယ်။ အဲဒီစကားဟာ ကျုပ်တို့ရဲ့လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ ကျုပ်တို့ရဲ့ သိက္ခာကို အလွဲသုံးစား လုပ်လိုက်တာပဲ။



ခင်ဗျားအသိဆုံးပါ ခင်ဗျားရေးတဲ့စာမူတွေ ဘယ်အယ်ဒီတာကို မပါဖတ်သလဲ၊ ခင်ဗျားဘာသာ ရေးတယ်၊ ခင်ဗျားဘာသာ ကွန်ပျူတာစာစီ ဘာမားတွေကို စာစီခိုင်းတယ်၊ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် စိတ်ကြိုက်ဒီဇိုင်းဖန်တီး ကယ် ပြီးတာနဲ့ စက်တင်ရိုက်ဖို့ ပုံနှိပ်စက်ပို့ ခင်ဗျားဘာသာ စီစဉ်တယ်။

ကုန်ကုန်ပြောရရင် ခင်ဗျားစာမူတွေကို အယ်ဒီတာအဖွဲ့မပြောနဲ့ စာပြင်အဖွဲ့တောင် ပေးမဖတ်တာ အများကြီးရှိတယ်။ နောက်ဆုံးထွက်ခဲ့တဲ့ သူရိယအလင်းအမှတ် - (၁၂)က “လပြည့်ညပြီးရင် လကွယ်ညနဲ့...” ဆိုတဲ့ဆောင်းပါးမှာ ပြန်ကြည့် မှားလိုက်တဲ့ သတ်ပုံတွေ၊ တရုတ်ကို တရုပ်လို့ဖြစ်၊ စကြဝဠာကို စကြဝဠာဖြစ်၊ တစ်ပြည်လုံးကို တပြည်လုံးဖြစ်၊ မှားလိုက်တာမှ တစ်ပုဒ်လုံး ဖြစ်ချင်သလို ဖြစ်နေတော့တာပဲ၊ စာပြင်ဆရာ တွေက ဒီစာမူသူတို့ဆီ ရောက်မလာဘူးလို့ အခိုင်အမာ ပြောတယ်၊ ရှင်းပါ တယ်၊ ခင်ဗျားရေးတဲ့ စာမူတွေကို ခင်ဗျားလုပ်ချင်သလို လုပ်နေတာပဲ၊ ကိုယ်လုပ်ချင်သလို ကိုယ်လုပ်ပြီး အယ်ဒီတာအဖွဲ့ သဘောတူသလိုလို လုပ်တာက ခင်ဗျားပြဿနာတွေ၊ ခင်ဗျားလုပ်ရပ်တွေကို အယ်ဒီတာအဖွဲ့ လှူရတာပဲ။

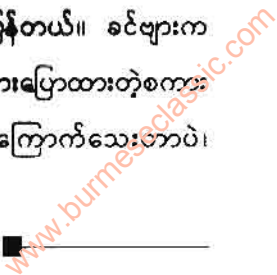
ခင်ဗျားဘာကိုကြောက်လို့ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် စိတ်ကြိုက်လုပ်တာ ပါလို့ ဝန်မခံဘဲ အယ်ဒီတာအဖွဲ့ကို ဘာလို့ လွဲချရတာလဲ၊ ခင်ဗျား မကောင်းပါ၊ တစ်ပုဒ်ထဲမှာ “ကျုပ်တို့ပြည်သူတွေက ကြောက်လိုက်ကြရတာ၊ မနက် အိပ်ရာနီး မျက်နှာသစ်ကတည်းက ဟိုလူကြောက်ရ၊ ဒီလူကြောက်ရ၊ ထောက် လှမ်းရေးကြောက်ရ ရဲစခန်းက ဆားပုလင်းကြောက်ရ၊ ရဝတ ရယကဥက္ကဋ္ဌကြောက်ရ၊ ပြီးခဲ့တဲ့နှစ်အနည်းငယ်က စွမ်းအားရှင်ကြောက်ရ၊ အာဇာနည်ပတ်သက်တဲ့ ရုပ်ကွက်ထဲက လူဆိုးတွေတောင် ကြောက်



နေရတယ် မဟုတ်လား” လို့ (အတွဲ-၁၊ အမှတ် ၁၂မှာ) ရေးခဲ့တယ်။

ကျုပ်တို့ ပြည်သူတွေ ကြောက်လိုက်ရတာဆိုပြီး၊ ခင်ဗျား ကြောက်တာကို ခင်ဗျား ကြောက်တယ်လို့ မရေးဘဲ ပြည်သူတွေကို ဆွဲထည့်တယ် (အယ်ဒီတာအဖွဲ့ကို ခုတုံးလုပ်သလို) ပြည်သူတွေကို ခုတုံးလုပ်တယ်။ ခင်ဗျား ကြောက်တာ ဟုတ်-မဟုတ် စဉ်းစားကြည့်။

မှတ်မှတ်ရရ တစ်ခုပြောတယ်၊ ဦးတေဇ အကြောင်း ဆောင်းပါးရေးထားတဲ့ ဂျာနယ်ထွက်တုန်းက အဖြစ်အပျက်လေးပါ။ ဂျာနယ်က စနေနေ့ ထွက်တော့ စနေနေ့ဆို အယ်ဒီတာအဖွဲ့တွေ အလုပ်မဆင်းကြဘူး၊ တနင်္ဂနွေနေ့မှာ ဆင်းလေ့ရှိကြတယ်။ အဲဒီ တနင်္ဂနွေနေ့က ဘယ်သူမှ မလာ ကြဘူး၊ ကျုပ်နဲ့ သတင်းထောက်မလေး တစ်ယောက်ထဲ ရှိတယ်။ သတင်းထောက်မလေးက ၁ နာရီ လောက်မှာ ပွဲတစ်ပွဲ သွားစရာရှိလို့ ထွက်သွားတယ်၊ ဒီတော့တိုက်ထဲမှာ ကျုပ်တစ်ယောက်တည်းရှိတယ်။ တစ်နာရီခွဲလောက်မှာ ခင်ဗျားပျာပျာသလဲ ဝင်လာတယ်။ ရုံးထဲရောက်တာနဲ့ အစောင့်ကောင်လေးကို ခင်ဗျားပြောတယ်။ “တံခါးတွေ သော့ခတ်ထား၊ ဘယ်သူလာလာဖွင့်မပေးနဲ့။ ဂျာနယ်လာဝယ်ရင်လည်း ဒီနေ့ ရုံးပိတ်တယ်လို့ ပြော သူတို့ (ဦးတေဇကို ရည်ညွှန်းသည်) တွေက ယုံရတာ မဟုတ်ဘူး။ တပည့်တွေလွတ်ပြီး သတ်ရင်သတ်ခိုင်းနေမှာ” လို့ပြောပြီး အပေါ်ထပ်ကို ခြေလှမ်းကျဲကျဲနဲ့ တက်သွားတယ်။ အောက်ထပ်ကို လုံးဝ ပြန်ဆင်းမလာတော့ဘူး၊ အပေါ်ထပ်က ခင်ဗျားရဲ့ အခန်းထဲမှာပဲ ခင်ဗျားအောင်းနေခဲ့တယ်။ နေ့လယ် ၂ နာရီခွဲတော့ ကျုပ်လည်း ပြန်တယ်။ ခင်ဗျားက ကြောက်လို့ ပြန်ဆင်းမလာဘူး။ ကျုပ်လည်း ခင်ဗျားပြောထားတဲ့စကား အသည်းယားပြီး ပြန်တယ်။ ခင်ဗျားတောင် ကြောက်သေးတာပဲ။



ကျုပ်လည်း ကြောက်တာပေါ့။

အဲဒီနေ့ကစပြီး နောက်ပိုင်းမှာ ခင်ဗျားရုံးကို သိပ်မလာတော့ဘူး။  
ဟိုဟုန်းက စာရေးရင် ခင်ဗျားအခန်းမှာရေးတယ်။ ခုတော့ ရုံးကအခန်းမှာ  
မရေးဘဲ အပြင်မှာရေးပြီးမှ ရောက်လာတယ်။ ရောက်လာရင် ခင်ဗျား  
စာမူတွေ ခင်ဗျားစိတ်ကြိုက် စီစဉ်တော့တာပဲ။ ခင်ဗျားလာတော့လည်း  
ကြည့်ဦး။ ကိုယ်က CEO ပဲ။ ရုံးမှာ တာဝန်အရှိဆုံး အမှုဆောင်အရာရှိ  
ချုပ်ပဲ။ အရှေ့တံခါးက ပေါ်ပေါ်တင်းတင်း အဝင်အထွက်လုပ်ပေါ့။ ခုတော့  
မဟုတ်ဘူး။ လာရင် နောက်ဖေးပေါက်က အဝင်အထွက် လုပ်တယ်။  
ဝင်လာပြီဆိုတာနဲ့ တံခါးတွေ အကုန်ပိတ်ခိုင်းတယ်။ ပြီးတော့  
ရုံးဝန်ထမ်းတွေ အားလုံးကိုလည်း မှာထားတယ် “ထောင်သူရဲဘအုပ်တို့  
သတိုးစည်သူတို့ ဗလမင်းထင်တို့ဆိုတာ ဘယ်သူလဲမေးရင် တိုက်ကလူတွေ  
ရေးတာ မဟုတ်ဘူး။ အပြင်က စာရေးဆရာ တွေရေးပြီး လာပို့တာလို့  
ပြောကြ” တဲ့။ ကျုပ်အပါအဝင် ဝန်ထမ်းတွေအားလုံး ဘယ်သူမေးမေး  
ခင်ဗျားပြောခိုင်းတဲ့အတိုင်းပဲ ပြောရတယ်။ ခင်ဗျားက အမှုဆောင်အရာရှိချုပ်  
ဆိုတော့ ကျုပ်တို့အားလုံး ခင်ဗျားစကား နားမထောင်လို့ မဖြစ်ဘူးလေ။

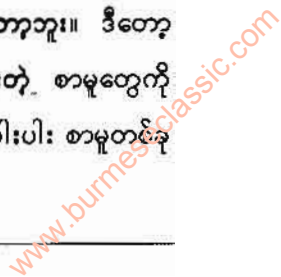
ခင်ဗျားကခင်ဗျား စာမူတွေကို စီစဉ်တဲ့အခါ အယ်ဒီတာချုပ်  
အခန်းထဲမှာဝင်ပြီး စီစဉ်တာ ခင်ဗျားစာမူတွေ ဘယ်သူမှ ပေးဖတ်တာ  
မဟုတ်လို့ အယ်ဒီတာချုပ်တောင် အခန်းထဲမှာ ခင်ဗျားစီစဉ်နေရင် အပြင်  
ထွက်ပေးနေခဲ့တယ်။ ပြောချင်တာကတော့ ခင်ဗျားစာမူတွေနဲ့ ပတ်သက်ရင်  
ကျုပ်တို့ အယ်ဒီတာအဖွဲ့တွေရော အယ်ဒီတာချုပ်ပါ ဖတ်ရှုခွင့်မပေးဘူး  
ဆိုတာ ပါပဲ။

ခင်ဗျားက (၁)ဖြစ်နေတော့ ခင်ဗျားစာမူတွေ ကျုပ်တို့ တောင်း

မဖတ်တော့ဘူး။ ဂျာနယ်ထွက်မှပဲ ဖတ်ရတယ်။ ဖတ်ကြည့်တဲ့အခါ စာလုံး ပေါင်းသတ်ပုံတွေ အကြောင်းအရာတွေ မှားနေတာလည်း တွေ့ရတယ်။ ဥပမာ ပြောရရင် အတွဲ (၁) အမှတ် (၁၂) မှာ ရေးထားတဲ့ “ကျွန်တို့တာ တစ်နေ့တော့ ကြောင်ဖြစ်သွားတာပဲ” ဆိုတဲ့ ဆောင်းပါးထဲမှာ “သူ့သမီး ဒေါ်စန္ဒာဝင်းရော ဦးနေဝင်းရော အေဒီလမ်းမှာ အကျဉ်းသားတဝန့် သေသွားရတာပဲ” လို့ ရေးထားတယ်။ တကယ်တော့ ဒီနေရာမှာ ဦးနေဝင်း သေသွားတယ်ဆိုတာ မှန်တယ်။ ဒေါ်စန္ဒာဝင်းက မသေသေးဘူးဗျ၊ စုထိ သက်ရှိ ထင်ရှားရှိနေတယ်။ ဒီတော့ ဒေါ်စန္ဒာဝင်း အေဒီလမ်းမှာ သေသွား တယ် ဆိုတာ မဟာအမှားပဲ။

ပြီးတော့ “မြန်မာပြည်ကို ဝါးမြို့မည့် တရုတ်တစ်ရာအုပ်စု အာမခံ အဖွဲ့ဝင် (၄)ဦး ဆိုပြီး အတွဲ (၁) အမှတ်(၁၁)မှာ ဒေါက်တာစိုင်းဆမ်ထွန်း ကို ဖော်ပြထားလို့ ဒေါက်တာစိုင်းဆမ်ထွန်းက “၎င်းမှာ ရှမ်းတိုင်းရင်း သားစစ်စစ် ဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်း၌ တရုတ်သွေးတစ်စက်ပါသည်ဟု သက်သေ ပြနိုင်လျှင် ၎င်းရှာထားသည့် စည်းစိမ်များအားလုံး ယူသွားဟု ပြောချင် ကြောင်း ပြည်ထောင်စုနေ့စဉ်သို့ ဆက်သွယ်ပြောကြားသည်” လို့ (၁၆.၁၀.၂၀၁၃) ရက်နေ့ထုတ် ပြည်ထောင်စုသတင်းစာက တစ်ဆင့် ရှင်းပြခဲ့တယ်။ ဒီလို ရှင်းပြလိုက်တော့ ခင်ဗျားမှားသွားပြီနို့ မသိချင်ယောင် ဆောင် နေလိုက်တယ်။

အဲဒီအမှားတွေကို ဂျာနယ်ထွက်မှ အယ်ဒီတာတွေဖတ်ရတာ ဆိုတော့ ဖေးဖေးမမ ပြုပြင်ဖို့ အခွင့်အလမ်း မရတော့ဘူး။ ဒီတော့ ဂျာနယ် သိက္ခာကျရုံပဲရှိတယ်။ အဲဒီလို ခင်ဗျားရေးတဲ့ စာမူတွေကို ဖတ်ခွင့်မရှိခဲ့တဲ့ ကျုပ်တို့ အယ်ဒီတာအဖွဲ့ဟာ ရှားရှားပါးပါး စာမူတင်ခဲ့

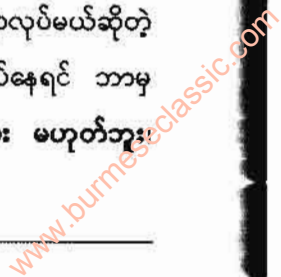


ဖတ်ခွင့် ကြုံခဲ့တယ်။ စာမူအနေနဲ့ ဖတ်ရတာ မဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားဘာသာ စီစဉ်ပြီး စက်ကိုပုံနှိပ်ဖို့ ပို့တော့မယ့်ဆဲဆဲ ပရုထုတ်ထားတာကို ဖတ်ရတာ။

အဲဒီပရု အယ်ဒီတာချုပ်လက်ထဲ ရောက်သွားလို့ အယ်ဒီတာချုပ်က ကျုပ်ကို ပေးဖတ်တယ်။ အဲဒီဆောင်းပါးက “မြင်းခွာတစ်ချက်ပေါက်ရင် မီးတစ်ဟုန်းဟုန်း တောက်စေရမယ်” ဆိုတဲ့ ဆောင်းပါးပဲ။ အဲဒီဆောင်း ပါးရဲ့နောက်ဆုံးမှာ “အကယ်၍ ကျုပ်ကိုဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်စာတွေ ဖော်ပြ ပေးနေတဲ့ သူရိယအလင်းဂျာနယ်တိုက်နဲ့ အဖွဲ့ဝင်တွေကို တစ်နည်းနည်းနဲ့ နှောင့်ယှက်ဟန့်တားလာမယ် ဆိုရင်တော့ မင်းတို့အားလုံးနဲ့ ကျုပ်တို့ နောက်မှာ ခိုင်ခိုင်မာမာ ရပ်တည်နေတဲ့ သန်း(၆၀)သော မြန်မာပြည်သူ လူထုနဲ့ စစ်ဖြစ်မယ့်နေ့ပဲကွာ မင်းတို့လူတစ်စုနဲ့ လူထုသန်း(၆၀) စစ်ဖြစ်တဲ့ နေ့ပဲ။ အဲဒီနေ့ကတော့ မြင်းခွာတစ်ချက်ပေါက်ရင် မီးတစ်ဟုန်းဟုန်း တောက်စေရမယ်ဆိုတဲ့ (၁၃၀၀)ပြည့်အရေးတော်ပုံ ခေါင်းဆောင် သခင် ဗဟိန်၊ စကားနဲ့ နိဂုံးချုပ်လိုက်ချင်တယ်” လို့ ရေးထားတာ ဖတ်လိုက် ရတယ်။

ဒီအပိုဒ်ကို ကျုပ်သဘောမကျဘူး။ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး စိန်ခေါ်ပြီး ပြည်သူနဲ့ တိုက်တာမျိုး ဖြစ်နေတယ်။ ဝါကြောင့် အယ်ဒီတာချုပ်ကို ဒီအပိုဒ်ဖြုတ်ဖို့ အကြံပေးလိုက်တယ်။ အယ်ဒီတာချုပ်ကလည်း “ဟုတ်တယ်၊ ဒီအပိုဒ်ဖြုတ် ရမယ်” ဆိုပြီး။ ခင်ဗျားနဲ့ အယ်ဒီတာချုပ်အခန်းထဲမှာ ဆွေးနွေးတယ်။

နောက်တစ်နေ့ဂျာနယ်ထွက်တော့ ဒီအပိုဒ် ပါလာတယ်။ အယ်ဒီတာ ချုပ်နဲ့ အယ်ဒီတာတွေကို ဂရုမစိုက်ဘူး။ ငါလုပ်ချင်ရာလုပ်မယ်ဆိုတဲ့ သဘောပဲ။ ဒီတော့ ဒီဂျာနယ်မှာ ကျုပ်တို့ ဆက်လုပ်နေရင် ဘာမှ ဖြစ်လာနိုင်စရာ မရှိဘူး။ ခင်ဗျားက မြန်မာနိုင်ငံသား မဟုတ်ဘူး။

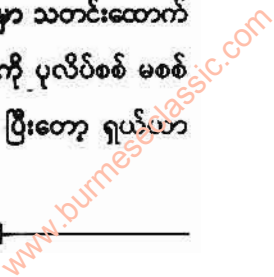


အမေရိကန်နိုင်ငံသား ခံယူထားတာ၊ ရေးချင်သလိုရေး၊ ဖွဲ့ချင်သလိုဖွဲ့ပြီး ပြဿနာတက်ရင် ခါးတောင်းတခြား၊ ဖင်တခြားနဲ့ ပြန်ပြေးမှာ ခါးစည်းပြီး ခံရမှာက ကျုပ်တို့အယ်ဒီတာအဖွဲ့ပဲ ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ်တို့က ရည်ရွယ်ချက်ချင်း မတူဘူး။ ခင်ဗျားက ပုဂ္ဂိုလ်ရေး အတိုက်အခိုက်တွေနဲ့ နာမည်ကြီးအောင် ဖွဲ့ချင်တယ်။ ကျုပ်တို့အယ်ဒီတာအဖွဲ့က ဈေးရည်တည်တံ့ခိုင်မြဲအောင် သိက္ခာရှိရှိ ဂျာနယ်အဖြစ် ရပ်တည်ချင်တယ်။

ဒီတော့ ထုတ်ဝေသူရယ်၊ ရှယ်ယာရှင်တွေရယ်၊ ကျုပ်တို့ အယ်ဒီတာ အဖွဲ့တွေရယ်၊ ဆရာစံလမ်းက cafe SS မှာ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး အလုပ် ထွက်ခဲ့တယ်။ ထုတ်ဝေသူကလည်း ပုဂ္ဂိုလ်ရေးတွေ မရေးဖို့ ခင်ဗျားကို ပြောထားလျက်နဲ့ ရေးလို့ဆိုပြီး သူရိယအလင်းဂျာနယ်ကို ဆက်လက် ထုတ်ဝေခြင်း မပြုတော့ဘဲ ရပ်နားဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။

အောက်တိုဘာလ (၁၈)ရက်နေ့ ညမှာ ထုတ်ဝေသူရဲ့သား ကိုသစ်မင်းဆွေနဲ့ သူငယ်ချင်းအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့က ရုံးမှာရှိတဲ့ ကွန်ပျူတာ ၁၄ လုံး နဲ့ CCTV ကို ဖြုတ်ယူခဲ့တယ်လို့ ကြားလိုက်ရတယ်။ ကိုသစ်မင်းဆွေ ဆိုတာက ရုံးမှာ (MD)အဖြစ် တာဝန်ယူထားတဲ့ တာဝန်ရှိသူ တစ်ယောက် ပါ။ ထုတ်ဝေသူဆိုတာလည်း ခင်ဗျားတို့ ရှယ်ယာရှင်တွေပဲ။

ခင်ဗျားတို့ရှယ်ယာရှင်ချင်းဖြစ်တဲ့ ပြဿနာကို ခင်ဗျားက ပုံကြီးချဲ့ တယ်။ ဖိုးလပြည့်အုပ်စုကပဲ အကြမ်းဖက်သလိုလို ပြည်သူတွေကို လှုံ့ဆော် တယ်။ မရေရာတဲ့ စကားလုံးတွေ၊ မမှန်တဲ့ စကားတွေနဲ့ တစ်ကိုယ်တော် သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲလုပ်တယ်။ သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲမှာ သတင်းထောက် တွေကမေးတော့၊ တိကျတဲ့အဖြေမပေးနိုင်လို့ “ကျုပ်ကို ပုလိပ်စစ် မစစ် ပါနဲ့” ဆိုပြီး သတင်းထောက်တွေကို ပြောခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ ရှယ်ယာ



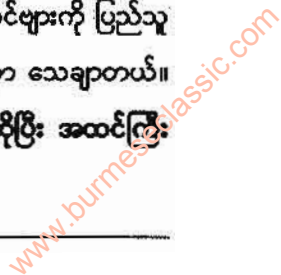


၉၀ ရာခိုင်နှုန်းကို ခင်ဗျားပိုင်တယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်။ ခင်ဗျားဘဝ သမိုင်းကြောင်း သိတဲ့သူတွေကတော့ သူရိယအလင်းကျာနယ်မှာ ရှယ်ယာ ၉၀ ရာခိုင်နှုန်း ပါတယ်ဆိုတော့ ရယ်နေကြတယ်။

ပြီးတော့ သူရိယအလင်းကျာနယ် ထုတ်ဝေမှု ရပ်စဲသွားလို့ သူရိယ နေဝန်းကျာနယ်ကို ပြည်သူတွေရဲ့ တောင်းဆိုချက်အရဆိုပြီး ဆက်ထုတ်တယ်။ တကယ်တော့ ခင်ဗျားက ပြည်သူနဲ့ မီဒီယာကို ခုတုံးလုပ်ပြီး နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ အမြတ်လုပ်တာ ထင်ရှားနေတယ်။ ခင်ဗျားက လမ်းဘေးက မျက်လှည့်ဆရာတွေလို မျက်လှည့်ပြပြီး ဆေးရောင်းလိုက်တာပဲ။

ထားပါ။ ဒါတွေက ခင်ဗျားလည်လို့ ခင်ဗျားစားတာပဲ။ ခင်ဗျားလုပ်တဲ့ သူရိယနေဝန်းကိစ္စ ပြည်သူတွေ ကြိုက်ကြိုက်၊ မကြိုက်ကြိုက် ကျုပ်တို့ အယ်ဒီတာအဖွဲ့နဲ့မဆိုင်ဘူး။ ခင်ဗျားတို့ ရှယ်ယာရှင်တွေ ပြဿနာကလည်း ကျုပ်တို့ အယ်ဒီတာအဖွဲ့နဲ့ မဆိုင်ဘူး။ ကျုပ်တို့နဲ့ ပတ်သက်နေတာက ခင်ဗျား သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲမှာ ပြောခဲ့တဲ့စကားပဲ။ သူရိယအလင်းမှာ ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့တဲ့ ခင်ဗျားရဲ့စာမူတွေကို ကျုပ်တို့ အယ်ဒီတာအဖွဲ့ သဘောတူလို့ ထည့်တယ်ဆိုတာပဲ။ အဲဒါ ကျုပ်တို့ကို သက်သက်မဲ့ “သိက္ခာ” ချတာ၊ အယ်ဒီတာလုပ်ပိုင်ခွင့်တွေကို ဆန့်ကျင်ပြီး ခင်ဗျားလုပ်ချင်ရာ လုပ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား ယောက်ျားပီပီ ဝန်ခံလိုက်ပါ။ အဲဒါက ခင်ဗျားအပေါ်တင်နေတဲ့ ကျုပ်တို့ အယ်ဒီတာအဖွဲ့ရဲ့ “တတိယအကြွေး”ပဲ အဲဒီအကြွေးမဆပ်မချင်း ခင်ဗျားနောက်မှာ ခင်ဗျားကို ပြည်သူတွေ အယုံအကြည်မရှိဘူးဆိုတဲ့ အရိပ်မဲကြီး လိုက်နေမှာ သေချာတယ်။

ခင်ဗျားနောက်မှာ ပြည်သူ သန်း(၆၀) ရှိတယ်ဆိုပြီး အထင်ကြီး

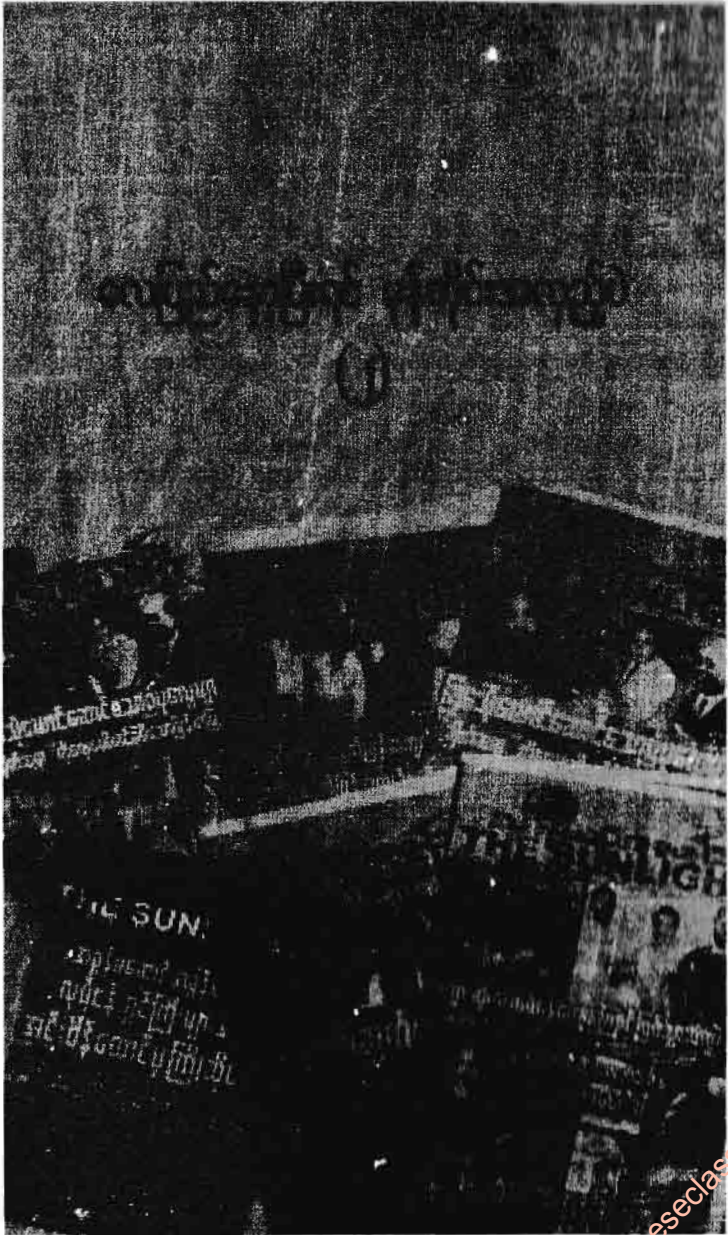


မနေနဲ့ ရုံးမှာတောင် အလုပ်လုပ်တဲ့ ဝန်ထမ်း (၃၀)ကျော်မှာ ဝန်ထမ်း (၂၅)ယောက် က ခင်ဗျားဘက်မှာမရှိဘူး။ ကျုပ်တို့ အယ်ဒီတာအဖွဲ့နဲ့အတူ ခင်ဗျားကို ကျောခိုင်းခဲ့ကြပြီ။

ခင်ဗျားကို နောက်ဆုံးစကားပြောချင်တယ်။ ခင်ဗျားက မြန်မာနိုင်ငံနဲ့ နှစ်ပေါင်းများစွာ ဝေးကွာနေပြီး အခုမှ ပြန်ရောက်လာတော့ မြန်မာပြည်သူ တွေအကြောင်း ဂဃနဏ သိတာမဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်တို့ မြန်မာပြည်သူတွေ က နှစ်ပေါင်းများစွာ မျက်စိမှိတ်၊ နားပိတ်ခံနေခဲ့ရပြီး အခုမှ မီဒီယာ လွတ်လပ်ခွင့် ရေးရေးလေးပေါ်လာလို့ မျက်စိပွင့်စပဲရှိသေးတယ်။ ခင်ဗျား ကြောင့် မီဒီယာသမားတွေ မီဒီယာလုပ်ငန်းတွေ ထိခိုက်သွားရင် ပြည်သူ တွေရဲ့ မျက်စိတွေ နားတွေ ပြန်ပိတ်သွားရပါလိမ့်မယ်။

ခင်ဗျားပြောပြောနေတဲ့ ပြည်သူသန်း(၆၀)ရဲ့ အကျိုးစီးပွားကို တကယ် လိုလားတယ်ဆိုရင် ခင်ဗျား အောင်မြင်မှုအတွက် ခင်ဗျားစီးပွား ရေးအတွက် မီဒီယာလုပ်ငန်းကို ခုတုံးမလုပ်ပါနဲ့၊ မီဒီယာသမားတွေကို စတုတ္ထမဏ္ဍိုင်ရဲ့ စွမ်းအားရှင်တွေအဖြစ် ဂုဏ်ယူပေးလိုက်ပါ။ ခင်ဗျားနဲ့ မီဒီယာဘယ်လိုမှ မပတ်သက်ဘူး။ ခင်ဗျားသူဌေးဖြစ်ချင်ရင် တခြား နည်း လမ်းနဲ့ စီးပွားရှာပါ။ မီဒီယာကို ခုတုံးလုပ်ပြီး တိုင်းပြည်ကို ချောက်ထဲ ပြန်မချနဲ့လို့ သတိပေးပါရစေ။ ကြောင်ကြာကြာရေမငုပ်နိုင်ပါဘူး သူဌေးဖြစ်နိုင်တဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေ အများကြီး ရှိပါတယ်ဗျာ။

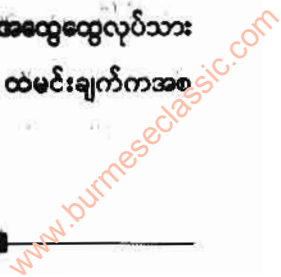




.....  
 .....  
 .....  
 .....  
 .....

သူရိယအလင်းဂျာနယ် အောင်မြင်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတော်လို့၊ ခင်ဗျားကောင်းလို့၊ ခင်ဗျားရေးလို့ အောင်မြင်တယ်ထင်ပြီး နားထင် သွေးကြွမာနတက်မနေနဲ့၊ ဂျာနယ်အောင်မြင်တာ ခင်ဗျားတစ်ယောက်တည်း ကြောင့် မဟုတ်ဘူး၊ ခင်ဗျား မိုးမွန်အောင်တော်နေ၊ မိုးမွန်အောင် ကောင်း နေပါစေ၊ တစ်ယောက်တည်းနဲ့ ဘာမှဖြစ်လာစရာ အကြောင်းမရှိဘူး၊ ဂျာနယ်ရပ်စဲသွားရတာသာ။ ခင်ဗျား တစ်ယောက်တည်းကြောင့်။ ခင်ဗျားရဲ့ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတဲ့ အတ္တတွေ၊ လောဘတွေကြောင့် ဂျာနယ်ရပ်စဲ သွားရတာ။

ပြောရရင် ဒီဂျာနယ်မှာ ခင်ဗျားလည်း ဝန်ထမ်း၊ ကျွပ်တို့လည်း ဝန်ထမ်းပဲ၊ ခင်ဗျားက ရှယ်ယာရှင် ဒါရိုက်တာတွေက ဖန်ဆင်းပေးထားတဲ့ မိုးကျရွှေကိုယ် ဝန်ထမ်း၊ ကျွပ်တို့က ပညာနဲ့ရင်းပြီး ခန့်အပ်စံထားရတဲ့ ဝန်ထမ်း၊ ပြီးတော့ ဂျာနယ်တိုက်မှာ အလုပ်လုပ်နေကြတဲ့ အယ်ဒီတာတွေ၊ စာပြင်ဆရာတွေ၊ စာစီစာရိုက်သမားတွေ၊ ဒီဇိုင်းသမားတွေ၊ ရုံးသမားတွေ၊ ကားသမားတွေ၊ ဖြန့်ချိရေးသမားတွေ၊ လုံခြုံရေးတွေ၊ အထွေထွေလုပ်သား တွေ၊ ကုန်ကုန်ပြောမယ် ရုံးမှာထမင်းချက်နေတဲ့ ထမင်းချက်ကအစ ဝန်ထမ်းတွေပဲ။



အဲဒီဝန်ထမ်းတွေအားလုံး သူ့အရည်အချင်းနဲ့သူ ရှိကြတယ်။ သူ့  
အရည်အချင်းနဲ့သူ တာဝန်ကျေအောင် လုပ်ကြတယ်။ အပင်ပန်းခံကြတယ်။  
ကြီးစားကြတယ်။ တိုးတိုးတစ်မျိုး ကျယ်ကျယ်တစ်မျိုး ဂျာနယ်အောင်မြင်ဖို့  
ဆုတောင်းကြတယ်။ ဆွေးနွေးတယ်။ တိုင်ပင်ကြတယ်။ ဒါတွေကို အောက်  
ခြေလွတ်နေတဲ့ ခင်ဗျားက ဘာမှမသိဘူး။

ဂျာနယ်စထုတ်ထုတ်ချင်း ၃/၄ ပတ်ထိ အောင်မြင်မှုမရသေးတော့  
ဂျာနယ်သက်တမ်းရှည်ပါ့မလားဆိုပြီး ပူပန်ကြတယ်။ ဂျာနယ်သက်တမ်း  
ရှည်ဖို့ ပိုပြီးဂရုတစိုက်ကြီးစားကြတယ်။ ဂျာနယ်အောင်မြင်မှု ရောင်ခြည်က  
တဖြည်းဖြည်း ပေါ်လာတော့ ဝန်ထမ်းတွေ ဝမ်းသာလိုက်ကြတာ။ ဝမ်းသာ  
ကြတာက ပိုက်ဆံလိုချင်ကြလို့ မဟုတ်ဘူး။ ဒီအချိန်မှာ ဘယ်သူကမှလည်း  
လစာတိုးမပေးဘူး။ ကြီးစားမှုတွေကြောင့် အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ  
အောင်မြင်မှု အရိပ်အခြည် မြင်ရလို့ ဝမ်းသာကြတာ။

ဝန်ထမ်းတွေ ဝမ်းသာလို့ ဂျာနယ်အတွက် ဂုဏ်ယူမယ်ကြံတုန်း  
ရှိသေးတယ်။ ပြဿနာကို မီးခွက်ထွန်းပြီး ရှာလာသူက ခင်ဗျားပဲ။ ခင်ဗျား  
အလိုမကျတဲ့ ဝန်ထမ်းတွေကို အလုပ်ထုတ်ပစ်တယ်။ (ဝန်ထမ်းသုံးယောက်  
အလုပ်ထုတ်ပစ်လိုက်တာ ခင်ဗျားမှတ်မိမှာပါ။ အပြစ်မရှိ အပြစ်ရှာပြီး  
ခင်ဗျား ထုတ်ပစ်လိုက်တာ)။

အဲဒီနောက်ပိုင်းမှာ ခင်ဗျားလုပ်ချင်သလို စလုပ်တယ်။ တွေးချင်  
သလိုတွေးပြီး၊ ရေးချင်သလို ရေးတယ်။ ခင်ဗျားရေးတာတွေ ပြည်သူ့ကြိုက်  
တယ်ဆိုပြီး ထင်ရာစိုင်းတယ်။ အယ်ဒီတာအဖွဲ့ဆိုတာ စာမူတည်းဖြတ်တဲ့  
အဖွဲ့ဆိုတာ ခင်ဗျားနားမလည်ဘူး။ စာပြင်အဖွဲ့ဆိုတာ စာမူ/ပရ စာလုံး  
ပေါင်၊ အထားအသို စစ်ဆေးအတည်ပြုပေးတဲ့ အဖွဲ့ဆိုတာလည်း ခင်ဗျား

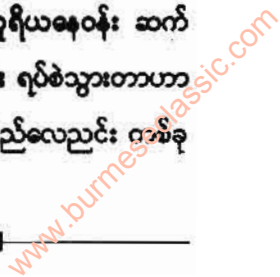


နားမလည်ဘူး၊ ငါ့လှေ ငါထိုး ပဲခူးရောက်ရောက်ဆိုတဲ့ အမျိုး၊ အမျိုးမျိုး လှုံ့ဆော်စာ (ခင်ဗျားရေးတဲ့စာတွေက စာဖတ်ပရိသတ် ဗဟုသုတရရှိထက် တိုင်းပြည်မငြိမ်မသက်ဖြစ်အောင် သွေးထိုးလှုံ့ဆော်ထားတဲ့စာ)တွေ ရေးတယ်။

အဲဒီစာတွေရေးလို့ ပြဿနာတစ်ခုခုဖြစ်ပြီး သူရိယအလင်း ရုပ်စံ ခံရရင် သူရိယနေဝန်းအမည်နဲ့ ဆက်ထွက်နိုင်ဖို့ ခင်ဗျားအကွက်ကျကျ ကြိုတင် စီစဉ်ထားတယ်။ သူရိယအလင်းဂျာနယ်က ရှယ်ယာရှင်တွေနဲ့ ထုတ်တာ၊ ခင်ဗျား သူရိယနေဝန်းက ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်ထုတ်မှာဆိုတော့ သူရိယ အလင်းဂျာနယ် ရုပ်စံခံရရင် ခင်ဗျားအတွက် ပိုကောင်းတယ်လို့ ခင်ဗျားက ထွက်ထားပြီးသား၊ ဒီတော့ သူရိယအလင်းရုပ်စံသွားဖို့ ခင်ဗျား ပြဿနာအမျိုးမျိုး ရှာတယ်။

ဂျာနယ်တစ်ခုလုံးမှာ တာဝန်အရှိဆုံးက အယ်ဒီတာချုပ်ပဲ၊ အယ်ဒီတာချုပ် သဘောကောင်းတာကို အခွင့်ကောင်းယူပြီး ခင်ဗျားရေးချင် သလိုရေး၊ လုပ်ချင်သလိုလုပ်တယ်။ အယ်ဒီတာချုပ်ကိုကျော်ပြီး ကိုယ်ရေးတဲ့ စာမူ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ပုံနှိပ်စက်ပို့ ရိုက်ခိုင်းတဲ့စနစ် ကျင့်သုံးတယ်။ (ပြဿနာဖြစ်တော့ အယ်ဒီတာအဖွဲ့က ခွင့်ပြုသလိုလို သတင်းစာ ရှင်းလင်းပွဲလုပ်ပြီး လွှဲချတယ်)

ခင်ဗျားလုပ်ရပ်တွေကို ရှယ်ယာရှင်တွေနဲ့ အယ်ဒီတာတွေက မကျေနပ်လို့ ထုတ်ဝေသူကို ပြောပြတော့ ထုတ်ဝေသူက သူရိယအလင်းဂျာနယ် ဆက်လက်မထုတ်ဘဲ ရပ်နားလိုက်တယ်။ ဒီတော့ ခင်ဗျားက မျက်ဖြူစိုက် လေ ဆရာကြိုက်လေ ဖြစ်သွားတယ်။ ခင်ဗျားက သူရိယနေဝန်း ဆက် ထုတ်ဖို့ ကြိုတင်စီစဉ်ထားတာ ဆိုတော့ သူရိယအလင်း ရုပ်စံသွားတာဟာ ခင်ဗျားအတွက် အပန်းဖြေဖို့ တိုက်ပေးလိုက်တဲ့ လေပြည်လေညင်း ငွေခံခု

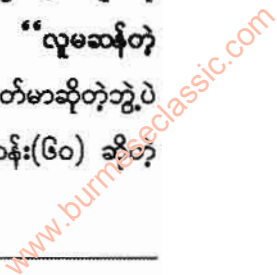


ဖြစ်သွားတယ်။ လေပြည်နော့တာလောက်တော့ ခင်ဗျားက အပျော့ပဲပေါ့။ တစ်ခုတော့ သတိထားပေါ့ဗျာ။ လေပြည်နော့ပြီးရင် မုန်တိုင်းအလှည့် ဆိုတာ မမေ့နဲ့။

သူရိယအလင်းရပ်စဲသွားတာဟာ ခင်ဗျားအတွက်တော့ လေပြည် နော့တာပဲ။ ဝန်ထမ်းတွေဘက် ပြန်ပြီးစောင်းငဲ့ကြည့်လိုက်ပါ။ ဝန်ထမ်းတွေ မုန်တိုင်း အတိုက်ခံရသလို ခံစားလိုက်ကြရတယ်။ ဝန်ထမ်းတွေ ပြိုလဲ ကုန်တယ်။ ဝန်ထမ်းတွေ အလုပ်လက်မဲ့ဖြစ်ကုန်တယ်။

ဝန်ထမ်းတွေရဲ့လစာတွေဟာ ခင်ဗျားလစာနဲ့ ယှဉ်လိုက်ရင် ဝန်ထမ်း တွေက ခင်ဗျား လစာရဲ့အစွန်းထွက် လောက်ပဲရကြတာပါ။ ရတဲ့ လစာကို ကျေကျေနပ်နပ် လက်ခံပြီးအလုပ်ကို တာဝန်ကျေကျေ လုပ်ကိုင်နေကြတဲ့သူ တွေပါ။ သူတို့ရတဲ့လစာနဲ့ သူတို့နောက်မှာ မှီခိုစားသောက်နေကြတဲ့သူတွေ ဘယ်လောက်ရှိတယ်ဆိုတာ၊ ဘယ်လောက် ဒုက္ခရောက်ကုန်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား ကိုယ်ချင်းစာမိရဲ့လား ခင်ဗျား အကွက်ချစီစဉ် ထားတဲ့ဒဏ်ကို ဝန်ထမ်းတွေရော၊ မိသားစုတွေပါ ခါးစည်းခံလိုက်ရတယ်။

ခင်ဗျားလုပ်ချင်သလို လုပ်လိုက်ရလို့၊ ခင်ဗျား ဖြစ်ချင်သလို ဖြစ်သွားခဲ့လို့ ခင်ဗျားကြိတ်ပြီး အောင်ပွဲခံ ဝမ်းသာနေတဲ့အချိန်မှာ ဝန်ထမ်း တွေနဲ့ ဝန်ထမ်းမိသားစုတွေရဲ့ ကြေကွဲသံ၊ ငိုရှိုက်သံ ဘယ်လောက်ပြင်းထန် နေလဲဆိုတာ ခင်ဗျားကိုယ်ချင်းစာပြီး တွေးမိရဲ့လား။ အပြစ်မရှိတဲ့ ဝန်ထမ်း မိသားစု ဧပါင်းများစွာရဲ့ မျက်ရည်ကို ခြေဆေးပြီး အောင်ပွဲခံတဲ့ခင်ဗျားကို ပြည်သူတွေက ကြည်ဖြူမယ်လို့ ခင်ဗျားထင်သလား။ “လူမဆန်တဲ့ အယုတ်စားမှာကောင်” လို့ပဲ ဆုံးဖြတ်ကြလိမ့်မယ်။ လူယုတ်မာဆိုတဲ့ဘွဲ့ပဲ ခင်ဗျားကို ပေးကြလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားပြောပြောနေတဲ့ သန်း(၆၀) ဆိုတဲ့



ပြည်သူတွေပေးတဲ့ လူယုတ်မာဘွဲ့ကို ပြုံးပြုံးပြီး ခံယူနိုင်ဖို့ လေ့ကျင့်ထား ပေါ့ဗျာ။

ခင်ဗျားက ပြောရင်ပြောဦးမယ်။ “ဝန်ထမ်းတွေ အလုပ်ပြုတ်သွားလို့ လျော်ကြေး သုံးလစာ၊ နှစ်လစာတွေ ပေးထားတယ်” လို့၊ ခင်ဗျားစဉ်းစား ကြည့် ဝန်ထမ်းတွေ အလုပ်လုပ်တယ်ဆိုတာ လျော်ကြေးမျှော်မှန်းပြီး လုပ်တဲ့ လူတစ်ယောက်မှ မရှိဘူး။ လစဉ်ပုံမှန်သိက္ခာရှိရှိရတဲ့ လုပ်အားကို ရေရှည် မျှော်မှန်းပြီး လုပ်တဲ့သူတွေချည်းပဲ။ ခင်ဗျား လျော်ကြေးပေးတယ် ဆိုတာ ကလည်း ခင်ဗျား အိတ်ထဲကစိုက်ပေးရတာ တစ်ပြားမှမရှိဘူး။ (ဒါကို ခင်ဗျားအသိဆုံးပါ)။

ပြီးတော့ အလုပ်ပြုတ်သူ တစ်ဦးရဲ့ ခံစားချက်ကို ခင်ဗျားများလည်မိ ရဲ့လား။ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်ရော အလုပ်ပြုတ်ဖူးတဲ့ဒဏ် ခံရဖူးသလား။ ခင်ဗျားဝန်ထမ်းတွေကို လျော်ကြေးပေးတုန်းက ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် လာပေးတာ မဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားအစ်ကို၊ ခင်ဗျားအစ်မ၊ ခင်ဗျားတူမတွေကို ကိုယ်စားလှယ်လွှဲပြီး လေဘာရုံးကတစ်ဆင့် ပို့နိုင်တာ။ ခင်ဗျားက မျက်နှာလွှဲခဲပစ် ပြီးပြီးရော လုပ်လိုက်တာ။ ဝန်ထမ်းတွေကို ပိုက်ဆံပေးပြီး မောင်းမထုတ်ရုံတမယ် ဥပေက္ခာပြုလိုက်တာ။

အဲဒီနေ့က ဝန်ထမ်းတွေရဲ့ မျက်နှာတွေ ခင်ဗျားကိုပြုချင်တယ်။ ပိုက်ဆံတွေ လက်ထဲမှာ ကိုင်ထားကြပေမယ့် တစ်ယောက်မှ မမျှော်ကြဘူး။ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် နှုတ်ဆက်ရင်တောင် မကောင်းတတ်တဲ့အပြု လောက်နဲ့ တုံ့ပြန်ပြီးတဲ့အဆင့်လောက်ပဲ ပြုံးနိုင်ကြတယ်။ အချို့ဝန်ထမ်း တွေဆို ပိုက်ဆံတွေကိုင်ပြီး ငိုနေကြတယ်။ တွေ့စေ့စဉ်းစားနေကြတယ်။

“သူတို့က ငါတို့ဘဝကို ဒီလောက်ပဲ (လက်ထဲမှာ ကိုင်ထားတဲ့

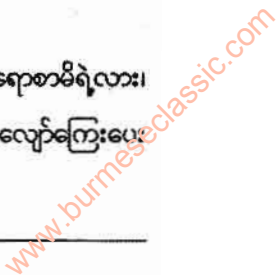


ပိုက်ဆံလေးကိုပဲ) တန်ဖိုးထားပါကလား၊ ငါတို့ဘဝဟာ ဒီလောက်ပဲ တန်ဖိုးရှိပါလား၊ ငါတို့ ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ၊ ငါတို့အိမ်ပြန်ရောက်ရင် မိသားစု တွေကို ဘယ်လိုပြန်ပြောရမလဲ၊ အိမ်မှာကျန်နေတဲ့ ဖိုးဖိုး ဖွားဖွား ဖေဖေ မေမေ ညီကိုမောင်နှမတွေကို ဒီပိုက်ဆံပေးလိုက်ရင် ပျော်နိုင်ကြပါ့ မလား၊ ပိုက်ဆံကိုင်ပြီး ငိုနေကြရင် ဘယ်လိုနှစ်သိမ့်ရပါ့မလဲ” ဆိုတဲ့အတွေး တွေက ဝန်ထမ်းတွေရဲ့ ဦးနှောက်ထဲမှာ စိမ့်ဝင်နေကြတယ်။

အလုပ်အကိုင်ရှားပါးတဲ့ ဒီလိုအချိန်မျိုးမှာ နောက်ထပ် အလုပ်တစ်ခုရဖို့ ဘယ်လိုရှာရပါ့မလဲလို့လည်း စဉ်းစားနေကြရတယ်။ အချို့ဝန်ထမ်းတွေက ရန်ကုန်မှာ နေကြတာမဟုတ်ဘူး၊ နယ်ကလာပြီး အဆောင်မှာငှားနေရင်း၊ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာနေရင်း ဆွေမျိုးသားချင်းတွေဆီမှာနေရင်း အလုပ်လာ လုပ်ကြရတာ၊ ရတဲ့လုပ်ခလစာလေး ခြိုးခြံချွေတာ သုံးပြီး နယ်မှာကျန်ခဲ့တဲ့ မိဘမောင်ဘွားတွေဆီ ပြန်ပို့ကြရတာ၊ အလုပ်မရှိရင် ရန်ကုန်မှာ ဆက်လက် ရပ်တည် နေထိုင်နိုင်ဖို့၊ တစ်ဝမ်းတစ်ခါ၊ စားဖို့သောက်ဖို့၊ နာမကျန်းဖြစ်တဲ့ အခါ ဆေးဝါးကုဖို့... အမျိုးမျိုးတွေ့ရင်း 'စိတ်ကျရောဂါတွေ' အမြစ်တွယ် လာတယ်။

ခင်ဗျားတို့ပေးလိုက်တဲ့လျှော်ကြေးဆိုတာ ဝန်ထမ်းတွေအတွက် စိတ်ကျရောဂါ ပူးတွဲပေးသလို ဖြစ်စေခဲ့တယ်။ စိတ်ကျရောဂါကြောင့် ဝန်ထမ်းတွေ “ငါ့မြင်း ငါ့စိုင်း စစ်ကိုင်းရောက်ရောက်” ပုံစံမျိုးနဲ့ ထင်ရာ စိုင်းပြီး စိတ်လွတ်လက်လွတ် လုပ်ကုန်ကြရင် သူတို့ဘဝရှေ့ရေးအတွက် ရင်လေးစရာပဲ။

ဒါတွေကို ခင်ဗျားတွေ့မိရဲ့လား၊ ခင်ဗျား ကိုယ်ချင်းရောစာမိရဲ့လား၊ တကယ်ဆို ခင်ဗျားက တာဝန်ရှိတဲ့လူကြီးတစ်ယောက်ပါ၊ လျော်ကြေးပေး



တဲ့နေရာကို ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်လာသင့်တယ်။ ဝန်ထမ်းတွေကို နှစ်သိမ့်စကား  
 တွေ၊ အားပေးစကားတွေ ပြောသင့်တယ်။ ခုတော့ ခင်ဗျားလုပ်ပုံတွေက  
 ဖုတ်လေတဲ့ငါးပိ ရှိတယ်တောင်မထင်ဘူး။ ငါ့စကားနွားရ လုပ်လိုက်တာပဲ။  
 ဝန်ထမ်းတွေနေရာမှာ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်သော်လည်းကောင်း၊ ခင်ဗျားမိသားစုဝင်  
 တစ်ယောက်ယောက်သော်လည်းကောင်း ဖြစ်နေခဲ့ရင် ခင်ဗျား ဘယ်လို  
 ခံစားရမလဲ။ ခင်ဗျားမှာ ကိုယ်ချင်းစာတဲ့စိတ်၊ သနားညှာတာတဲ့စိတ်  
 လုံးဝမရှိဘူး။ ကိုယ်အတွက်ပဲ ကိုယ်သိတဲ့ အတ္တသမားပဲ။ ခင်ဗျား မျက်လုံး  
 ထဲမှာ လောဘမီးခိုးမီးလျှံတွေ တစ်ဖိတ်ဖိတ်တောက်နေတယ်။

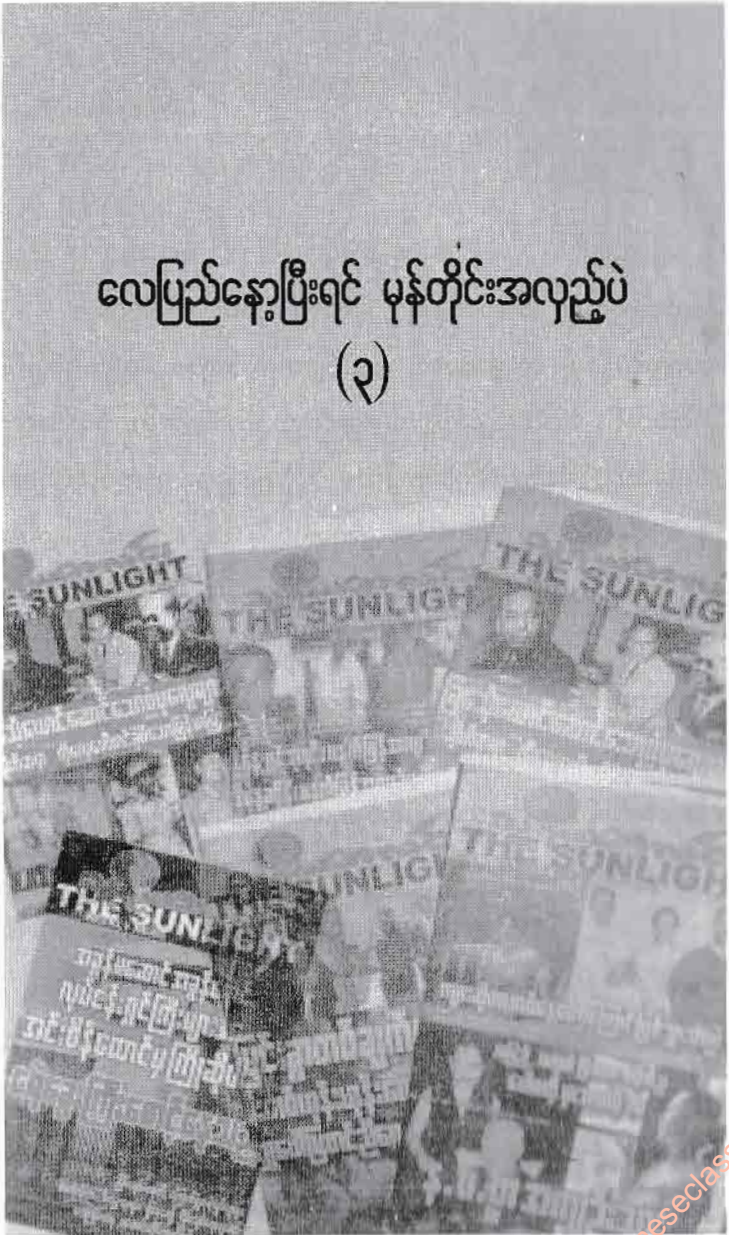
ကျုပ်က ဗေဒင်ဆရာတော့မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားရဲ့အနာဂတ်  
 ကံကြမ္မာကိုတော့ ကြိုသိနေတယ်။ မကြာမီမှာ ခင်ဗျားဟာ လောဘနဲ့  
 အတ္တက ခင်ဗျားလည်ပင်းကို ကြိုးကွင်းလာစွပ်လိမ့်မယ်။ ဝန်ထမ်းတွေ  
 မျက်ရည်တစ်ပေါက်ကျတိုင်း ခင်ဗျား ရင်တစ်ခုလုံး မီးတစ်ဟုန်ဟုန်၊  
 တောက်နေလိမ့်မယ်။ ပြည်သူတွေက ခင်ဗျားကို လူယုတ်မာအဖြစ်  
 အသိအမှတ်ပြုပြီး သံဗုံတီးပြီး တောထုတ်ကြလိမ့်မယ်။ "ကျားဆိုတာ  
 တစ်နေ့တော့ ကြောင်ဖြစ်သွားတာပဲ" ဆိုတဲ့ သာဓကကို ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်  
 လက်တွေ့ ရင်ဆိုင်သွားရလိမ့်မယ်။ အသေချာဆုံးကတော့ ခင်ဗျားသေဖို့မြေ  
 မြန်မာပြည်မှာ မရှိဘူး။ ခင်ဗျားနေဖို့ မြေလည်းမြန်မာပြည်မှာ မရှိဘူး။  
 ဒီလောက်ကတော့ ခင်ဗျားအတွက် လေပြည်အောက်လောက်ပဲရှိမှာပါ...

တစ်ခုတော့ သတိထားပေါ့ဗျား။ လေပြည်အောက်ရင် မုန်တိုင်း  
 အလှည့် ဆိုတာမမေ့နဲ့။



www.burmeseclassic.com

လေပြည်နော့ပြီးရင် မှန်တိုင်းအလှည့်ပဲ  
(၃)



လူဆိုတာက သိတဲ့အတိုင်းပဲ။ ခွေးနှစ်ကောင် ကိုက်တာတောင် သိချင်စိတ်က အလွတ်မပေးချင်ဘူး။ ဘယ်ခွေးက စကိုက်တာလဲ၊ ဘာကြောင့် ကိုက်တာလဲ၊ ဘယ်ခွေး ဘာဖြစ်သွားသလဲ၊ ကိုက်တာကို တွေ့တဲ့သူတွေက ရေနဲ့ဖျန်းပြီး မဟန့်တားကြဘူးလား၊ ဘယ်ခွေးက ဒေါသပိုကြီးသလဲ၊ ခွေးနှစ်ကောင်ရဲ့ အင်အားကရော မျှတမှုရှိရဲ့လား၊ နိုင်ထက်စီးနင်း လုပ်တာလား၊ စုံနေတာပဲ၊ စုံစမ်းရေးကော်မရှင်ဖွဲ့ပြီး ဖြေရှင်းပေးရလောက်အောင်ကို စပ်စုချင်ကြတာ။

အခုလည်းကြည့်။ သူရိယအလင်း ရပ်စဲလိုက်ပြီ ဆိုကတည်းက သိချင်လိုက်ကြတာ၊ မေးချင်လိုက်ကြတာ၊ ကျုပ်ရဲ့ ဖုန်းနံပါတ်သိတဲ့သူ တွေက ဖုန်းဆက်မေးကြတယ်။ လူချင်းတွေ့တဲ့သူတွေက တိုးတိုးတစ်မျိုး၊ ကျယ်ကျယ်တစ်မျိုး မေးကြတယ်။ သူရိယအလင်း ဘာကြောင့်ရပ်လိုက် တာလဲ၊ ဆက်မထွက်တော့ဘူးလား၊ စုံနေတာပဲ။

ဒီကြားထဲ ခင်များက အကြမ်းဖက်ခံ ရတာတွေ၊ စိန်ခေါ်တာတွေ လုပ်လိုက်တာ သိချင်လို့ မေးတဲ့သူတွေက ပိုများလာတယ်။ ကျုပ်ကို သူရိယအလင်းမှာ အယ်ဒီတာလုပ်တာ သိထားကြတော့ ကျုပ်သိမှာပဲဆိုပြီး မေးကြတာ ကျုပ်လမ်းလျှောက်ရတာ ထုတ်ဆီးတိုးသလို ဖြစ်နေလို့ လမ်းတောင်မလျှောက်ရဲသလောက် ဖြစ်သွားတယ်။



မေးတဲ့သူတွေရဲ့ မေးခွန်းတွေကို ကျုပ်သိသလောက်တော့ ကောင်းအောင် ကြည့်ဖြေပေးခဲ့တယ်။ မသိတာကိုတော့ မသိဘူးပဲ ဖြေခဲ့တယ်။ ကျုပ်အဓိက ဖြေမိတဲ့အဖြေကတော့ ရှယ်ယာရှင်တွေဖြစ်တဲ့ ကိစ္စပါလို့ပဲ ကြည့်ကောင်းအောင် ဖြေခဲ့တယ်။ ဟုတ်တယ်လေဗျာ၊ ရှယ်ယာရှင်တွေ မပြေမလည်ဖြစ်လို့ သူရိယအလင်းကျာနယ်ကို ဆက်လက်မထုတ်ဝေတော့ဘူးလို့ ရပ်စဲပစ်လိုက်တာ၊ ကျုပ်အဖြေ မမှားပါဘူး။

သည်ကြားထဲ ခင်ဗျားက ဟိုလိုလို ဒီလိုလို အချွန်နဲ့ဖွဲ့လိုက်တာ မေးတဲ့သူတွေက ပိုဈေးလာပြန်ရော။ ကျုပ်လည်းဖြေရတာ အမှားတွေ ဖြေမိမှာစိုးလို့ အိမ်ပြင်မထွက်ဘဲ အိမ်ထဲမှာပဲ သုံးရက်လောက် အောင်းနေလိုက်တယ်။

သုံးရက်ကြာတော့ အရှိန်သေလောက်ပြီဆိုပြီး မြို့ထဲထွက်ခဲ့တယ်။ မြို့ထဲကို ကျုပ် မကြာခဏ သွားလေ့ရှိတယ်။ မြို့ထဲမှာ အယ်ဒီတာတွေ စာရေးဆရာတွေ သူငယ်ချင်းတွေ မိတ်ဆွေတွေ ရှိတယ်။ အလုပ်နားရက်ဆို ကျုပ်အမြဲသွားလေ့ ရှိတယ်။ အခု ကျုပ်အလုပ်မဆင်းရတော့ဘူးဆိုတော့ စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ်သွားခဲ့တာ။ မြို့ထဲရောက်မှ သိတယ်။ ကျုပ်က သူရိယအလင်း သတင်း အရှိန်သေသွားပြီထင်ခဲ့တာ အရှိန်မသေတဲ့အပြင် ပိုတောင် ပြင်းထန်လာတာ တွေ့ရတယ်။

ဈေးသည်တွေ၊ ကားသမားတွေ၊ ခရီးသည်တွေ၊ ဈေးဝယ်သူတွေ စာရေးဆရာတွေ၊ ထုတ်ဝေသူတွေ၊ စာပေသမားတွေ အားလုံးနီးပါး ဒီအကြောင်းပဲ ပြောနေကြတာ တွေ့လိုက်ရတယ်။ သူရိယအလင်း ရပ်စဲသွားရတဲ့ သတင်းက တော်တော်ကျယ်ပြန့်သွားခဲ့တယ်။

ဝေပန်နေကြတဲ့ အသံတွေကလည်း စုံနေတာပဲ၊ အချို့က ဒီလို



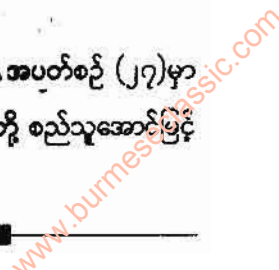
ဂျာနယ်မျိုး အပိတ်ခံရတာ နာတယ်တဲ့။ အချို့က ဂျာနယ်မှာ ဒီလောက် မတရားစော်ပြီး ရေးနေတာ အပိတ်ခံရတာတောင် နည်းသေးတယ်တဲ့။ အချို့က အကြမ်းဖက်တာ မကောင်းပါဘူးတဲ့။ အချို့က အကြမ်းဖက်တာ မဟုတ်ဘူး။ ရှယ်ယာရှင်တွေ ဝေစုလုတာတဲ့။ ကိုယ့်အထင်နဲ့ကိုယ် ပြောလိုက်တာ စုံနေတာပဲ။

သည်ကြားထဲ ကျုပ်နဲ့သိတဲ့လူတွေက ကျုပ်ကို လက်ဖက်ရည် ဆိုင်ထဲ ဆွဲခေါ်ပြီး မေးကြတယ်။ ပြီးတော့ သူတို့သိတာလေးတွေ ပြောပြကြတယ်။ ဆိုးတော့ မဆိုးဘူးဗျ။ အဲဒီနေ့က ကျုပ်လက်ဖက်ရည်ဖို့ မကုန်ဘဲ တစ်ခွက်ပြီး တစ်ခွက် သောက်လိုက်ရတယ်။

ကျုပ်မသိသေးတဲ့ အကြောင်းတွေလည်း အများကြီးသိလိုက်ရတယ်။ အထူးသဖြင့် သိခွင့်ရလိုက်တာကတော့ ခင်ဗျားအကြောင်းတွေပဲ။ ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ်က သိတာ ဘာမှမကြာသေးဘူး။ သူရိယအလင်းဂျာနယ်တိုက်မှာ ကျုပ် အလုပ်လုပ်မှ ခင်ဗျားနဲ့သိတာ။ ဒါတောင် ရင်းရင်းနှီးနှီး သိတာ မဟုတ်ဘူး။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်အဖြစ်လောက် သိတာ။

ခင်ဗျားအကြောင်းသိတဲ့လူတွေက မနည်းဘူးဗျ။ အချို့ဆိုရင် ခင်ဗျား အကြောင်းတွေ ထဲထဲဝင်ဝင်အထိ သိတယ်။ သိသလောက် ကျုပ်ကို ပြောပြကြတယ်။ ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ်တို့ လမ်းခွဲခဲ့ကြတာ ရန်သူအဖြစ် လမ်းခွဲခဲ့ကြတာ မဟုတ်ဘူးလေဗျာ။ ဂျာနယ်ရပ်စ်လို့ လမ်းခွဲခဲ့ကြတာ။ ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ်က လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ဖြစ်လို့ ခင်ဗျားအကြောင်း ပြောပြကြတော့ ကျုပ်စိတ်ဝင်စား လာခဲ့တယ်။

တစ်ယောက်က ပြောတယ်။ ခင်ဗျားက DSA အပုတ်စဉ် (၂၇)မှာ တက်ခဲ့ဖူးတယ်။ RTHနဲ့ ပြန်ထွက်ခဲ့တာတဲ့။ ဦးတေတို့ စည်သူအောင်မြင်



တို့နဲ့ အတူတူတက်ခဲ့တာတဲ့။ ဒါကိုတော့ ကျုပ်သိတယ်ဗျ။ ခင်ဗျားရဲ့ (၂၀)ရုံးခန်းထဲမှာ ကျုပ်တို့ အယ်ဒီတာအဖွဲ့တွေ အစည်းအဝေးလုပ်တုန်းက ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် ပြောခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလူထည့်ပြောတဲ့ စကားကြီးက ကျုပ်ကြားရတာ တစ်မျိုးကြီးပဲ စိတ်ထဲခိုးလိုးခုလုဖြစ်နေတယ်။

ဒီလိုဗျ။ ခင်ဗျားက DSA တက်တာ အနေချောင်းအစားချောင်းမလားလို့ တက်တာ၊ စစ်တပ်ဆိုတာက သိတဲ့အတိုင်းပဲ ချွေးထွက်များမှ သွေးထွက် နည်းမယ် ဆိုသလို သင်တန်းကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် လေ့ကျင့်ပေးတော့ ခင်ဗျား မခံနိုင်တော့ဘဲ RTH နဲ့ ပြန်ပြေးရတော့တာပဲတဲ့။ အင်း... ခင်ဗျားကလည်း ခင်ဗျားပဲ၊ သင်တန်းမတက်ခင်ကတည်းက စဉ်းစားဖို့ ကောင်းတယ်၊ သည်တုန်းက ခင်ဗျားပုံက ဖြူဖြူဖြေးဖြေး သေးသေးသွယ်သွယ် နုနုဖတ်ဖတ်နဲ့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီသင်တန်းနဲ့ ဖြစ်ပါ့မလဲ၊ ခင်ဗျားက ရုပ်ရှင် သင်တန်းတက်ရမှာ ခင်ဗျား တော်တော်ဆိုးတာပဲ သင်တန်းမှားတက်ခဲ့မိ သလား မသိပါဘူးဗျာ၊ ခုတော့ သက်သက်မဲ့ သူများပြောစရာ ဖြစ်သွားပြီ။

နောက်တစ်ယောက်က ပြောသေးတယ်၊ ခင်ဗျားက ရန်ကုန် တက္ကသိုလ် သမိုင်းမေဂျာမှာတက်တာ အမရဆောင်မှာနေတယ်။ ၈၈ ကျောင်းသားသမဂ္ဂဖွဲ့စည်းတာ ခင်ဗျားက ခေါင်းဆောင် တစ်ယောက် အနေနဲ့ ပါဝင်ခဲ့တယ်။ စည်းရုံးရေးမှူးတာဝန်ကို အဓိကယူခဲ့ရတယ်။ ကျောင်းသား လောကမှာ နာမည်ကြီးနေတာက ခင်ဗျားဟာ ကျောက် ဆစ်ရုပ်ကိုတောင် ခေါင်းညိတ်လာအောင် စည်းရုံးတတ်တဲ့သူတဲ့၊ စည်းရုံး လို့ဆော်တဲ့နေရာမှာ ခင်ဗျားကို ဘယ်သူမှမမှီဘူးတဲ့။

ဒီစကားကြားတော့ ကျုပ်တစ်ခုစဉ်းစားမိတယ်၊ စည်းရုံးရေးစွမ်း ရည်၊ အပြည့်အဝရှိနေပါလျက် သူရိယအလင်းမှာ လုပ်ခဲ့တဲ့ ဝန်ထမ်း

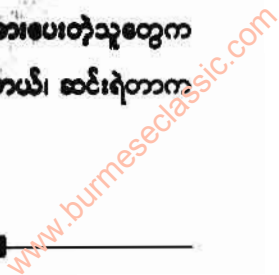


(၂၅)ယောက်ကို ဘာကြောင့် သူရိယရေးရန်၊ ကျွန်ုပ်တို့ကအောင် မစည်းရုံးနိုင်တာလဲလို့၊ အင်းလေ ခင်ဗျားစွမ်းရည်တွေ ထုတ်ဖော်ပြောချင် လို့လည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မှာ ပေါ့။

တစ်ခုတော့ရှိတယ်။ ခင်ဗျား စည်းရုံးတာကိုတော့ ကျုပ်မတွေ့ဖူးဘူး။ လွှဲဆော်တာကိုတော့ အပီအပြင်တွေ့ဖူးတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ လွှဲဆော်စာတွေကို ပြည်သူတွေ သဘောကျအောင်ရေးတာလေဗျာ။ လွှဲဆော်စာရေးတဲ့ ရေရာမှာ တကယ်တော်တယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း (၅၀)လောက်က လှမ်းလှမ်း တောက် အောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မင်းသားကြီး ရွှေဘအတိုင်းပဲ။

ကျုပ်တို့ ငယ်ငယ်တုန်းက ရွှေဘဆို အရမ်းကြိုက်ခဲ့တာဗျ။ ပြည်သူ တွေကလည်း ကြိုက်တယ်။ မကြိုက်ဘဲနေပါ့မလား။ သူရိုက်တဲ့ ရုပ်ရှင်ကား တွေကြည့်ရင် သူက ပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစား၊ ဆင်းရဲသားတွေဘက်က ရပ် တည်ပြီး ငွေရှင်ကြေးရှင်၊ အရင်းရှင်တွေကို ဖိုက်တင်ချနေတာ၊ ကျုပ်တို့လို ဆင်းရဲသားတွေရဲ့ ဘက်တော်သား မဟာသူရဲကောင်းကြီးဆိုတော့ ကြိုက် တယ်။ အားပေးတယ်။ ကြည့်နေသူ အားလုံးက လက်ခုပ်တပြောင်းပြောင်း အားပေးတယ်။ ရွှေဘ အချစ်ရရင် မကြိုက်ဘူး။ ရွှေဘက ချမှကြိုက်တာ၊ ရွှေဘနိုင်မှ ကြိုက်တာ၊ ရွှေဘကလည်း ပြည်သူအကြိုက် ချပြတယ်။ ၁၀ ယောက် တစ်ယောက်ချလည်း အနိုင်ချတယ်။

တကယ်တော့ သူဖိုက်တင်ချပြတာက ပြည်သူ့ဘက်က ဆင်းရဲသား တွေဘက်က ရပ်တည်တယ်ဆိုပြီး ရုပ်ရှင်ထဲမှာချပြတာ၊ သူက ရုပ်ရှင်ထဲမှာ ချပြရင်း အပြင်မှာ ချမ်းသာသွားတယ်။ ကျုပ်တို့ အားပေးတဲ့သူတွေက လက်ခုပ်တီးရလွန်းလို့ လက်တွေ့မှာတာပဲ အဖတ်တင်တယ်။ ဆင်းရဲတာက ဆင်းရဲတာပါပဲ။ ဒုံရင်း ဒုံရင်းပါပဲဗျာ။





ခင်ဗျားလည်း ရွှေဘာလိုပါပဲ။ ပြည်သူ သန်း(၆၀) အတွက်ဆိုပြီး သူရိယအလင်း ဂျာနယ်စာမျက်နှာပေါ်တွေက ဖိုက်တင်လုပ်ပြနေတာ၊ ပြည်သူတွေကလည်း တို့အတွက် တကယ်ချ နေတာပဲဆိုပြီး အားပေးတယ်။ လက်ခုပ်တီး ပေးတယ်။ ပြည်သူတွေအားပေးလေ ခင်ဗျားက ခရိုနီတွေ၊ ခရိုပြာတွေ၊ ခရိုဝါတွေ၊ ခရိုရောင်စုံတွေ၊ အာဏာရှင်တွေ၊ ပဒေသရာဇ်၊ မြေရှင်တွေ၊ ငွေရှင်တွေကို ပြည်သူ့အကြိုက် ပိုချလေပဲ။

ချရင်းချရင်း ခင်ဗျားက သူရိယအလင်း ဂျာနယ်ဝန်ထမ်းဘဝက သူရိယနေဝန်းဂျာနယ် ပိုင်ရှင်ကြီး ဖြစ်သွားပြီ။ ခင်ဗျားကို အားပေးနေတဲ့ ပြည်သူ သန်း (၆၀)ကတော့ ဒုံရင်း ဒုံရင်းပါပဲ။

ရွှေဘက ရုပ်ရှင်ထဲမှာ ပြည်သူဘက်က ရုပ်တည်တယ်ဆိုပြီး ချရင်း ချရင်း အပြင်မှာ အောင်မြင်ကျော်ကြားတဲ့ သူဌေးဖြစ်သွားတယ်။

ခင်ဗျားက ဂျာနယ်စာမျက်နှာအပေါ်မှာ ပြည်သူသန်း ၆၀ အတွက် ဆိုပြီး ရေးရင်းရေးရင်း အောင်မြင်ကျော်ကြားတဲ့ ဂျာနယ်တိုက်ပိုင်ရှင်သူဌေး ဖြစ်သွားတယ်။

ကျုပ်ခင်ဗျားကို နာမည်တစ်ခု ပေးလိုက်ချင်တယ်  
ရွှေဘမိုးဟိန်း..... လို့ ။ ။



# လေပြည်နော့ပြီးရင် မှန်တိုင်းအလှည့်ပဲ (၄)



စူးစမ်းရတာ စပ်စုရတာ ကျုပ်ဝါသနာပါတယ်ဗျာ၊ ဝါသနာ ပါလို့လည်း သူရိယအလင်းဂျာနယ်မှာ စူးစူးစမ်းစမ်း စပ်စပ်စုစု မောင်ပံသု ဆိုပြီး ရေးနေတာ ခင်ဗျားသိတဲ့အတိုင်းပဲ။ စူးစမ်းတယ်ဆိုတာက သိချင်လို့ တတ်ချင်လို့၊ စပ်စုတယ်ဆိုတာက သိတာတတ်တာလေးတွေ ပြန်ပြော ချင်လို့၊ ဒီတော့ စူးစူးစမ်းစမ်း၊ စပ်စပ်စုစုဆိုတာ သိသမျှ မြင်သမျှ၊ ကြားသမျှလေးတွေ ပြန်လည် အတင်းပြော ဖောက်သည်ချတာပေါ့ဗျာ၊ အဲဒီအလုပ်က ပျော်စရာ ကောင်းတယ်။

အဲဒီအကျင့်ကြောင့်ပဲ ဆိုပါတော့ဗျာ၊ ခင်ဗျားက စာပေလောကမှာ စုပုံ၊ စုပါဖြစ်နေတော့ ခင်ဗျားအကြောင်းလေးတွေ စိတ်ဝင်တစား၊ စူးစမ်း မိတယ်၊ စပ်စုမိတယ်၊ ကိုယ်နဲ့ရင်းနှီး ပတ်သက်ခဲ့ဖူးတဲ့ သံယောဇဉ်ကြောင့် စူးစမ်းစပ်စုမိတာလည်း ပါပါတယ်။ ကျုပ် နိုင်/ကျဉ်းက လူတစ်ယောက်နဲ့ တွေ့ခဲ့တယ်၊ သူကလည်း သူရိယအလင်းဂျာနယ် ရပ်စဲသွားတာကို စိတ်ဝင် စားတဲ့သူပဲ၊ ဂျာနယ်အကြောင်း မေးမြန်းရင်းက ခင်ဗျားနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အကြောင်းတွေ ကြားလိုက်ရတယ်။

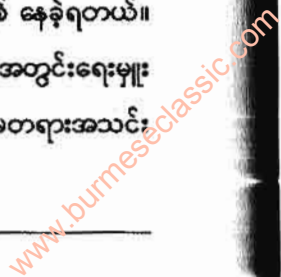
သူက ခင်ဗျားနဲ့တစ်ချိန်တည်း ထောင်ကျခဲ့တဲ့သူပဲ။ ကျွန်းတိုက်မှာ လည်း အတူတူပဲတဲ့။ ကျုပ်က ထောင်အကြောင်း သိတာမဟုတ်ဘူးနော်။ ခင်ဗျား ထောင်သူရဲဘာအုပ်နာမည်နဲ့ ရေးတဲ့စာတွေဖတ်ထားလို့ (ခင်ဗျားရေး သလောက်တော့) နည်းနည်းပါးပါး သိထားတယ်။ ကျွန်းတိုက်ဆိုတာ ခင်ဗျား မရေးဖူးဘူး။ ကျုပ်လည်း သူပြောလို့သိတာ။

ခင်ဗျား ထောင်အကြောင်းရေးထားတာ ကျောချမ်းဖို့ကောင်းတယ်။ ထောင်ဆိုတာ အနိဋ္ဌာရုံ မြင်တွေ့ရတဲ့နေရာပဲ။ ထောင်တို့၊ ဆေးရုံတို့၊ သင်္ချိုင်းတို့ဆိုတာ မစည်ကားအပ်တဲ့အရပ်လို့တောင် ရှေးလူကြီးတွေက ပြောစမှတ်ပြုခဲ့ကြတယ်။ ထောင်ဆိုတာ မခုံမင်သင့်တဲ့အရပ်။ မတွယ်တာ သင့်တဲ့အရပ်မှာ နေခဲ့ရတာကို ခင်ဗျားက မြိန်ရေယုက်ရေ ရေးပြရုံမကပဲ ခင်ဗျားကိုယ် ခင်ဗျားတောင် ထောင်သူရဲကောင်းအဖြစ် အမွန်းတင်ထားတာ အံ့ပါရဲ့ဗျာ၊ ထားပါ။ ဒါက ခင်ဗျားကြိုက်လို့ ခင်ဗျား ပေးထားတဲ့ နာမည်ပဲ ထောင်သူရဲဘာအုပ်ဆိုတော့ ခင်ဗျားက ထောင်သူရဲကောင်းပေါ့။

ခင်ဗျားက ထောင်ကို ခင်တွယ်တာလည်း မဆန်းပါဘူး။ ခင်ဗျား ရေးတဲ့ စာတွေထဲမှာလို ထောင်ကျတာ ငရဲကျသလိုမနေခဲ့ရဘူး။ ခင်ဗျားက နေတတ်တယ်လေဗျာ၊ ဗိုက်ခွဲထားလို့ ကျန်းမာရေး မကောင်းပါဘူးဆိုတဲ့ ဆရာဝန်ထောက်ခံချက်နဲ့ ထောင်ဆေးရုံမှာ နှပ်နေခဲ့တာ။

ထောင်ဆေးရုံမှာ နေရတာဆိုတော့ အခြားအကျဉ်းသားတွေလို အလုပ် မလုပ်ရတော့ဘူး။ သက်တောင့်သက်သာ နေရတယ်။ အိမ်က လာပို့တဲ့ ထောင်ဝင်စာကို ကောင်းကောင်းစားပြီး အဆီရစ် နေခဲ့ရတယ်။

ခင်ဗျား ထောင်ကျရတဲ့အကြောင်းရင်းက ခင်ဗျားအတွင်းရေးမှူး အဖြစ် တာဝန်ယူလုပ်ကိုင်နေတဲ့ လူ့ဘောင်သစ်ပါတီကို မတရားအသင်း



အဖြစ် ကြေညာခံခဲ့ရပြီး အဖမ်းခံခဲ့ရလို့ ထောင် (၇)နှစ် ကျခဲ့တာ။

ထောင်ကလွတ်လာတော့ ခင်ဗျား စီးပွားရေးလောကထဲ ဝင်လာ တယ်။ စီးပွားရေးလုပ်တာ ခင်ဗျားက ဘယ်ကိုလုပ်ရင်ရမယ်ဆိုတာ အကွက် သိတယ်။ ထောက်လှမ်းရေးတွေနဲ့ ပေါင်းတယ်။ လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိတဲ့ အာဏာပိုင် တွေကို အမိအရ ပေါင်းတယ်။

စားအုန်းဆီတင်သွင်းခွင့်ပါမစ်ရအောင် လုပ်တယ်။ ခွင့်ပြုချက် ပါမစ် ရတော့ ကိုယ်တိုင်မလုပ်ဘဲ ပါမစ်ကို ပြန်ရောင်းစားတယ်။ မြန်မာပြည်ကို စားအုန်းဆီ တင်သွင်းခွင့်ရအောင် ပထမဆုံး လမ်းဖွင့်ခဲ့တာက ခင်ဗျားပဲ။ စားအုန်းဆီစားသုံးရင် သွေးတိုးရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါနဲ့ အခြားရောဂါတွေ ဖြစ်မယ်။ ဒါတွေ ခင်ဗျား မသိဘူး။ ခင်ဗျားသိတာက စားအုန်းဆီ တင် သွင်းခွင့်ပါမစ် ရောင်းရင် ပိုက်ဆံရမယ်။ ခင်ဗျား အဓိကလိုချင်တာက ပိုက်ဆံပဲ။ ပြည်သူတွေ စားအုန်းဆီသုံးစွဲ စားသုံးနေရတဲ့အချိန်မှာ ခင်ဗျားက စားအုန်းဆီနဲ့ပတ်သက်ပြီး ရလာတဲ့ ပိုက်ဆံနဲ့ မြေပဲဆီစစ်စစ်၊ နှမ်းဆီစစ်စစ် စားရင်း ကိုယ့်ကျန်းမာရေးကိုယ် ဂရုစိုက်ခဲ့တယ်။ ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်တာ ကောင်းပါတယ်ဗျာ။ အာရောဂျံ ပရမံ လာဘ်တဲ့၊ ကျန်းမာရေးက လာဘ် တစ်ပါးပဲ။

ကျန်းမာတော့ ခင်ဗျားစီးပွားရေးလုပ်ငန်း ပိုလုပ်နိုင်တယ်။ ရန်ကုန်မြို့ထဲက ဗိုလ်ဆွန်ပက်လမ်း အောက်ဘလောက်မှာ ဂန္ထဝင်ရွှေပုဂံ စားသောက်ဆိုင်နာမည်နဲ့ ခင်ဗျား စားသောက်ဆိုင် ဖွင့်ခဲ့သေးတယ်။ နာမည်ကြီးဆိုင်ပဲဗျာ။ နာမည်ကြီးတာလည်း မပြောနဲ့ ခင်ဗျားက ခေတ်အတွေး ခေတ်အမြင် ရှိတယ်။ အဲဒီဆိုင်မှာ ခင်ဗျားက စင်တင် တေးဂီတဖျော်ဖြေပွဲ လုပ်ထားတယ်လေ။ မြန်မာပြည်က စားသောက်ဆိုင်

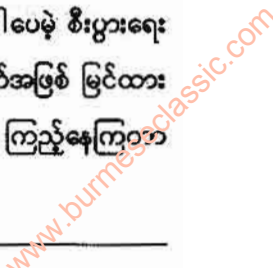
**တွေမှာ စင်တင်ဂီတ စလုပ်တာ ခင်ဗျားပဲ။**

စားသောက်ဆိုင်လာစားတဲ့သူတွေက စားရင်းသောက်ရင်း အမြင်အာရုံ၊ အကြားအာရုံပါ ခံစားရတော့ ခင်ဗျားဆိုင်က တကယ်ကို စုပါဖြစ်ခဲ့တယ်။ တစ်ခုတော့ ရှိတယ်ဗျ။ ခင်ဗျား အဲဒီလို စခဲ့လို့နောက်ပိုင်းမှ စားသောက်ဆိုင် တော်တော်များများ စင်တင်တေးဂီတ အစီအစဉ်တွေ လုပ်လာကြတယ်။ ဆုငွေအဖြစ် ပန်းကုံးတွေ တစ်ခေတ်ထလာတယ်။

စင်တင်တေးဂီတမှာ ဖျော်ဖြေတဲ့ မိန်းကလေးအချို့က လစာတွေ၊ ဆုကြေးငွေတွေ ပန်းကုံးတွေပေါ်မှာ သာယာလာတယ်။ အဲဒီလို သာယာလာတော့ စီးရောင်အောက်ကနေ မှောင်မိုက်မိုက် မူအောက်ကို ရောက်ကုန်တယ်။ သည်ကြားထဲ အချို့ပိုင်ရှင်တွေက အနှိပ်ခန်းတွေ ဧည့်ခံခန်းတွေ တိုးချဲ့စီစဉ်ပြီး ဝန်ဆောင်မှုပေးတဲ့အထိတွေ ဖြစ်ကုန်တယ်။

ခင်ဗျားကတော့ တီထွင်မှုတစ်ခုအနေနဲ့ ခေတ်မီမီစလိုက်တာပဲ။ ခင်ဗျား အစဆွဲထုတ်ရာကို လိုက်လာတဲ့လူတွေက မသမာတဲ့လမ်းကြောင်းပေါ်ရောက်လာတော့ ခင်ဗျားက အမျိုးသမီးတွေ ပျက်စီးစေခဲ့တဲ့ တရားခံဖြစ်တော့တာပဲ။ အချို့ကပြောကြတယ်။ မိန်းကလေးတွေ ပျက်စီးအောင် ခင်ဗျားက စခဲ့တာ။ ကျုပ် နားလည်ပါတယ်ဗျာ ကိုယ်က ဒီလိုဖြစ်စေချင်တာ မဟုတ်ဘူး။ သူတို့ဘာသာသူတို့ ကဲချင်သလိုကဲပြီး ဖြစ်ကုန်တာ။

တကယ်တော့ ခင်ဗျားက စီးပွားရေးသမားပါ စီးပွားရေးမလုပ်ရရင် ခေါင်းကိုက်တတ်တဲ့လူမျိုး၊ ပါဝါရေဆေးဆီထိုးဆိုင် ခင်ဗျားဖွင့်ခဲ့သေးတယ်။ အဲဒီလုပ်ငန်းလည်း ခင်ဗျား အောင်မြင်ခဲ့တာပဲ။ ဒါပေမဲ့ စီးပွားရေးသမား တွေဆိုတာ သိတဲ့အတိုင်းပဲ။ ခင်ဗျားကို ပြိုင်ဘက်အဖြစ် မြင်ထားတော့ ခင်ဗျား ဘာလုပ်လုပ် မျက်လုံးဒေါက်ထောက် ကြည့်နေကြတာ



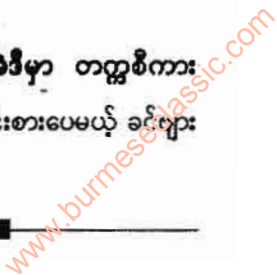
ခင်ဗျား ဘယ်အချိန် မှားမလဲကိုပေါ့။

လူဆိုတာ မမှားဘဲ မနေဘူးလေ၊ တစ်နေရာ မဟုတ်တစ်နေရာ၊ တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုတော့ မှားတတ်တာပဲ။ ခင်ဗျားလည်း မထင်မှတ်တဲ့ အမှားတွေ ဖြစ်လာတော့ ခင်ဗျားကို လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး ရှုပ်တယ်ဆိုပြီး စွဲချက်တွေ တင်လာကြတယ်။ အဲဒီဒဏ်တွေကို ခင်ဗျားမခံနိုင်တော့ဘူး၊ ပြီးတော့ နိုင်ငံရေးလုပ်ချင်တဲ့ စိတ်ဓာတ်အခံလေးက ရှိထားတော့ အားလုံးနဲ့ လွတ်ရာလွတ်ကြောင်း ထိုင်းနိုင်ငံကို ထွက်သွားတယ်။ အချို့က မိုးဟိန်း ထိုင်းနိုင်ငံကို ထွက်ပြေးသွားပြီလို့ သုံးနှုန်းကြတယ်။ ကျုပ်က အဲဒီ အသုံး အနှုန်း မသုံးချင်ဘူး၊ ကျုပ်က ထွက်ပြေးသွားတယ်လို့ မပြောချင်ဘူး ကိုယ့်ခံယူချက်နှင့်ကိုယ် ထိုင်းနိုင်ငံ ထွက်သွားတယ်လို့ပဲ သုံးချင်တယ်။

ဟုတ်တယ်လေ အဲဒီအချိန်တုန်းက မြန်မာနိုင်ငံမှာ နိုင်ငံရေးလုပ်လို့ ရတာ မဟုတ်ဘူး၊ နိုင်ငံရေးလုပ်ချင်လို့ ထွက်သွားတာ။ ထိုင်းနိုင်ငံ ရောက် တော့ ခင်ဗျားလုပ်ချင်တဲ့ နိုင်ငံရေးအလုပ်ကို ဆက်လုပ်တယ်။ ထိုင်းနိုင်ငံ မှာရှိတဲ့ ခင်ဗျားလို ဝါသနာတူတွေနဲ့ပေါင်းပြီး ထိုင်းနိုင်ငံဆိုင်ရာ မြန်မာ သံရုံးကို ခင်ဗျားတို့ ဝိုင်းကြတယ်။ အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ကို ဖမ်းပြီး ထောင်ချတယ်။ ခင်ဗျား ထောင်ကျသွားတယ်။

အမေရိကန်အစိုးရနဲ့ ခင်ဗျားနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်လည်းတော့ မသိ ဘူးဗျာ၊ တစ်ခုခု ပတ်သက်မှု ရှိလိမ့်မယ်လို့ထင်တယ်။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ ခင်ဗျားကို အမေရိကန်အစိုးရက လက်ထိပ်တန်းလန်နဲ့ ထိုင်းနိုင်ငံ ကနေ အမေရိကန်နိုင်ငံကို ခေါ်ထုတ်သွားတယ်။

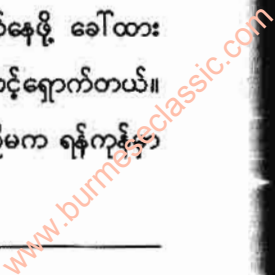
ခင်ဗျားက အမေရိကန်နိုင်ငံသားမယူပြီး အဲဒီမှာ တက္ကစိကား မောင်းစားတယ်။ စားဝတ်နေရေးအတွက် တက္ကစိမောင်းစားပေမယ့် ခင်ဗျား



ရင်ထဲမှာ ရှိနေတာက နိုင်ငံရေးစိတ်ဓာတ်ပဲ နိုင်ငံရေးလုပ်ချင်တဲ့စိတ်က တစ်ပြားဖိုးမှ လျော့မသွားခဲ့ဘူး။ အခြေအနေပေးရင်ပေးသလို နိုင်ငံရေး သမားတွေနဲ့ အဆက်အသွယ်လုပ်ပြီး နိုင်ငံရေးလုပ်တယ်။ You Tube ဝက်ဆိုက်ကနေပြီး သတင်းဆောင်းပါးပေါင်း ၂၀၀ ကျော် ထုတ်လွှင့်ခဲ့ တယ်။ ခင်ဗျား ထုတ်လွှင့်ခဲ့တဲ့ သတင်းဆောင်းပါးတွေက နိုင်ငံရေး အကြောင်းတွေချည်းပါပဲ။

အမေရိကန်မှာ အနေကြာလာတော့ ခင်ဗျားမြန်မာပြည်ကို လွမ်းလာ တယ်။ မြန်မာပြည်ကို ပြန်လာချင်တယ်။ ဒါကလည်း မဆန်းပါဘူး။ လူတိုင်း လူတိုင်း ကိုယ့်မွေးရပ်မြေကို ခင်တွယ်တတ်ကြတာပဲ။ ခင်ဗျားလို နိုင်ငံခြားရောက်နေတဲ့ လူမပြောနဲ့ ကျုပ်တို့တောင် ရန်ကုန်ကိုစွန့်ခွာပြီး နယ်ဘက်မှာ အလည်အပတ်သွားနေလို့ အနေကြာလာခဲ့ရင် ရန်ကုန်ကို ပြန်ချင်တဲ့စိတ်နဲ့ လွမ်းတာပဲဗျ။ မွေးရပ်မြေ ဇာတိချက်မြှုပ်ကို လူတိုင်း ခင်တွယ်တတ်၊ လွမ်းတတ်ကြတာပဲလေဗျ။

စကားစပ်မိလို့ ပြောရအုံးမယ် ကျုပ်ညီဝမ်းကွဲက အညာသားဗျ။ ကျောက်ပန်းတောင်းသား၊ ဒီကောင် ရန်ကုန်မှာ အလုပ်လာလုပ်ရင်း ရန်ကုန်သူနဲ့ အိမ်ထောင်ကျတယ်။ ရန်ကုန်မှာ အလုပ်လုပ်ရင်း စီးပွားရေး ကောင်းပြီး တိုက်နဲ့ကားနဲ့ အဆင်ပြေပြေ နေနိုင်ခဲ့တယ်။ အချမ်းသာကြီး မဟုတ်ပေမယ့် လူတန်းစေ့စေ့ နေနိုင်တယ် ဆိုပါတော့ဗျ။ တိုတိုပြောရရင် ရန်ကုန်မှာ ကြီးပွားနေတယ်ပဲ ဆိုပါတော့။ သူအဆင်ပြေလို့ အညာမှာ ကျန်နေခဲ့တဲ့ အမေနဲ့ညီမကို သူနဲ့အတူ ရန်ကုန်မှာလိုက်နေဖို့ ခေါ်ထား လိုက်တယ်။ အမေနဲ့ ညီမကို လိုလေသေးမရှိ ပြုစုစောင့်ရှောက်တယ်။ မပူမပင် မကြောင့်မကြာထားတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့အမေနဲ့ညီမက ရန်ကုန်မှာ





နေရတာမပျော်ဘူး။ အသက်ရှူရတာ မွန်းတယ်လို့၊ ကျပ်တယ်လို့ ကား၊ သံ၊  
ရထားသံတွေ ဆူညံတယ်လို့ အမျိုးမျိုးအကြောင်းပြပြီး အညာကိုပဲ ပြန်ချင်  
နေတယ်။ အညာကိုပဲ လွမ်းတယ်။ အညာကိုပဲ သတိရတယ်။ နောက်ဆုံး  
တော့ အညာပြန်ပြီး အညာမှာပဲ အခြေချတော့တယ်။

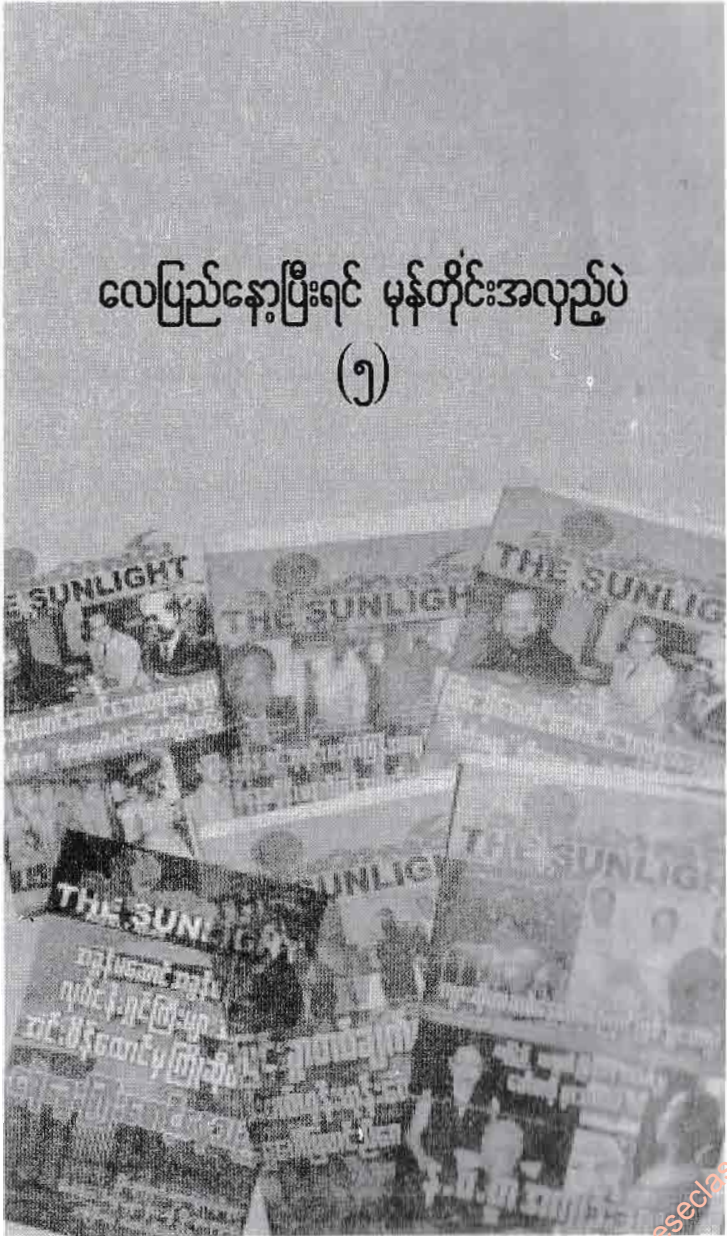
မွေးရပ်မြေဇာတိဆိုတာ ခင်တွယ်စရာ ချည်တိုင်တစ်ခုလေဗျာ၊  
ဘယ်လိုလုပ် မေ့လို့ရမှာလဲ။

ခင်ဗျားလည်း မြန်မာပြည်မှာမွေး၊ မြန်မာထမင်းစားပြီး၊ မြန်မာ  
စကားပြော၊ မြန်မာစာသင်၊ မြန်မာပြည်မှာ ကြီးပြင်းလာခဲ့သူဆိုတော့  
မြန်မာပြည်ကို လွမ်းမှာပေါ့၊ မြန်မာပြည်ကို ပြန်ချင်မှာပေါ့။

ကျုပ်ကိုယ်ချင်းစာပါတယ်ဗျာ...။



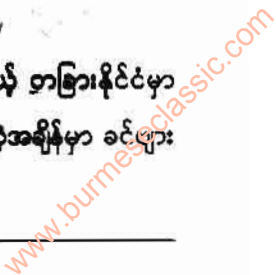
# လေပြည်နော့ပြီးရင် မှန်တိုင်းအလှည့်ပဲ (၅)



သမ္မတကြီး ဦးသိန်းစိန်ခေါင်းဆောင်တဲ့ အစိုးရသစ်အဖွဲ့ တာကံ  
လာတဲ့အချိန်ကစပြီး မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ အခြေအနေတွေ မှာဖြည်းဖြည်း  
ပြောင်းလဲလာတယ်။ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားတွေ ပြန်လည်စိစစ် လွှတ်ပေး  
ခဲ့တယ်။ ပြည်ပရောက်နေတဲ့ နိုင်ငံရေးသမားတွေ၊ အသိပညာရှင်တွေ၊  
အတတ် ပညာရှင်တွေကိုလည်း ပြည်တွင်းကို ပြန်လည်ဝင်ရောက်လာနိုင်ဖို့  
တံခါးဖွင့် ဖိတ်ခေါ်ခဲ့တယ်။ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေးအတွက်လည်း  
တိုင်းရင်းသားပေါင်းစုံ လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့တွေနဲ့ ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ခဲ့တယ်။  
မတူတာတွေ ဘေးဖယ်ထားပြီး တူညီတာတွေ နိုင်ငံတော်အတွက် စုပေါင်း  
လုပ်ကိုင်မယ်ဆိုတဲ့ ခံယူချက်နဲ့ လုပ်ကိုင်ခွင့် အခွင့်အလမ်းတွေ ပေါ်ပေါက်  
လာခဲ့တယ်။

ခင်ဗျားအတွက် ရေငတ်တုန်း ရေတွင်းထဲကျဆိုသလို ဖြစ်သွား  
တယ်။ ခင်ဗျားက မြန်မာနိုင်ငံကို လွမ်းနေတာလေဗျာ။ ပြန်လည်းပြန်ချင်  
နေတာ။ သမ္မတကြီးက တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်တော့ မြန်မာနိုင်ငံကို ခင်ဗျား  
ပြန်လာနိုင်တဲ့ အခွင့်အရေးဖြစ်သွားတယ်။ ခင်ဗျားက အမေရိကန်နိုင်ငံသား  
အဖြစ် ခံယူထားတာမို့ မြန်မာပြည်ကို အလည်အပတ် (Visit Visa)နဲ့ပဲ  
ပြန်ရောက်လာခဲ့တယ်။

ခင်ဗျားက မြန်မာနိုင်ငံမှာ နေခဲ့ဖူးတာ မှန်ပေမယ့် ဘာကြားနိုင်ငံမှာ  
အကြောင်းလာခဲ့ပြီဆိုတော့ မြန်မာနိုင်ငံကို အခြေပြန်ချတဲ့အချိန်မှာ ခင်ဗျား

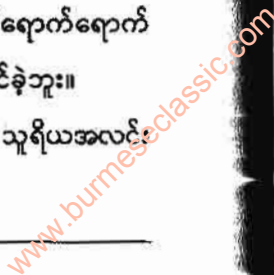


အတွက် မြန်မာနိုင်ငံဟာ ဒေသစိမ်းတစ်ခုဖြစ်နေတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ ပြောင်းလဲနေတဲ့ ရေ၊ မြေ၊ တော၊ တောင်၊ သဘာဝ အခြေအနေ အစစကို ခင်ဗျား ဘာမှမသိဘူး။ ခင်ဗျား စိတ်ထဲမှာတော့ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ ပြုပြင် ပြောင်းလဲရေးမှာ တတ်နိုင်တဲ့ဘက်က ပါဝင်ချင်တဲ့စိတ် ရှိနေတယ်။ အမျိုးသားရင်ကြားစေ့ရေး၊ တိုင်းရင်းသားငြိမ်းချမ်းရေး အကောင်အထည် ဖော်တဲ့နေရာမှာ တစ်ထောင့်တစ်နေရာက ပါဝင်ချင်တဲ့ ဆန္ဒရှိနေတယ်။

ဒီလိုပါဝင်နိုင်ဖို့ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် မြန်မာနိုင်ငံမှာ နေထိုင်ဖို့ လိုအပ် လာတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံမှာ နေထိုင်မှလည်း ခင်ဗျားပါဝင်ချင်တဲ့ ခင်ဗျား လုပ်ချင်တဲ့ နိုင်ငံရေးကိစ္စတွေ လုပ်နိုင်မှာ။ ဒီလိုအပ်ချက်တွေကို လက်ရှိ မြန်မာနိုင်ငံမှာ နေထိုင်ရင်း ပြေလည်အဆင်ပြေနေတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေကို ပြောပြတော့ သူငယ်ချင်းတွေက ဝိုင်းဝန်းကူညီခဲ့တယ်။ ခင်ဗျား လုပ်ချင်တဲ့ လုပ်ငန်းအတွက် သူငယ်ချင်းတွေ စုပေါင်းပြီး ရှယ်ယာထည့်သွင်းပေးခဲ့တယ်။

ခင်ဗျားက 'ခေတ်မိုး' နာမည်နဲ့ သတင်းစာထုတ်ဖို့ ဆန္ဒရှိခဲ့တယ်။ ရှယ်ယာရှင်တွေက ခင်ဗျားဆန္ဒကို အကောင်အထည်ဖော်ပေးတယ်။ ခင်ဗျားကို CEO အဖြစ် တာဝန်ပေးပြီး လစာ တစ်လ ဒေါ်လာတစ်ထောင် နဲ့ အလုပ်ခန့်လိုက်တယ်။ 'ခေတ်မိုး' သတင်းစာ ထုတ်ဝေနိုင်ရေးအတွက် ဧပြီလကစပြီး ခင်ဗျားကြီးစားတယ်။ Logo Design တွေ ကြော်ငြာတွေ အမျိုးမျိုး လုပ်တယ်။ လိုအပ်မယ်ထင်တဲ့ ပစ္စည်းတွေဝယ်တယ်။ ခက်တာ က ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် ထုတ်ဝေရေးလုပ်ငန်းမှာ မကျွမ်းကျင်ဘူး။ ဒီတော့ ကျွမ်းကျင်မယ့်လူတွေကိုခေါ်ပြီး စီစဉ်တယ်။ ထိထိရောက်ရောက် ဖြစ်မလာနိုင်ဘူး။ 'ခေတ်မိုး' သတင်းစာ ထွက်မလာနိုင်ခဲ့ဘူး။

ခေတ်မိုးသတင်းစာထုတ်ဖို့ အဆင်မပြေတဲ့အဆုံး သူရိယအလင်း

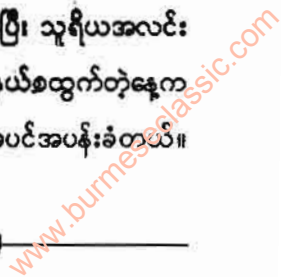


ဂျာနယ်ထုတ်ဖို့ စီစဉ်တယ်။ ခင်ဗျားမှာ ဖြစ်ချင်တဲ့စိတ်က သိပ်များနေတယ်။ ဖြစ်ချင်တဲ့ စိတ်များပြီး သုံးစွဲတဲ့စရိတ်တွေကို ပိုပြီးသုံးစွဲတယ် (အလွဲသုံးစား လုပ်တယ်လို့ ကျုပ်ပြောတာမဟုတ်ဘူးနော်) ဖြစ်ချင်စိတ် ဇောကပ်ပြီး လိုအပ်တာထက် ပိုသုံးတာကိုပြောတာ။ ဥပမာဆိုပါစတော့ဗျာ ပုံနှိပ်စက်ကိုပို့ဖို့ စတစ်ရှိတယ်။ စတစ်က အဆင်သင့်ရှိတယ်။ အဲဒီစတစ်ကို ရုတ်တရက် အထားမှားပြီး ရှာမတွေ့ရင် ၅ မိနစ် ၁၀ မိနစ်စောင့်ပြီး မရှာဘူး။ အသစ်တစ်ခု ချက်ခြင်းဝယ်ခိုင်းတယ်။ နည်းနည်းပါးပါး လိုတဲ့အခါ CD နဲ့ပို့လို့ရပေမယ့် မတော်တဆ ပျက်စီးသွားမှာစိုးလို့ဆိုပြီး စတစ်ဝယ်သုံးတာမျိုးလည်း ရှိတယ်။

ခင်ဗျား သတင်းစာဂျာနယ် ထုတ်ဝေမယ်လို့ ပြင်ဆင်ချိန်ကာလ ဧပြီလက ဇူလိုင်လအထိ (၄)လလုံးလုံး ဘာမှအကောင်အထည် ပေါ်မလာသေးဘဲ ဝန်ထမ်းစရိတ်နဲ့ အခြားစရိတ်တွေ တော်တော်များများထိလာတယ်။ ဝန်ထမ်းတွေကို သတင်းစာထုတ်ဖို့ ရည်ရွယ်ပြီး ခန့်ထားတာ၊ သတင်းစာ မထုတ်ဖြစ်ဘဲ ဂျာနယ်ထုတ်ဖြစ်သွားတော့ ဂျာနယ်အတွက် ထားရှိရမယ့် ဝန်ထမ်းဦးရေထက် ခန့်ထားတဲ့ ဝန်ထမ်းဦးရေက ပိုများနေတယ်။

ခင်ဗျားက ဂျာနယ်ထုတ်ဝေနိုင်ဖို့ပဲ ဆန္ဒစောနေတော့ ဝန်ထမ်းဦးရေ နည်းတာများတာတွေ၊ ဝန်ထမ်းစရိတ်နဲ့ ကုန်ကျစရိတ် နည်းတာများတာတွေ ခင်ဗျားဘာမှ မတွက်ဘူး။ ခင်ဗျားခေါင်းထဲမှာ ရှိနေတာက ဂျာနယ်ထွက်ဖို့ပဲ။

ဩဂုတ်လမှာ ကိုအောင်စည်ဟိန်၊ အယ်ဒီတာချုပ်အဖြစ် ဦးဆောင်တဲ့ ကျုပ်တို့ အယ်ဒီတာအဖွဲ့နဲ့ ခင်ဗျားတွေဆုံ ပူးပေါင်းမိပြီး သူရိယအလင်း ဂျာနယ် ရှော့ရှော့ရှုစု စတင်ထွက်လာနိုင်ခဲ့တယ်။ ဂျာနယ်စထွက်တဲ့နေ့က ခင်ဗျား အရမ်းပျော်နေတယ်။ ပြီးတော့ ခင်ဗျားအပင်အပန်းခံတယ်။

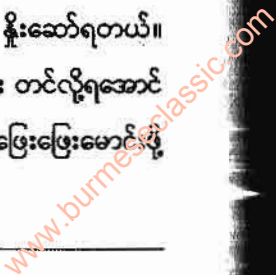


စာရေးရုံသက်သက် မဟုတ်ဘူး။ ဂျာနယ်ဖြန့်ချိရေးကိုပါ ပုဆိုးတိုတိုဝတ်၊ အဝတ်အစား ကပိုကယိုနှင့် ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် လိုက်ဖြန့်တယ်။ အဲဒီလို ကြိုးစားမှုတွေကြောင့်ပဲ ဂျာနယ်အောင်မြင်ခဲ့တယ်။

သူရိယအလင်းဂျာနယ်ထွက်ကာစက အရောင်းဆိုင်တွေကို ဖြန့်တဲ့ နေရာမှာ တချို့ဆိုင်တွေက ဂျာနယ်ဝယ်ဖို့ နေနေသာသာ မရောင်းရရင် ပြန်ပေးပါဆိုတာတောင် ဂျာနယ်တင်ပေးထားဖို့ နေရာမရှိဘူးလို့ ငြင်းပယ် ခံခဲ့ရတဲ့အဆင့်က ဂျာနယ်ထွက်ရင် အလှအယက်ဝယ်တဲ့အဆင့်အထိ အောင်မြင်လာတယ်။

အဲဒီအောင်မြင်မှုဟာ ခင်ဗျားရဲ့ကြိုးစားမှုနဲ့ အယ်ဒီတာအဖွဲ့ရဲ့ ကြိုး စားမှု ပေါင်းစပ်လို့ အောင်မြင်လာတာ။ ဝန်ထမ်းတွေ အားလုံးကလည်း တက်ညီလက်ညီ ကြိုးစားခဲ့ကြတယ်။ ခင်ဗျားက ရုံးကိစ္စ၊ ဝန်ထမ်းတွေကိစ္စ လှည့်မကြည့်တော့ဘူး။ စာမူရေးဖို့ကိစ္စ၊ ဂျာနယ်အချိန်မီထွက်ဖို့ကိစ္စ ဂျာနယ် ဖြန့်ချိဖို့ကိစ္စနဲ့ပဲ အလုပ်များနေတယ်။ ခင်ဗျား လှည့်မကြည့်တဲ့နေရာမှာ ဝန်ထမ်းတွေတင်မကဘူး ကျုပ်တို့ အယ်ဒီတာအဖွဲ့ကိုပါ အရေးတယူ စာမူပေးဖတ်တဲ့အလုပ် မလုပ်တော့ဘူး။

ခင်ဗျား စာမူရေးချင်သလိုရေး၊ ရိုက်ချင်သလိုရိုက်နဲ့ ဆန္ဒတွေစောပြီး ပျာယာခတ်နေခဲ့တယ်။ ခင်ဗျားကို ကြည့်ရတာ ရုံးတစ်ရုံးရဲ့ အမှုဆောင် အရာရှိချုပ် CEO နဲ့ မတူဘူး ကားစပယ်ယာ(ယာဉ်နောက်လိုက်)နဲ့ တူနေ တယ်။ ကားစပယ်ယာဆိုတာ ခရီးသည်ရဖို့ အော်ရတယ်၊ ခေါ်ရတယ်။ ဆင်းမယ့်ခရီးသည်ကို ကားပေါ်က မြန်မြန်ဆင်းအောင် နှိုးဆော်ရတယ်။ ကားခရဖို့ တောင်းရတယ်။ ကားပေါ်မှာ ခရီးသည်များများ တင်လို့ရအောင် နေရစေချပေးရတယ်။ ကားဒရိုင်ဘာကို မြန်မြန်မောင်းဖို့၊ ဖြေးဖြေးမောင်းဖို့



အမိန့်ပေးရတယ်။

နောက်ကားပါမပါ ကြည့်ရတယ်။ ရွပ်ယွက်ခတ်ပျာယာခတ်နေတာပဲ ခင်ဗျားလည်း ပျာယာခတ်တာမှ မျက်စိနောက်တယ်။ ခင်ဗျား ပျာယာခတ်နေတာက ဂျာနယ်အောင်မြင်ဖို့အတွက် စိုးရိမ်စိတ်နဲ့ ပျာယာခတ်နေတာ။

စာမူရေးတာ အချိန်မီမပြီးမှာ စိုးရိမ်တယ်။ ဒီဇိုင်းကောင်းကောင်းလေးလည်း ဖြစ်ချင်တယ်။ ပုံနှိပ်စက်က ကြန့်ကြာတာမျိုး မဖြစ်စေချင်ဘူး။ ဂျာနယ်ဖြန့်တဲ့နေရာမှာ နေရာအနံ့အပြား မဖြန့်မိမှာ စိုးရိမ်တယ်။ တစ်နေ့တစ်နေ့ အဲဒီသောကတွေ ဖိစီးလို့ ပျာယာခတ်နေတာ။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် ဂျာနယ်အတွက် ခင်ဗျားရဲ့ ပေးဆပ်မှုတွေပါ။

ခင်ဗျားကြိုးစားမှုအတွက် ကျုပ်အသိအမှတ်ပြုတယ်။ ချီးကျူးတယ်။ ဝုဏ်ပြုတယ်။ ကျုပ်သဘောကတော့ ဘယ်သူဖြစ်ဖြစ် ကြိုးစားရင် လက်ခုပ်တီးမှာပဲ ကျုပ်တင်မကဘူး ပြည်သူဆိုတာ (စာဖတ်ပရိသတ်ဆိုတာ) ကလည်း ကြိုးစားရင် အသိအမှတ်ပြုမှာပဲ လက်ခုပ်တီးမှာပဲ။

ခင်ဗျားကြိုးစားလို့ ပြည်သူတွေက အားပေးကြတယ်။ ဂျာနယ်ဖောင်ရေ တိုးတက်မှုက အချိန်တိုတိုအတွင်းမှာ တစ်ဟုန်ထိုး တိုးတက်လာတယ်။ သူရိယအလင်းဂျာနယ်၊ ဂျာနယ်ဈေးကွက်မှာ အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ အောင်မြင်လာခဲ့တယ်။

အဲဒီအောင်မြင်မှုပေါ်မှာ ခင်ဗျား ယစ်မှူးလာခဲ့တယ်။ သာယာလာခဲ့တယ်။ (ဒါက ကျုပ်အထင်ကို ပြောတာနော်။ လူဆိုတာ အောင်မြင်မှုရတဲ့အထိ အတွေ့အကြုံဖြစ်ပေါ်ခါစမှာ ယစ်မှူးတတ်တဲ့သဘော ရှိတယ် ခင်ဗျားနေရာမှာ ကျုပ်ဆိုရင်လည်း ခင်ဗျားလို့ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်တယ်)။

ဂျာနယ်ထွက်ခါစတုန်းက ခင်ဗျားရေးတဲ့ မန္တလေးကျဆုံးခြင်းတို့ ရုစိုင်ပြည်မငိုနဲ့တို့ စတဲ့ ဆောင်းပါးတွေကို ကျုပ်ကြိုက်တယ်။ အနှစ်သာရ လည်း ရှိတယ်။ ပြည်သူတွေလည်း သိသင့် သိထိုက်တယ်။ ဗဟုသုတ လည်း ရတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ ခင်ဗျားရေးတဲ့ စာတွေက ပုဂ္ဂိုလ်ရေးတွေ ပါလာတယ်။ ရေးတဲ့အခါမှာ ဈာန်ဝင်သွားတော့ စာထဲမှာ ဒေါသသံတွေ ပါလာတယ်။ ရေးသားချက်တွေက ပြင်းထန်လာတယ်။ တစ်ခါတလေ စိန်ခေါ်သံတွေ ပါလာတယ်။

တကယ်ဆို ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့က လက်တွေ့ထိုးနေတာ မဟုတ်ဘူး ဂျာနယ်စာမျက်နှာပေါ်တွေက တစ်ဆင့် စာဖတ်ပရိသတ် အသိဉာဏ်၊ ဗဟုသုတ တိုးပွားဖို့ မီဒီယာဘောင်အတွင်းက ရေးသားတင်ပြနေကြတာ၊ ဒေါသသံတွေ စိန်ခေါ်သံတွေကို မပြုလုပ်သင့်ဘူးလို့ ကျုပ်ယူဆတယ်။

ခင်ဗျားက စာအရေးသားကောင်းတော့ ပြည်သူတွေက ခင်ဗျား စာတွေကို ကြိုက်နှစ်သက် ကြတယ်။ တစ်နည်းဆိုရရင် ခင်ဗျားမှာ စာဖတ် ပရိသတ် အမာခံရသွားတယ်။ အဲဒီလို စာဖတ် ပရိသတ်အမာခံရသွားတဲ့ အချိန်မှာ ခင်ဗျားအရေးအသား ညင်ညင်သာသာနဲ့ စာဖတ်ပရိသတ် သိသင့် သိထိုက်တာကို တင်ပြသင့်တယ်။ သည်အချိန်မှာ ပရိသတ်က ခင်ဗျားရဲ့ စာပေဩဇာ လွှမ်းမိုးမှုကို လက်ခံနေပြီ။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားက မလျှော့ဘူး၊ ထွက်ကတည်းက ဘီလူးဆိုင်နဲ့ ထွက်လာပြီး ဘီလူးခေါင်းနဲ့ပဲ ဆက်ကနေ ခဲ့တယ်။

အဲဒီတော့မဖြစ်သင့် မဖြစ်ထိုက်တဲ့ ပြဿနာတွေဖြစ်တယ်။ (ဖြစ်ခဲ့တဲ့ ပြဿနာတွေ ရှေ့ပိုင်းမှာ ကျုပ်ရေးပြပြီးပါပြီ) ပြဿနာဖြစ်တော့ သူရိယအလင်း ပြုလဲသွားတယ်။ ပြဿနာက ခင်ဗျား တစ်ယောက်တည်းရဲ့





အပြစ်ကြောင့်လို့ ကျုပ်မဆိုလိုပါဘူး။ လက်စုပ်ဆိုတာ နှစ်ပက်တီးမှ မြည်  
တယ်ဆိုတဲ့ သဘောတရားကို ကျုပ်နားလည်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အောင်မြင်မှု  
ရနေချိန်မှာ ခင်ဗျားနည်းနည်းလောက်လျှော့ပြီး ဆစ်မြင်လိုက်ရင် အရမ်း၊  
ကောင်းမှာပဲလို့ စဉ်းစားမိလို့ပြောတာပါ။ တစ်နည်းဆိုရရင် ပြည်သူ့ လက်စုပ်  
အားပေးနေတဲ့ ဂျာနယ်တစ်စောင် ရပ်စဲသွားရလို့ နှမော့ပြီး ပြောတာပါ။

ထားပါတော့ဗျာ၊ ပြီးခဲ့တာတွေ ပြောနေရင် တစ်ယောက်နဲ့  
တစ်ယောက် လက်ညှိုးထိုးရင်း ဂျာအေး သူ့အမေရိုက်သလို ဖြစ်နေလိမ့်  
မယ်။ ကျုပ်အဓိကပြောချင်တာက ခင်ဗျားမြန်မာပြည် ရောက်လာတဲ့  
ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ခင်ဗျားလက်ရှိ လုပ်နေတဲ့လုပ်ရပ် ကွဲလွဲသလိုဖြစ်နေတယ်  
လို့ ကျုပ် ထင်မြင်မိတဲ့ကိစ္စပဲ။

ခင်ဗျားမြန်မာပြည်ရောက်လာတဲ့ အဓိကရည်ရွယ်ချက်က မြန်မာ  
ပြည်မှာ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ (အယူအဆမတူလို့ ကွဲပြားနေတဲ့) ကွဲပြားမှုတွေကို  
အမျိုးသားရင်ကြားစေရေးနဲ့ တိုင်းရင်းသားအားလုံး ငြိမ်းချမ်းစွာ  
အတူယှဉ်တွဲ နေထိုင်ရေးအတွက် တစ်ဖက်တစ်လမ်း တစ်ထောင့်တစ်နေရာ  
က ပါဝင်မယ်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ရောက်လာတာပါ။

အင်မတန်ကောင်းတဲ့ရည်ရွယ်ချက်ပါ ကျုပ် လိုက်လိုက်လှဲလှဲကြည့်ရင်  
ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားလက်တွေ့လုပ်ရပ်တွေမှာတော့ ခင်ဗျား ရည်ရွယ်  
ချက်နဲ့ ကွဲလွဲနေတာ မြင်တွေ့ရတယ်။

ဆိုပါတော့ဗျာ ခင်ဗျားက ခရိုနိုစနစ် အမြစ်ပြတ်ချေမှုန်းရေးနဲ့  
အာဏာရှင်စနစ် ချုပ်ငြိမ်းရေးကို ဦးတည်ပြီး တိုက်ပွဲဝင်တယ်။ အဲဒီ  
အတွက်ပဲ စာနဲ့ရေးပြီး လှုံ့ဆော်တယ်။

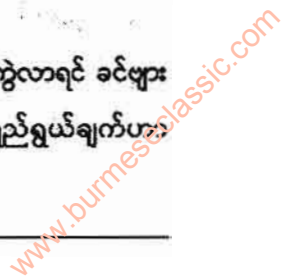
ခရိုနိုစနစ်နဲ့ အာဏာရှင်စနစ်ဆိုတာ တိုင်းပြည်မှာ တကယ်လည်း

မရှိသင့်ဘူး။ မှန်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီခရီးနဲ့ အာဏာရှင်တွေကို တိုက်ခိုက် တဲ့နေရာမှာ လိမ္မာပါးနပ်ဖို့လိုတယ်။ ဒီစနစ်တွေက မြန်မာနိုင်ငံမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ အမြစ်တွယ်နေခဲ့ပြီး ချက်ချင်းတိုက်လို့ မရဘူး။ ဒါကို တိုက်ခိုက်ဖို့ လူထုအားလုံး ပါဝင်ဖို့ စည်းရုံးနေတော့ လူထုအားလုံး ပါဝင်လာပြီး လူထု အုံကြွမှုဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ရင် ဘယ်သူတွေ အထိနာမလဲ။ ခင်ဗျားပြောပြောနေတဲ့ သန်း (၆၀)သော ပြည်သူတွေပဲ အနည်းနှင့်အများ အထိနာလိမ့်မယ်။

တိုက်ပွဲတစ်ခုဆိုတာ ဗျူဟာရှိတယ်လေဗျာ။ ဥပမာ ဆိုပါတော့ဗျာ ခရီးကြီး တစ်ယောက် တည်ထောင်လုပ်ကိုင်နေတဲ့ လုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုမှာ အလုပ်လုပ် နေကြရတာ ဘယ်သူတွေလဲ၊ ပြည်သူတွေပါ။ သူ့ကို တော်လှန် တိုက်ခိုက်လို့ သူက အလုပ်ပိတ်သိမ်းပြီး ရပ်နားလိုက်ပါပြီတဲ့။ ဘယ်သူတွေ နှစ်နာမလဲ။ သူတို့က ဒီအလုပ် မလုပ်ရလည်း ဆင်းရဲမသွားနိုင်ဘူး။ လောလောဆယ် ခံစားလိုက်ရမှာက အလုပ်ပိတ်သိမ်းခံလိုက်ရပြီး အလုပ် လက်မဲ့ ဖြစ်သွားမယ့် ပြည်သူတွေပဲ။

ပြည်သူတွေ အလုပ်သမားတွေ အလုပ်လက်မဲ့ဖြစ်သွားရင် စားဝတ် နေရေး ကသီလင်က ဖြစ်ကုန်မယ်။ မိသားစုတွေ ကစဉ့်ကလျား ဖြစ်ကုန် မယ်။ ဒါကို ကိုယ်ကစဉ်းစားပေးဖို့လိုတယ်။ ပြည်သူတွေ ဆင်းရဲဒုက္ခတွေ၊ သောကတွေ ဖြစ်ပေါ်မလာအောင် ထွက်ပေါက်တစ်ခု အိုင်အမာကို ရုမ်းညွှန်ပြဖို့ လိုတယ်။ ဒီလိုမဟုတ်ဘဲ တိုက်တိုက် ချချ ဆိုလို့ကတော့ နီရီကို ခေါင်းနဲ့ တိုက်ခိုင်းသလိုပဲ ဖြစ်နေလိမ့်မယ်။

အထိအခိုက်များပြီး ပြည်သူအချင်းချင်း စိတ်ဝမ်းကွဲလာရင် ခင်ဗျား ရည်မှန်းထားတဲ့ အမျိုးသားရင်ကြားစေ့ရေးဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ဟာ



သဲထဲရေသွန်သလို ဖြစ်နေလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားပဲစေတနာမှာတွေ့ဟာ စေတနာ ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။

နောက်တစ်ခုက ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေး၊ ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံတစ်ခု တည်ထောင်တဲ့နေရာမှာ အဓိကက ငြိမ်းချမ်းရေးပဲ။ ငြိမ်းချမ်းရေးမရှိသမျှ၊ အပစ်အခတ်မရပ်စဲဘဲ အပြန်အလှန် တိုက်ခိုက်နေသမျှ ငြိမ်းချမ်းရေးဆိုတာ ဖြစ်ပေါ်လာမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့်လည်း နိုင်ငံခေါင်းဆောင်တွေက ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေးကို စွမ်းစွမ်းတမံ အားထုတ်ကြိုးပမ်းနေကြတယ်။

ဒါကို ခင်ဗျားသိတယ်။ အဲဒီပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေး တည်ဆောက် တဲ့နေရာမှာ အောင်မြင်မှုရရှိဖို့ ခင်ဗျားလိုလားတယ်။ တစ်နိုင်သရွေ့ တစ်ခန်း တစ်ကဏ္ဍက ပါဝင်ချင်တဲ့စိတ်လည်း ရှိတယ်။ မြန်မာပြည်ကို ပြန်လာတဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ ဒုတိယရည်ရွယ်ချက်က ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေး အတွက် ပါဝင်ကူညီနိုင်ဖို့ပဲ။

သည်ရည်ရွယ်ချက်က ကောင်းပါတယ်။ ဂုဏ်လည်လုပ်သင့်တဲ့ ကိစ္စပဲ။ ခင်ဗျားတင်မကဘူး နိုင်ငံသားအားလုံးတိုင်းရင်းသားအားလုံး လက်တွဲ ဆောင်ရွက်သင့်တဲ့ကိစ္စပဲ။ ခင်ဗျားတို့ ဂျာနယ်တွေများမှာပေါ် တွေမှာ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် အဆောက်အအုံဖြစ်ဖွယ်ရာတွေ ရေးလိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်ချော်လင့်မိခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်ချော်လင့်မိ ဖြစ်မလာ ဘူး။ ခင်ဗျားက ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေး ဖြစ်စေဖို့ပွဲစွဲတွေထက် စရိန် အမြစ်ပြတ်ရေးတွေ အာဏာရှင်စနစ် ကွယ်ပျောက်ရေးတွေ ရေးခဲ့တယ်။

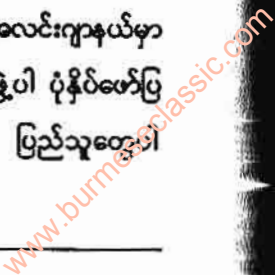
ဆက်စပ်တွေးမယ်ဆိုရင်တော့ ဒါတွေကလည်း ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်း ရေး ဖော်ဆောင်နိုင်ဖို့ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ အထောက်အပံ့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားရေးတဲ့အခါ ဒေါသသံတွေ မိန့်ခေါ်သံတွေပါနေတော့

ပြည်သူတွေ စာဖတ်ပရိသတ်တွေ ဆူပူလာဖို့ လှုံ့ဆော်သလိုဖြစ်နေတယ်။  
ပြည်သူနဲ့စရိန်တွေအကြား ပြည်သူနဲ့ အာဏာရှင်တွေအကြား ပဋိပက္ခ  
ဖြစ်အောင် ဖန်တီးသလိုဖြစ်နေတယ်။

ဒေါသသံမပါဘဲ၊ စိန်ခေါ်သံမပါဘဲ ရေးသားတင်ပြရင် ခင်ဗျား  
စာတွေက တန်ဖိုးရှိတဲ့စာတွေ ဖြစ်သွားမယ်၊ ပြည်သူတွေလည်း မသိသေး  
တာတွေ ဗဟုသုတ အဖြစ်သိခွင့်ရလိုက်လို့ ခင်ဗျားကို ကျေးဇူးတင်ကြမယ်။  
နိုင်ငံအတွက်ရော ပြည်သူအတွက်ပါ အကျိုးရှိတာပေါ့ဗျာ၊ သည်တော့  
စာရေးတဲ့အခါ ဒေါသတွေ၊ စိန်ခေါ်တာတွေ လျော့ဖို့ အကြံပေးချင်တယ်၊  
(ဆရာလုပ်တာမဟုတ်ဘူးနော်၊ ကျုပ်က ဆရာလုပ်တာ ဝါသနာမပါဘူး၊  
ကျုပ်ဝါသနာပါတာက ဖြစ်သင့်ဖြစ်ထိုက်တယ် ထင်တာကို အကြံပြု  
ဆွေးနွေးတာပဲ)

အဲဒီလို အကြံပြုဆွေးနွေးတာတွေအတွက် ကျုပ်ကိုယ်ကျုပ် လိပ်ပြာ  
သန့်တယ်၊ ကျုပ် ရှေ့ကိုလည်း မကြည့်နဲ့၊ ကျုပ် နောက်ကိုလည်း မကြည့်နဲ့၊  
ကျုပ်ရှေ့မှာ ရင်ဘတ်ပဲရှိတယ်၊ ကျုပ်နောက်မှာ ကျောပြင် (ကျောကုန်း)ပဲ  
ရှိတယ်။ ရင်ဘတ်နဲ့ ကျောပြင်ကြားမှာ စာပေကို မြတ်နိုးခင်တွယ်တတ်တဲ့၊  
စာပေကို ချစ်ခင်နဲ့မက်တတ်တဲ့၊ ခံစားတတ်တဲ့နှလုံးသားပဲရှိတယ်၊ အခုရေး  
နေတဲ့စာတွေက စာပေချစ်စိတ်၊ စာပေလောကကို လေးစားတဲ့စိတ်နဲ့  
ရိုးရိုးသားသား ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ရေးပြနေတာ။

ကဲ စာလည်းရှည်သွားပြီ၊ ခင်ဗျားဖတ်ဖို့ ရေးတဲ့ကျုပ်ရဲ့ စာတွေနဲ့  
ပတ်သက်လို့ အနှစ်ချုပ်ကို ဆွဲထုတ်ပြရရင် (၁) သူရိယအလင်းဂျာနယ်မှာ  
ရေးခဲ့တဲ့ ခင်ဗျားရဲ့စာမူတွေကို ကျုပ်ရော အယ်ဒီတာအဖွဲ့ပါ ပုံနှိပ်ဖော်ပြ  
ခြင်းမပြုမီ ဖတ်ခွင့်ရခြင်းမရှိဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားရော ပြည်သူတွေပါ



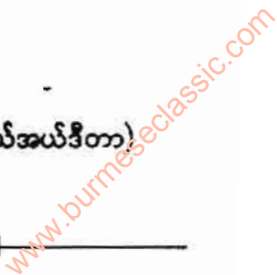
ခွဲခြားခြား သိစေချင်လို့ပဲ။ (၂)အချက်က သူရိယအလင်းဂျာနယ်က အလုပ်ထွက်သွားရတဲ့ဝန်ထမ်းတွေကို ၂ လစာ ၃ လစာ လျော်ပေးလိုက်ရုံနဲ့ တာဝန်ကျေပြီလို့ မထင်မှတ်ဘဲ သူတို့ရဲ့ စိတ်ထိခိုက်မှု၊ စိတ်ဓာတ်ကျမှု၊ စိတ်ဒဏ်ရာတွေကို ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် ဖေးဖေးမမ နှစ်သိမ့်အားပေးစေချင်တာပဲ။ ဝန်ထမ်းလေးတွေရဲ့ စိတ်ဓာတ် ကျတွေ့ဝေမှု စိတ်ဒဏ်ရာတွေကို ခင်ဗျားက လူကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ ခင်ဗျား ဦးဆောင်ထုတ်ဝေနေတဲ့ သူရိယ နေဝန်းဂျာနယ်ကဖြစ်စေ (တာဝန်ရှိသူ လူကြီးတစ်ယောက်အနေနဲ့) နှစ်သိမ့်အားပေး စိတ်ဓာတ်မြှင့်တင်ပေးစေချင်တယ်။

(၃)အချက်ကတော့ ခင်ဗျားရည်ရွယ်ချက်နဲ့လုပ်ရပ်တွေကို ပြန်လည် သုံးသပ် စိစစ်ပြီး အတ္တ၊ ဒေါသ၊ လောဘကင်းတဲ့ စာပေ အရေးအသား တွေနဲ့ (လှုံ့ဆော်မှုကင်းတဲ့ အရေးအသားတွေ၊ ဂုဏ်သိက္ခာရှိတဲ့ အရေး အသားတွေနဲ့ ပြည်သူ့အမြင်ကျယ်အောင်၊ ဗဟုသုတကြွယ်အောင် ဆက်လက် ရေးသားစေချင်တယ်။

ဒါတွေဟာ ခင်ဗျားအတွက် ကျွပ်တို့အတွက်၊ ပြည်သူတွေအတွက် အကြံပြုတာပါ။ ခင်ဗျားတို့ ရှယ်ယာရှင်ပြဿနာတွေ ကျွပ်မသိဘူး၊ သိလည်း မသိချင်ဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ အရှေ့တွေ နောက်ကွယ်တွေ ဘာတွေ ဘယ်လိုတွေ ဆိုတာ ကျွပ်မသိဘူး၊ သိလည်း မသိချင်ဘူး၊ ကျွပ်ဖြစ်စေ ချင်တာက အထက်မှာဖော်ပြခဲ့တဲ့ အချက် ၃ချက်ပဲ။ အဲဒီ (၃)ချက်ဟာ အားလုံးအတွက် အကျိုးရှိလိမ့်မယ်လို့ ကျွပ်ယုံကြည်တယ်။ ။

**ချစ်ဇွဲစိုး**

(သူရိယအလင်းဂျာနယ်အယ်ဒီတာ)



---

အခန်း (၅)

---

# THE MUNDLING

..... သုဂ္ဂလအလင်းဂျာနယ် အတွင်းရေး အဖွဲ့(၅) .....  
.....

## ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးအတွက် အကျိုးရှိစေရန် အားပေးကြရအောင်

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးအတွက် အကျိုးရှိစေရန် အားပေးကြရအောင်  
'အကျိုးရှိစေရန်'၊ 'အကျိုးရှိစေရန်'၊ 'အကျိုးရှိစေရန်'၊ 'အကျိုးရှိစေရန်'  
(၅)အကျိုးရှိစေရန် အကျိုးရှိစေရန် အကျိုးရှိစေရန် အကျိုးရှိစေရန်  
အကျိုးရှိစေရန် အကျိုးရှိစေရန် အကျိုးရှိစေရန် အကျိုးရှိစေရန်  
အကျိုးရှိစေရန် အကျိုးရှိစေရန် အကျိုးရှိစေရန် အကျိုးရှိစေရန်  
အကျိုးရှိစေရန် အကျိုးရှိစေရန် အကျိုးရှိစေရန် အကျိုးရှိစေရန်

*[Handwritten signatures and names]*  
(အကျိုးရှိစေရန်) အကျိုးရှိစေရန်  
(အကျိုးရှိစေရန်) အကျိုးရှိစေရန်  
(အကျိုးရှိစေရန်) အကျိုးရှိစေရန်  
(အကျိုးရှိစေရန်) အကျိုးရှိစေရန်

# THE SUNLIGHT

အုပ်စုကြီး၊ သုတေသနဌာန၏ အစီအစဉ်ဖြင့် မှတ်တမ်းမှတ်တမ်း (၁၉၅၅-၅၆) အတွက် လွှဲပြောင်းပေးခြင်း - မြန်မာ  
Email : thesunlight@gmail.com, sunlightjournal@gmail.com

သုတေသနဌာနအဖွဲ့ဝင်များ (၁၉၅၅) ဘာသာရေးအဖွဲ့အစည်းများ -

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၏ အစောပိုင်းများ၊ အိန္ဒိယနိုင်ငံရှိ အစောပိုင်းများကို ရေးသား  
တေးသား အစောပိုင်းများ အစီအစဉ်အရ သုတေသနဌာန၏ C.E.O. နှင့် နိုင်ငံခြား  
ဆက်ဆံရေးဌာန၏ အဖွဲ့အစည်းမှ သုတေသနဌာန၏ အစီအစဉ် အစီအစဉ်အရ  
ပြင်ဆင်ရေးအဖွဲ့အစည်းမှ တိုက်ရိုက်အစီအစဉ်အရ အစီအစဉ် အစီအစဉ်  
သုတေသနဌာနအစီအစဉ်အရ အစီအစဉ်အရ အစီအစဉ်အရ

အစီအစဉ်အရ - အစီအစဉ်အရ

အစီအစဉ် - အစီအစဉ်အရ

အစီအစဉ် - အစီအစဉ်အရ

အစီအစဉ် - အစီအစဉ်အရ

အစီအစဉ်အရ - အစီအစဉ်အရ

အစီအစဉ် - အစီအစဉ်အရ

အစီအစဉ် - အစီအစဉ်အရ

အစီအစဉ် - အစီအစဉ်အရ



ရက်စွဲ - ၀၁. ၁၀. ၂၀၁၈

သို့တရားရုံးတစ်ရပ်ရှိ ဝန်ထမ်းများ စိမ်းတစ်ရပ်ကို ၃. ၁၀. ၂၀၁၈ ခုနှစ်  
သို့လာရောက်ရာတွင် ဝန်ထမ်းများ လာရောက်ရာတွင် စုံစမ်းကာ စောင့်ရှောက်ထားပါ  
သည်။ စုံစမ်း ၁ ဘက်မှ စိမ်းတစ်ရပ်၊ စုံစမ်း(၅) ဘက်(၅) ဘက်၊ စုံစမ်း(၅) ဘက်  
မျှတညွှန်အတွက် စိမ်းတစ်ရပ်ကို စုံစမ်း တာဝန်ပေးပေးပါမည်။

- |                    |         |
|--------------------|---------|
| အထွေထွေ            | အထွေထွေ |
| အထွေထွေ (Admin)    | အထွေထွေ |
| အထွေထွေ (DTP)      | အထွေထွေ |
| အထွေထွေ (DTP)      | အထွေထွေ |
| အထွေထွေ (A/C)      | အထွေထွေ |
| အထွေထွေ (Reporter) | အထွေထွေ |
| အထွေထွေ (Reporter) | အထွေထွေ |
| အထွေထွေ (Designer) | အထွေထွေ |
| အထွေထွေ (DTP)      | အထွေထွေ |
| အထွေထွေ (Admin)    | အထွေထွေ |
| အထွေထွေ (Editor)   | အထွေထွေ |
| အထွေထွေ (Admin)    | အထွေထွေ |
| အထွေထွေ (Reporter) | အထွေထွေ |
| အထွေထွေ (Admin)    | အထွေထွေ |

21 October 2005

အဖွဲ့တော်အရာရှိ

• သူရိယအားဖြင့် ဂျပန်တိုက်ခတ်သည့် ဖျားနာရောဂါ  
အသံထုတ်ပြန်ရန်။

သူရိယအားဖြင့် ဂျပန်တိုက်ခတ်သည့် ဖျားနာရောဂါ  
အသံထုတ်ပြန်ရန်အတွက် အဖွဲ့တော်အရာရှိ  
များ၏ အားပေးမှုအတွက် အထူးကျေးဇူးတင်စွာ  
ထုတ်ဖော်ကြားကြားရန်အတွက် သူရိယအားဖြင့် ဂျပန်  
တိုက်ခတ်သည့် ဖျားနာရောဂါအသံထုတ်ပြန်ရန်  
အဖွဲ့တော်အရာရှိများ၏ အားပေးမှုအတွက်  
အထူးကျေးဇူးတင်စွာ ထုတ်ဖော်ကြားကြားရန်  
အဖွဲ့တော်အရာရှိများ၏ အားပေးမှုအတွက်  
အထူးကျေးဇူးတင်စွာ ထုတ်ဖော်ကြားကြားရန်

<u>အဖွဲ့</u>	<u>အရာရှိ</u>	<u>အုပ်စု</u>
ဧည့်သည်	editor	[Signature]
အသံထုတ်ပြန်ရေး	Account	[Signature]
အသံထုတ်ပြန်ရေး	ITP	[Signature]
အသံထုတ်ပြန်ရေး	Designer	[Signature]
အသံထုတ်ပြန်ရေး	Admin	[Signature]
အသံထုတ်ပြန်ရေး	ITP	[Signature]
အသံထုတ်ပြန်ရေး	Admin	[Signature]
အသံထုတ်ပြန်ရေး	Admin	[Signature]
အသံထုတ်ပြန်ရေး	စာအုပ်အဖွဲ့အစည်း	[Signature]
အသံထုတ်ပြန်ရေး	ဒီဂျစ်လ်	[Signature]
အသံထုတ်ပြန်ရေး	Distribution	[Signature]
အသံထုတ်ပြန်ရေး	အဖွဲ့	[Signature]

Reporter *[Signature]*  
 စာရေး *[Signature]*  
 (Dive) *[Signature]*  
 (Coordinate) *[Signature]*  
 c. *[Signature]*  
 (Editor) *[Signature]*  
 E. *[Signature]*  
 ၃၇ *[Signature]*  
 Report *[Signature]*

၁

---

## အခန်း (၈)

---

# ကောလာဟလအန္တရာယ်

ကောလာဟလဟူသည် အခြေအမြစ် မရှိသော စကားဖြစ်၏။ ကောလာဟလစကားသည် အချိန်နှင့်တပြေးညီထွက် ပေါ်လာလေ့ရှိသည်။ အထူးသဖြင့် ပြည်သူများစိတ်ဝင်စားနေသည့် အကြောင်းအရာကို ကောလာဟလ လွှင့်ထုတ်သူများက အချိန်နှင့်တပြေးညီ လုပ်ကြံဖန်တီး လွှင့်ထုတ်နေကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ပွင့်လင်းထင်သာမြင်သာသော ပြောင်းလဲမှုများနှင့်အတူ ဒီမိုကရေစီ နိုင်ငံတော်တည်ဆောက်နေသော ယနေ့ကာလတွင် ကောလာဟလ အများဆုံး ထွက်ပေါ်လာသော ကောလာဟလဟူပင် ဆိုရမလောက်ပင် ဖြစ်နေပေသည်။ ကျောင်းဖွင့်ချိန်၊ ကျောင်းတက်ချိန်၌ ကျောင်းပတ်ဝန်းကျင် တွင် ဗုံးပေါက်ကွဲခြင်း၊ မိုးတွင်းကာလတွင် မုန်တိုင်းဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ရာသီဥတု ဖောက်ပြန်ချိန်တွင် ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးမှု ကျရောက်ခြင်း၊ လူမျိုးရေးပဋိပက္ခ ဖြစ်ပေါ်အောင် လှုံ့ဆော်ခြင်း၊ ဘာသာရေးအဓိကရုဏ်းအတွက် သွေးထိုးခြင်း၊ အစိုးရနှင့်ပြည်သူ စိတ်ဝမ်းကွဲအောင် ရန်တိုက်ခြင်း၊ ဓဋ္ဌကြေးမတည်ငြိမ်အောင် ပြုမှုခြင်း၊ ရိုးသားသော တောင်သူလယ်သမားများ၏ ဘဝအခြေပျက်အောင် မြူဆွယ်ခြင်း စသည့် ကောလာဟလများသည် ယနေ့ ကောလာဟလသတင်းများ၊ စကားများထဲတွင် "စူပါ" များပင် ဖြစ်သည်။

ကောလာဟလသတင်းများသည် တောမီးလောင် တောကြောင့် လက်ခမောင်းခတ်ဟူသကဲ့သို့ ခေတ်အဆက်ဆက်တွင် အချိန်အခါအပေါ် မူတည်၍ ရှိနေခဲ့ဖူးသည်သာ ဖြစ်၏။ ကောလာဟလ လွှင့်ထုတ်ရာတွင် လွှင့်ထုတ်သူများက ယုံနိုင်စရာကောင်းသော အခြေအနေများပေါ် မူတည်၍ လွှင့်ထုတ်လေ့ရှိကြသည်။

ဥပမာ လွန်ခဲ့သော ဆယ်စုခေတ်နှစ်ခုလောက်က နိုင်ငံတော်အစိုးရ က ၇၅ ကျပ်တန် ငွေစက္ကူ၊ ၂၅ ကျပ်တန် ငွေစက္ကူများကို ဖျက်သိမ်း ခဲ့ဖူး၏။ ယင်းဖျက်သိမ်းခဲ့မှုကို အခွင့်ကောင်းယူ၍ ၁၀၀၀ ကျပ်တန် ငွေစက္ကူများ ထွက်ပေါ်လာသောအခါ အဆိုပါ တစ်ထောင်ကျပ်တန် ငွေစက္ကူများကိုလည်း ဖျက်သိမ်းတော့ မယောင်ယောင် ကောလာဟလ များထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။

၁၉၈၈ အရေးခင်းက ကာလတွင်လည်း မင်းမဲ့စရိုက်ဆန်စွာ သတ် ဖြတ်ရက်စက်မှုများ၊ ခိုးဆိုးလုယက်မှုများကို အခွင့်ကောင်းယူ၍ တစ်ရပ်ကွက်နှင့် တစ်ရပ်ကွက်၊ တစ်မြို့နယ်နှင့် တစ်မြို့နယ် ယုံမှား သံသယဖြစ်စရာများဖြင့် ကြံ့ခဲရ၍ လမ်းတိုင်း၊ ရပ်ကွက်တိုင်း၊ မြို့နယ်တိုင်း တုတ်တ ထမ်းထမ်း၊ ဓားတဝင့်ဝင့်နှင့် ကင်းစောင့်ခဲ့စေလောက်သည့် ကောလာဟလများ ထွက်ပေါ်ခဲ့ဖူးပါသည်။

နိုင်ငံတော်အစိုးရက ဝန်ထမ်းများကို လစာတစ်ခါ တိုးပေးတိုင်း စီးပွားရေးသမား ငွေရှင်များက ကုန်ဈေးနှုန်းမတည်မငြိမ်ဖြစ်အောင် ဈေး ကစား၍ ရနိုင်သည့် ကောလာဟလများဖြင့် လုပ်စားသွားသည်မျိုးလည်း ရှိဖူးပါသည်။

၂ အားကစားဘက်တွင်လည်း ထူးချွန်နေသော အားကစားသမားများ





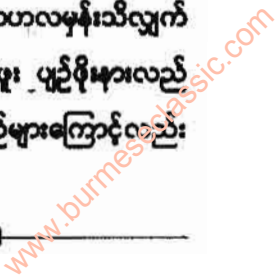
ကြောင့် အောင်ပွဲခံနေချိန်တွင် အားကစားသမားများ၊ အောင်ပွဲခံတိုင်း၊  
ငွေကြေးများ ထည့်ဝင်ဂုဏ်ပြုနေရသဖြင့် စီးပွားရေးထိခိုက်သည်ဟုဆိုကာ  
အားကစားသမားများ စိတ်ဓာတ်ကျရေးအတွက် ရုံးမှာပါ၊ ရုံးပါစေ  
ဆုတောင်းကြဟူသော ကောလာဟလများ ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။

ပြည်သူများ နာဂစ်မုန်တိုင်းကြောင့် အတိဒုက္ခရောက်ခဲ့သည်ကို  
အကြောင်းပြု၍ မိုးလေဝသနှင့်ဇလဗေဒမှ မုန်တိုင်းဖြစ်ပေါ်နေသည်ဟု  
ကြေညာရုံနှင့် ကြီးကျယ်သော မုန်တိုင်းထပ်လာနေပြီဟူသော ကောလာ  
ဟလများက ကြောက်ခမ်းလိလိ ထွက်ပေါ်လာသည်များလည်း မကြားချင်  
အဆုံး ကြားခဲ့ရဖူးပါသည်။

သာမန်အမှုအခင်းကိစ္စလောက်ကိုပင် လူမျိုးရေး၊ ဘာသာရေးများ  
ပုံကြီးချဲ့၍ လွှင့်ထုတ်ခဲ့သည်။ ကောလာဟလများကြောင့် မဖြစ်သင့်မဖြစ်  
ထိုက်သော ပဋိပက္ခများ၊ တင်းမာမှုများဖြင့် ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းခဲ့ကြရသည့်  
ပြဿနာမျိုးလည်း ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။

တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်မှုကို ပြိုကွဲစေသည့် ကောလာဟလ  
များ၊ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေးကို ထိခိုက်စေသည့် ကောလာဟလများ၊  
ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများ၏ စာပေသင်ကြားမှုကို အဟန့်အတား ဖြစ်စေ  
သည့် ကောလာဟလများ၊ နိုင်ငံတော် တည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်းများကို  
မယုံကြည်စေသည့် ကောလာဟလများ များစွာရှိခဲ့ဖူးပါသည်။

ကောလာဟလတို့သည် ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများနှင့် အတူတွဲခို၍  
ပါလာကြစမြဲ ဖြစ်၏။ ပြည်သူများကလည်း ကောလာဟလမှန်းသိလျှက်  
မသိစိတ်က လက်ခံနေကြမြဲ ဖြစ်သည်။ တစ်ခါသေဖူး ပျဉ်ဖိုများလည်  
ဆိုသည့်အတိုင်း လက်တွေ့၊ ကိုယ်တွေ့ ကြုံခဲ့ဖူးသည်များကြောင့်လည်း



ကောလာဟလများကို ယုံလွယ်ခဲ့ကြခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။ ကောလာဟလ အတိုင်း ဖြစ်မလာမှသာလျှင် စိတ်ဒုန်းဒုန်းချ၍ ပင့်သက်ရှိုက်ခဲ့သူများလည်း ဖြစ်၏။

ကောလာဟလသည် အကောင်းထက် အဆိုးဘက်ကို အထောက်အပံ့ ဖြစ်စေသော သတင်းစကားပင် ဖြစ်သည်။ ကောလာဟလကြောင့် ပြည်သူတို့၏ စိတ်နှလုံးထိခိုက်ရသည်မှာ အကြိမ်ကြိမ်ဖြစ်၏။ ထိတ်လန့်ချောက်ချားခဲ့သည်မှာလည်း အကြိမ်ကြိမ်ဖြစ်သည်။ ကောလာဟလ သတင်းထွက်ပေါ်တိုင်း ကျီးလန့်စာစားဘဝ ရောက်ခဲ့ရချည်းသာ ဖြစ်၏။

ပြီးခဲ့သည့် ရက်ပိုင်းအတွင်းကလည်း ဗုံးပေါက်ကွဲမှုဖြစ်သည် ဟူသော ကောလာဟလကြောင့် ဆရာ ဆရာမများ၊ ကျောင်းသားမိဘများ၊ ကျောင်းသားကျောင်းသူများနှင့် တာဝန်ရှိသူများ ပျာပျာသလဲ အလုပ် ရှုပ်ရင်း စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ကာ ပညာသင်ကြားမှု အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ခဲ့ကြရသည်။ ဗုံးပေါက်ကွဲမှု အခြေအနေမှန်မဟုတ်ဘဲ ကောလာဟလ ဖြစ်မှန်းသိမှ စိတ်အေးခဲ့ကြရ၏။

ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံသစ် ထူထောင်နေသည့် ယနေ့ကာလတွင် ကောလာဟလများက တစ်ခုပြီးတစ်ခု ရှိနေဦးမည်သာ ဖြစ်၏။ ရပ်ကွက်ထဲမှ ကောလာဟလ၊ ဈေးထဲမှကောလာဟလ၊ စီးပွားရေးကောလာဟလ၊ နိုင်ငံရေးကောလာဟလ၊ လူမှုရေးကောလာဟလ၊ ဖွေဘုတ်ကောလာဟလ၊ အင်တာနက်ကောလာဟလနှင့် နိုင်ငံတကာကောလာဟလ စသည့် ကောလာဟလများက ပြည်သူ့အကြား မရိုးနိုင်အောင် စိမ့်ဝင်နေဦးမည်သာ ဖြစ်သည်။

ပြည်သူများအနေဖြင့် ကောလာဟလကို ကောလာဟလမှန်းသိဖို့



လိုအပ်လှပါသည်။ ဤသို့ မသိလျှင် မိမိတို့၏ ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး ကိစ္စအဝဝ မဆုံးသင့်ဘဲ ဆုံးရှုံးကြရမည်သာ ဖြစ်၏။ ပြည်သူ တစ်ရပ်လုံးက ကောလာဟလအန္တရာယ်ကို ကြံကြံ့မံ ကာကွယ်နိုင်ဖို့ အရေးကြီးပါသည်။

ရေဒီယို၊ ရုပ်မြင်သံကြား၊ သတင်းစာများမှ အချိန်နှင့်တပြေးညီ ထုတ်လွှင့်ရေးသားနေသော သတင်းအမှန်များကို အမြဲနားစွင့်နားထောင်ပြီး အခြေအနေအမှန်ကို လေ့လာသုံးသပ် ဆုံးဖြတ်ကြဖို့ လိုပါသည်။

ကောလာဟလများကို အစိုးရမီဒီယာများက သာမကပဲ ပုဂ္ဂလိက သတင်းမီဒီယာများကပါ အလိုမရှိကြပါ။ အစိုးရမီဒီယာများ၏ ထုတ်လွှင့်မှုကို မရှင်းလင်း ဘဝင်မကျလျှင် ပုဂ္ဂလိကမီဒီယာများ၏ သတင်းများကို ထပ်မံလေ့လာကြပါ။ ကောလာဟလပေါ် ရွံ့မှန်းမှုကတော့ အစိုးရ မီဒီယာတွေရော ပုဂ္ဂလိကမီဒီယာပါ တစ်ထပ်တည်း ရှိကြပါသည်။

အချုပ်ဆိုရသော် အခြေအမြစ်မရှိသည့် ကောလာဟလများကို ပြည်သူ့အားလုံးက သတင်းစာဖတ်ခြင်း၊ ရုပ်မြင်သံကြားကြည့်ခြင်း၊ ရေဒီယို နားထောင်ခြင်းဖြင့် ကောင်းစွာသိရှိ ကာကွယ်နိုင်ကြောင်း ရေးသားလိုက်ပါသည်။

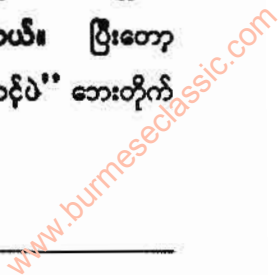
ချစ်နွေမိုး  
(အင်ပါယာသတင်းစာ)

သံပုံးတီးပြီး တောထုတ်ပစ်ရမည့်  
ကဏန်း၊ ပုတ်သင်၊ ဝါးပင်၊ လိပ်မျိုး၊  
နွားသိုး၊ ခွေးအများ

သူဘယ်လိုလူလဲ၊ သူ့အကြောင်း နေ့နေ့ငင သိဖို့လိုတယ်။ သူ့  
 အကြောင်း အတွင်းကျကျ သိဖို့လိုတယ်။ သူ့အကြောင်းမသိဘဲ ကိုယ်  
 လိုသလို ဆုံးဖြတ်နေရင် ကိုယ့်အမှားပဲ။ ကိုယ်မှားရင် ကိုယ်ခံမယ်။  
 ဒီတော့ ကိုယ်မခံချင်ရင် သူ့အကြောင်း ထဲထဲဝင်ဝင် လေ့လာဖို့  
 လိုလိမ့်မယ်။

“ကဏန်း၊ ပုတ်သင်၊ ဝါးပင်၊ လိပ်မျိုး၊ နွားသိုး၊ ခွေးအ”ဆိုတဲ့  
 ပေတံနဲ့ သူ့အကြောင်းကို ချိန်ထိုးကြည့်ရမယ်။ အဲဒီခြောက်မျိုးထဲမှာ  
 သူဘယ်နေရာကပါနေသလဲ။ ကဏန်းလို လူလား၊ ပုတ်သင်လိုလူလား၊  
 ဝါးပင်လို လူလား၊ လိပ်လို လူလား၊ နွားသိုးလို လူလား၊ ခွေးအလိုလူလား။

ကဏန်းဆိုတာက သိတဲ့အတိုင်းပဲ ရှေ့တည့်တည့်လည်း မသွားဘူး။  
 နောက်ပြန်ပြီးတော့လည်း မသွားဘူး။ ဘေးတိုက်သွားတဲ့ သတ္တဝါ၊  
 တစ်နည်းဆိုရရင် လွယ်အိတ်လိုလူ ဘေးတိုက်ပဲနေတယ်။ ပြီးတော့  
 ကဏန်းမှာ လက်မရှိတယ်။ ပိုင်ပြီဆိုရင် ညှပ်ဖို့ အဆင်သင့်ပဲ” ဘေးတိုက်  
 သွားပြီး ညှပ်ဖို့ စဉ်းစားနေတဲ့ ကဏန်း”။

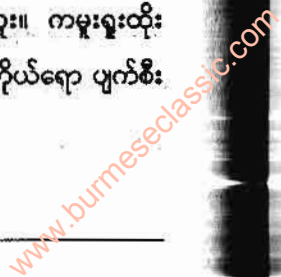


ပုတ်သင်ဆိုတာက ခေါင်းညိတ်ဖို့လောက်ပဲ သိတယ်။ ဘယ်သူ ဘာပြောပြော ခေါင်းညိတ်ရမှာ ဝန်မလေးဘူး။ ခေါင်းညိတ်တတ်တာက သူ့အကျင့်ပဲ။ ပြီးတော့ အရောင်ပြောင်းတတ်သေးတယ် ခေါင်းညိတ်ပြီး အရောင်ပြောင်းတတ်တဲ့ ပုတ်သင်ညှိမှာ ဘယ်လိုခံယူချက် ရှိမှာလဲ။

ဒါဖြင့် ဝါးပင်ကိုကြည့် ဝါးပင်ဆိုတာက ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ်ရပ်တည်နိုင်ဖို့ လေယူရာတိုင်းပြီး လိုက်ယိမ်းနေတတ်တယ်။ တောင် ဘက်လေတိုက်ရင် မြောက်ဘက်ယိမ်းမယ်။ မြောက်ဘက်က လေတိုက်ရင် တောင်ဘက်ယိမ်းမယ်။ အရှေ့က လေတိုက်ရင် အနောက်ဘက်ယိမ်းမယ်။ အနောက်က လေတိုက်ရင် အရှေ့ဘက်ယိမ်းမယ်။ လေလာရာကို တောင့်မခံဘဲ သူ့ဘဝရှင်သန်ဖို့ လေယူရာယိမ်းတဲ့ ဘာသားယိမ်းလိုက် ရောယိမ်းလိုက် လုပ်တတ်တဲ့ သာကူးစစ်စစ်။

လိပ်ဆိုတာက အားလုံးသိတယ်။ ကိုယ့်ဘက် ကိုယ် ယက်တယ်။ အန္တရာယ်မြင်ရင် အခွံထဲကို ခေါင်းငှက်ထားမယ်။ အန္တရာယ်မရှိရင် ခေါင်း ပြန်ထွက်လာမယ်။ သူများတကာအတွက် အန္တရာယ်ကာကွယ်ပေးဖို့ မစဉ်း စားဘူး။ ကိုယ့်လုံခြုံရေးပဲ ကိုယ်ဂရုစိုက်တယ်။ ကိုယ့်အတွက်ပဲ ကိုယ် ဂရုစိုက်တယ်။ ကိုယ့်အတွက်ပဲ ကိုယ်ကာကွယ်တယ်။ အခြားသူတွေ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် သူနဲ့မဆိုင်ဘူး။

နွားသိုးဆိုတာမျိုးက ၅။၅။ဒိုင်းဒိုင်းသမား၊ အမြဲကြိုးချည်ထားမှ တော်ကာကျတာ။ ချည်ထားတဲ့ ကြိုးပြတ်တာနဲ့ မြင်ရာတွေ့ရာ ရန်ရှာ တိုက်ခိုက်တော့တာပဲ။ နိုင်မလား၊ ရှုံးမလား မတွေးဘူး။ ကမူးရူးထိုး တိုက်တာခိုက်တာ သူ့အကျင့်ပဲ။ အခန့်မသင့်ရင် သူ့ရောကိုယ်ရော ပျက်စီး ဆုံးရှုံးမှုတွေ များသွားမယ်။ ဒါကို သူမစဉ်းစားဘူး။



ခွေးအဆိုတာက အုပ်စုလိုက် ဝိုင်းဖွဲ့ပြဿနာရှာတတ်တဲ့ သတ္တဝါမျိုး၊ တစ်ကောင်တည်း အစွမ်းအစမရှိဘူး။ ပြီးတော့ သူများတကာ တိုက်တာခိုက်တာ ကြည့်ပြီး ရှုံးတဲ့သူရဲ့ အသေသားကို ကောက်စားတတ်တဲ့ သတ္တဝါ။ ပင်ကိုအစွမ်းအစနဲ့ မဟုတ်ဘဲ သူတစ်ပါး အစွမ်းအစကို မှီခိုပြီး အောင်ပွဲခံတတ်တဲ့သူမျိုး။

ဒီတော့ ကဏန်း၊ ပုတ်သင်၊ ဝါးပင်၊ လိပ်မျိုး၊ နွားသိုး၊ ခွေးအလို လူတွေဟာ ကောင်းသလား၊ မကောင်းဘူးလား၊ ပေါင်းသင့်သလား၊ မပေါင်းသင့်ဘူးလား အားကိုးထိုက်သလား အားမကိုးထိုက်ဘူးလား၊ စဉ်းစားကြည့်ရုံနဲ့ အဖြေသိပါတယ်။

ပြည်သူတွေထဲမှာ အဲဒီလူတွေ နေရာအသီးသီးကနေ စိမ့်ဝင်နေပါတယ်။ ရှေ့ကလည်းဦးမဆောင် နောက်ကလည်းမလိုက်၊ ကဏန်းလို ဘေးတိုက်၊ ဝှတိုက်နေတဲ့လူတွေ ပြောတဲ့သူက ပြောချင်တာပြော။ ကိုယ် အနေချောင်ရင် ပြီးရောဆိုပြီး အမြဲထောက်ခံ ခေါင်းညိတ် (တစ်ခါ တစ်ခါ လက်ညှိုးထောင်၊ လက်ခုပ်တီး) နေတဲ့ ပုတ်သင်ညှိလိုလူတွေ ဟိုဘက်က သာရင် ဟိုဘက်ကူး၊ ဒီဘက်ကသာရင် ဒီဘက်ကူး သာကူး လုပ်နေတဲ့ ဝါးပင်လိုလူတွေ၊ ကိုယ့်အတွက်ပဲ ကိုယ်ကြည့်ပြီး ကိုယ့်ကိုကိုယ်ပဲ ကာကွယ် နေတဲ့ လိပ်လိုလူတွေ၊ အမှားအမှန် မစဉ်းစားဘဲ အရာရာကို တစ္ဆေထိုး တစောက်ကန်း ဆင်ကန်းတောတိုး လုပ်ချင်တဲ့ နွားသိုးလိုလူတွေ၊ အသိုင်း အဝိုင်း၊ အစုအဖွဲ့အားကိုးနဲ့ ဝိုင်းဖွဲ့ မိုက်ကြေးရွဲစားနေတဲ့ ခွေးအလိုလူ အများကြီးပါ။

ခက်တာက အဲဒီလိုလူတွေဟာ ဘီလူးမျက်နှာကို မင်းသားရုပ် ဖုံးထားတတ်ကြတော့ သူတို့ရဲ့ အဇ္ဈတ္တသဏ္ဍာန်ကို ရုတ်တရက်သိဖို့

မလွယ်နိုင်ဘူး။ ကျောချမှ ဓားပြမှန်းသိသလို လွန်ပြီးမှ သိကြတာ များပါတယ်။ သူတို့ကို ယုံကြည်စိတ်နှံ့ စင်ပေါ်တင်ပေးမိတယ်။ စင်ပေါ် ရောက်လို့ ချိုမိုင်မိုင်ကမှ သိကြရတော့တယ်။

သူတို့ကို စင်ပေါ်တင်ပြီး နေရာပေးမိရင် ပြည်သူအတွက် လူမျိုး အတွက် နိုင်ငံအတွက် ဘာမှအကျိုးဖြစ်မလာဘဲ များစွာနစ်နာရပါတယ်။ ဒီတော့ သူတို့ကိုကာကွယ်ဖို့ သူတို့ကိုအရွေးမမှားဖို့ အမှန်တကယ် လိုအပ် လာပါပြီ။ သူတို့ကို ဟန့်တားနိုင်ဖို့ ကြိုးစားရပါလိမ့်မည်။ သူတို့ အကြောင်းကို ကြိုတင်သိအောင် လုပ်ရပါလိမ့်မယ်။

ကဏန်း၊ ပုတ်သင်၊ ဝါးပင်၊ လိပ်မျိုး၊ နွားသိုး၊ ခွေးအ အစရှိတဲ့ သူတို့ရဲ့ အားနည်းချက်က ဟိရိ၊ သြတ္တပုလို့ခေါ်တဲ့ အရှက်အကြောက် နည်းပါးခြင်းပါပဲ။ သူတို့ဟာ အရှက်၊ အကြောက် နည်းကြတယ်။ မျက်နှာပြောင်တိုက်ပြီး ပေါ်ပေါ်တင်တင် နေရာယူတတ်ကြတယ်။ အဲဒီလို အရှက်၊ အကြောက် တရားမဲ့တဲ့သူတွေကို ရှောင်ကြဉ်သင့်ကြောင်း ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရက ဂန္ဒီသာရ ဆုံးမစာမှာ \*\*ဟိရိသြတ္တံ၊ စောင့်ကြပ် မကင်း၊ လူခပင်းအား၊ သတင်းညာကျေ၊ ကြားလေသဖြင့်၊ သင့်မသင့်ဟု၊ မတင့်မတယ်၊ ရှက်ကြောက်ဖွယ်တည့်၊ ငြိတွယ်ပြစ်တင်၊ ဆိုလိမ့်ထင်မူ၊ ပြည်ဖြင်တွက်ရေး၊ အထွေထွေလျှင်၊ ရွှေငွေအတိ၊ တောင်ရှိဟူလောက်၊ ရှေ့ဝယ်ရောက်လည်း၊ ညှီငေါက်ချွေးခန်း၊ မှတ်ထင်ပန်း၍ တပ်စွန်းမဲ့ထွေ ကြဉ်နိုင်စေ\*\* လို့ ဆုံးမခဲ့ဖူးတယ်။

ဒီတော့ အရှက်အကြောက်ကင်းမဲ့တဲ့ သူတို့လုပ်ရပ်ကို ကြည့်ပြီး သူတို့ရဲ့ အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်နိုင်ဖို့ လိုပါတယ်။ သူတို့ကို မပေါင်း သင်းဘဲ ကြဉ်ထားနိုင်ဖို့ လိုပါတယ်။





ကဏန်း၊ ပုတ်သင်၊ ဝါးပင်၊ လိပ်မျိုး၊ နွားသိုး၊ ခွေးအ စိတ်ရှိတဲ့သူတွေကို ပြည်သူအားလုံးက ဥပေက္ခာပြုပြီး အရွေးမမှားတော့ဘူးဆိုရင် ပြည်သူတစ်ရပ်လုံး လိုလားတောင့်တနေတဲ့ ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံတော်သစ်ဆိုတာ မြေကပေါက်တဲ့ ပဒေသာပင်စစ်စစ် ဖြစ်လာပါလိမ့်မယ်။

အချုပ်ဆိုရရင် နိုင်ငံတော် အမှန်တကယ် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေချင်ရင် လွတ်လပ် တရားမျှတပြီး ငြိမ်းချမ်းသာယာဝပြောတဲ့ ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံ ထူထောင်ချင်ရင် ကဏန်း၊ ပုတ်သင်၊ ဝါးပင်၊ လိပ်မျိုး၊ နွားသိုး၊ ခွေးအဆိုတဲ့ စရိုက်ဆိုး၊ အကျင့်ဆိုး ရှိတဲ့သူတွေကို သံပုံးတီးပြီး တောထုတ်ပစ်ဖို့ လိုပါလိမ့်မယ်လို့.....။

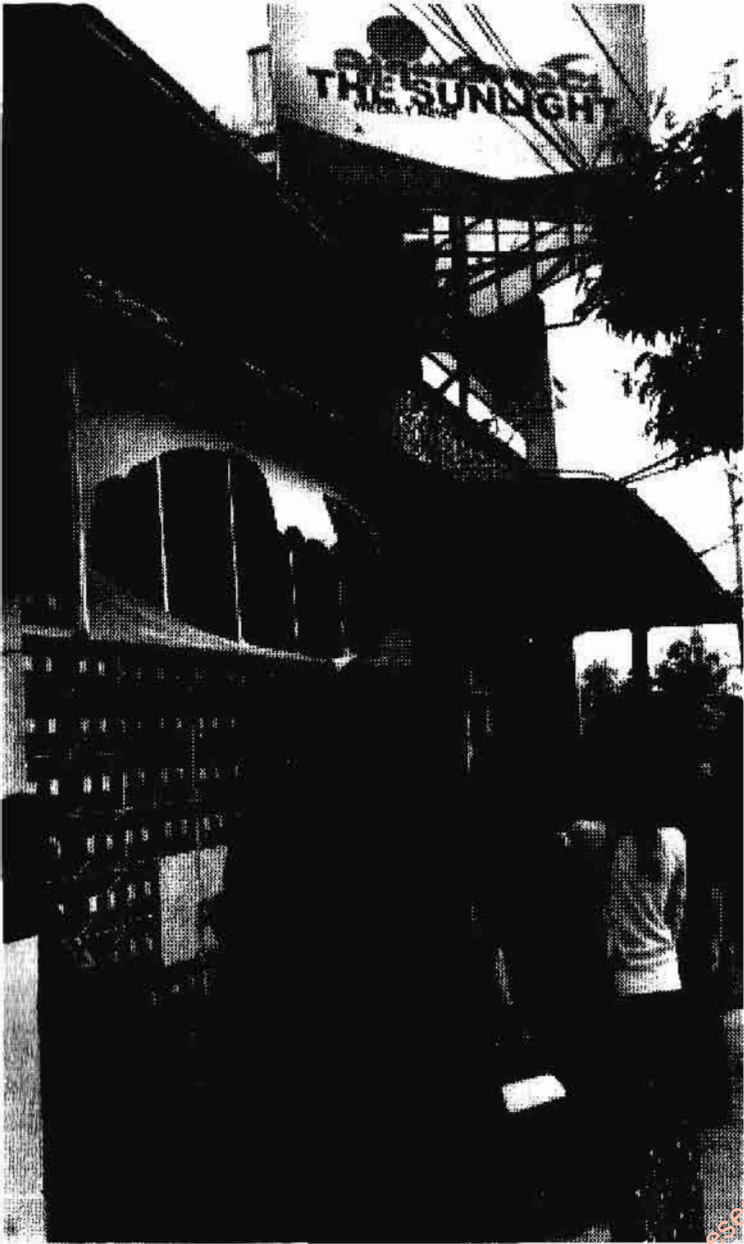
ချစ်နွေမိုး  
(သူရိယအလင်းဂျာနယ်မှ)

www.burmeseclassic.com

---

## အခန်း (ဃ)

---

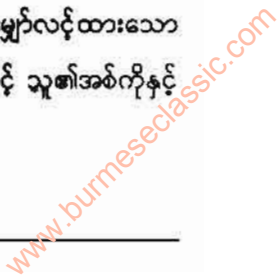


# ဝန်ထမ်းများ၏ရင်တွင်းစကား

ကျွန်မတို့၏ဘဝများကို  
ရိုက်ချိုးပစ်လိမ့်မည်ဟု  
မထင်ထားခဲ့မိပါ

ကျွန်မတို့ ဝန်ထမ်းအားလုံးတို့သည် အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်ခဲ့ရသည့် အတွက် အလွန်ပင် ဝမ်းနည်း စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိပါတယ်။ (၂၀၁၀-၂၀၁၃)ရက်နေ့ က ကျွန်မအပါအဝင် အချို့သော ဝန်ထမ်းကြီးငယ် အားလုံး အလုပ်ကို ပုံမှန်လာရောက်နေကြအတိုင်း လာခဲ့မိပါတယ်။

ရုံးသို့ရောက်စမှာပင် ရုံးခန်းတံခါးကို သော့ဖြင့် ခတ်ထားသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရပါသည်။ ဝန်ထမ်းအားလုံး စိုးရိမ်ထိတ်လန့်သွားမိပါသည်။ နောက်နေ့များတွင်လည်း ရုံးကိုလာရောက်ပြီး ပုံမှန်အတိုင်းထင်၍ လာခဲ့မိပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် သူရိယအလင်းဂျာနယ်တိုက်၏ တံခါးမှာ ပိတ်မြဲတိုင်း ပိတ်ထားပါသည်။ (၃၁-၁၀-၂၀၁၃)ရက်နေ့တွင် ကျွန်မတို့ဝန်ထမ်းများကို (၃)လစာပေးမည်ဆို၍ သွားရောက်ခဲ့မိပါသည်။ ထိုနေရာသို့ ရောက်သောအခါ ဝန်ထမ်းများနှင့် ကျွန်မအပါအဝင်တို့သည် စိုးရိမ်ပူပန်မှုများနှင့် CEO(ခေါ်) ဦးမိုးဟိန်းတို့ကို စောင့်မျှော်နေခဲ့ပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် ရောက်လာသူမှာ ဦးမိုးဟိန်းမဟုတ် သူ၏အစ်ကို၊ အစ်မနှင့် တူမတို့ သာလျှင် လာရောက်၍ ကျွန်မတို့ ဝန်ထမ်းများ၏ မျှော်လင့်ထားသော ဦးမိုးဟိန်းသည် ရောက်မလာခဲ့ဘဲ ဖုန်းထဲကနေတစ်ဆင့် သူ၏အစ်ကိုနှင့် အစ်မတို့ကို ညွှန်ကြားနေပါသည်။



ကျွန်မတို့ဝန်ထမ်းအားလုံးမှာ အလုပ်ပြုတ်ခဲ့ရသည်။ မမျှော်လင့်ထားဘဲ ကံကြမ္မာဆိုးဝင်ခဲ့သည်။ ကျွန်မတို့ဝန်ထမ်းများ ယခုကဲ့သို့ ဝမ်းနည်း ပူဆွေးနေသည့်အချိန်တွင် တစ်ချိန်က ကျွန်မလေးစားခဲ့ရသည့် CEO(ခေါ်) ဦးမိုးဟိန်းသည် ဝန်ထမ်းများကို လာရောက်နှစ်သိမ့်စကားပြောရ မည့်အစား သူ့အရိပ်အယောင်ကို မြင်တောင်မမြင်ရပါ။ ကျွန်မအပါအဝင် ဝန်ထမ်းအားလုံးတို့မှာ တစ်ချိန်က CEO(ခေါ်) ဦးမိုးဟိန်းကို ရိုသေ လေးစားကြပါသည်။ ယခုကဲ့သို့ ကျွန်မတို့၏ ဘဝများကို ရိုက်ချိုးလိမ့်မည်ဟု မထင်ထားခဲ့မိပါ။ ယခုလိုပြုလုပ်သွားသည့် CEO (ခေါ်) ဦးမိုးဟိန်းကို ယခုအခါတွင်တော့ ရိုသေလေးစားခြင်းတို့မှာ ပျောက်ကွယ်တိမ်ကော သွားပါပြီ။ ကျွန်မတို့အားလုံးသည်လည်း အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်သွားခဲ့ရပါပြီ။ ။





၉၂

ဦးစိုးဟိန်း သို့

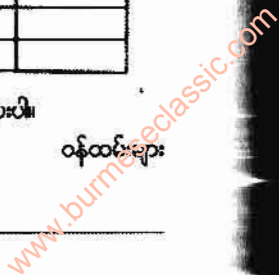
LIBRARY USE  
 Counter No. 100 No. 1101-11100000  
 200 Bar/Year counter No. 0000  
 Post Box No. 20 Yangon  
 10111-10111  
 1997-2002 No. 01-10-000  
 Serial No. 100  
 Address 11-5-00000-0000 11-5-0000  
 000-0000-0000 0000-0000  
 000000 0000  
 0000 00



စဉ်	အမည်	အမျိုးအမည်	အကြောင်းအရာ	ထပ်ကူး
၁	စာအုပ်	အမည်မရှိ	စာအုပ်အုပ်စု (အုပ်စုအုပ်စု)	AR
၂	စာအုပ်	အမည်မရှိ	စာအုပ်အုပ်စု (အုပ်စုအုပ်စု) - (၂)အုပ်စု	AR
၃	စာအုပ်	DTP	စာအုပ်အုပ်စု (၂)အုပ်စု	AR
၄	စာအုပ်	အမည်မရှိ	စာအုပ်အုပ်စု (အုပ်စုအုပ်စု) အုပ်စု	AR
၅	စာအုပ်	အမည်မရှိ	စာအုပ်အုပ်စု (အုပ်စုအုပ်စု) အုပ်စု	AR
၆	စာအုပ်	DTP	စာအုပ်အုပ်စု (အုပ်စုအုပ်စု) အုပ်စု	AR
၇	စာအုပ်	DTP	စာအုပ်အုပ်စု (အုပ်စုအုပ်စု) အုပ်စု	AR
၈	စာအုပ်	အမည်မရှိ	စာအုပ်အုပ်စု (အုပ်စုအုပ်စု) အုပ်စု	AR
၉	စာအုပ်	အမည်မရှိ	စာအုပ်အုပ်စု (အုပ်စုအုပ်စု) အုပ်စု	AR
၁၀	စာအုပ်	အမည်မရှိ	စာအုပ်အုပ်စု (အုပ်စုအုပ်စု) အုပ်စု	AR
၁၁	စာအုပ်	အမည်မရှိ	စာအုပ်အုပ်စု (အုပ်စုအုပ်စု) အုပ်စု	AR
၁၂	စာအုပ်	အမည်မရှိ	စာအုပ်အုပ်စု (အုပ်စုအုပ်စု) အုပ်စု	AR
၁၃	စာအုပ်	အမည်မရှိ	စာအုပ်အုပ်စု (အုပ်စုအုပ်စု) အုပ်စု	AR
၁၄	စာအုပ်	အမည်မရှိ	စာအုပ်အုပ်စု (အုပ်စုအုပ်စု) အုပ်စု	AR
၁၅	စာအုပ်	အမည်မရှိ	စာအုပ်အုပ်စု (အုပ်စုအုပ်စု) အုပ်စု	AR
၁၆	စာအုပ်	အမည်မရှိ	စာအုပ်အုပ်စု (အုပ်စုအုပ်စု) အုပ်စု	AR
၁၇	စာအုပ်	အမည်မရှိ	စာအုပ်အုပ်စု (အုပ်စုအုပ်စု) အုပ်စု	AR
၁၈	စာအုပ်	အမည်မရှိ	စာအုပ်အုပ်စု (အုပ်စုအုပ်စု) အုပ်စု	AR
၁၉	စာအုပ်	အမည်မရှိ	စာအုပ်အုပ်စု (အုပ်စုအုပ်စု) အုပ်စု	AR
၂၀	စာအုပ်	အမည်မရှိ	စာအုပ်အုပ်စု (အုပ်စုအုပ်စု) အုပ်စု	AR
၂၁	စာအုပ်	အမည်မရှိ	စာအုပ်အုပ်စု (အုပ်စုအုပ်စု) အုပ်စု	AR
၂၂	စာအုပ်	အမည်မရှိ	စာအုပ်အုပ်စု (အုပ်စုအုပ်စု) အုပ်စု	AR
၂၃	စာအုပ်	အမည်မရှိ	စာအုပ်အုပ်စု (အုပ်စုအုပ်စု) အုပ်စု	AR
၂၄	စာအုပ်	အမည်မရှိ	စာအုပ်အုပ်စု (အုပ်စုအုပ်စု) အုပ်စု	AR
၂၅	စာအုပ်	အမည်မရှိ	စာအုပ်အုပ်စု (အုပ်စုအုပ်စု) အုပ်စု	AR
၂၆	စာအုပ်	အမည်မရှိ	စာအုပ်အုပ်စု (အုပ်စုအုပ်စု) အုပ်စု	AR
၂၇	စာအုပ်	အမည်မရှိ	စာအုပ်အုပ်စု (အုပ်စုအုပ်စု) အုပ်စု	AR
၂၈	စာအုပ်	အမည်မရှိ	စာအုပ်အုပ်စု (အုပ်စုအုပ်စု) အုပ်စု	AR
၂၉	စာအုပ်	အမည်မရှိ	စာအုပ်အုပ်စု (အုပ်စုအုပ်စု) အုပ်စု	AR
၃၀	စာအုပ်	အမည်မရှိ	စာအုပ်အုပ်စု (အုပ်စုအုပ်စု) အုပ်စု	AR

ရုံးခန်းထဲမှာ ကျန်ခဲ့တယ်။ ကိုယ်ချင်းစားပြီး ပြန်ပေးပါ။

ဝန်ထမ်းချား



သူရိယအလင်းဂျာနယ်မှ အကြောင်းမဲ့အလုပ်ထုတ်ခံရသူတို့က  
ပုဇွန်တောင်မြို့နယ် အလုပ်အကိုင်နှင့်အလုပ်သမားရှာဖွေရေးရုံးသို့  
လျှော်ကြေးရလိုမှု တိုင်ကြား

သူရိယအလင်းဂျာနယ် မဖျက်သိမ်းမီ ၉ လပိုင်းက ဂျာနယ်တိုက်မှ အကြောင်းမဲ့ အလုပ်ထုတ်ခံရသူ မခိုင်ဝါသန်းထွန်းနှင့် မအိမွန်နှင်းတို့ နှစ်ဦးသည် ယနေ့ ၁၃:၀၀ နာရီခန့်က ပုဇွန်တောင်မြို့နယ် အလုပ်အကိုင်နှင့် အလုပ်သမားရှာဖွေရေးရုံးသို့ လာရောက်၍ လျှော်ကြေးရလိုမှု တိုင်ကြား ရခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ယခင်သူရိယအလင်းဂျာနယ်တွင် Marketing ဌာနမှ မခိုင်ဝါသန်းထွန်းနှင့် မအိမွန်နှင်းတို့ နှစ်ဦးက အောက်ပါအတိုင်း ဖြေကြားခဲ့ပါသည်။

(၁) ဘာဖြစ်လို့ အလုပ်ထုတ်ခံရတာပါသလဲ?

ဖြေ။ အကြောင်းပြချက်ကတော့ တိတိကျကျ မသိရပါဘူး။ မူလက Marketing နဲ့ Reception မှာ တာဝန်ကျပါတယ်။ နောက်တော့ အဲဒီ အခန်းကို ဝိုဒေါင်လုပ်ရန် ကန့်သတ်ချက်ဖြင့် ပိတ်သိမ်းပြီး ဝန်ထမ်းနှစ်ဦးကို အခြားဝန်ထမ်းများဖြင့် အတူနေခိုင်းပါတယ်။ ယင်းကိစ္စအပေါ် ညှိနှိုင်း ဖြေရှင်းပေးရန် CEO ဦးမိုးဟိန်းအား တောင်းဆိုထားခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီက စပြီး ဖြေရှင်းလည်း မပေးဘူး၊ အတွေ့လည်း မခံခဲ့ပါဘူး။ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်မယ် ထင်တယ်၊ နောက်တော့ အလုပ်ကနေ ထုတ်လိုက်တာပါပဲ။ တခြား အကြောင်းပြချက်တော့ မရှိပါဘူး။ မလိုတော့လို့ အကြောင်းမဲ့ ထုတ်တယ် ထင်ပါတယ်။



(၂) အလုပ်ထုတ်ခံရခင်က အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာ (ဥပမာ- အလုပ်  
နောက်ကျတာမျိုး၊ အလုပ်တာဝန်မကျေပွန်တာမျိုး) ရှိခဲ့ပါသလား?

ဖြေ။ မရှိခဲ့ပါဘူး။ မိမိတို့ဌာနကို ဦးမိုးဟိန်းမှ တိုက်ရိုက်ကိုင်တွယ်ခြင်း  
လည်း မရှိခဲ့ပါဘူး။ အလုပ်ထုတ်ခံရသည့်အခါမှာ ဦးမိုးဟိန်း၏ စေခိုင်းမှု  
ဟုသာ သိရပါတယ်။

(၃) အလုပ်ထုတ်ခံရစဉ်က မတိုင်ဘဲနဲ့ အခုမှ ဘာကြောင့်တိုင်ရတာလဲ?

ဖြေ။ အလုပ်ထုတ်ခံရစဉ်က ဦးမိုးဟိန်းကို ကြောက်တာရယ်၊ အခုလို  
ကြားဝင်ဖြေရှင်းပေးမယ့်အဖွဲ့ ရှိတာကို မသိတာရယ်ကြောင့် မတိုင်ကြားခဲ့  
တာပါ။ နောက်ပိုင်း ဂျာနယ်ပိတ်တော့ ကျန်တဲ့ဝန်ထမ်းတွေ လျော်ကြေး  
ရတယ်လို့ ကြားတာရယ်ကြောင့် အခုမှ တိုင်ကြားတာပါ။

(၄) အကယ်၍ ဦးမိုးဟိန်းက လျော်ကြေးမပေးခဲ့ဘူးဆိုရင် ဘာဆက်  
လုပ်မလဲ?

ဖြေ။ လျော်ကြေးမပေးခဲ့ဘူးဆိုရင်တော့ တရားဥပဒေဘောင်ထဲကသာ  
ဆက်လက်ဆောင်ရွက်သွားဖို့ အစီအစဉ်ရှိပါတယ်။

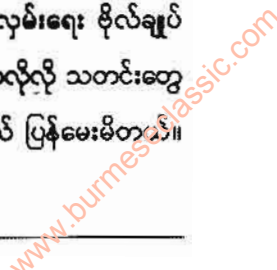
(၅) လုပ်ငန်းခွင်ထဲမှာ ဦးမိုးဟိန်းနဲ့ ဝန်ထမ်းတွေကြား ပြေလည်မှု  
ရှိပါသလား?

ဖြေ။ ပြေလည်မှုမရှိတာ တွေ့ရပါတယ်။

“မောင်ဘအုပ် . . .  
နုပါသေးတယ်”

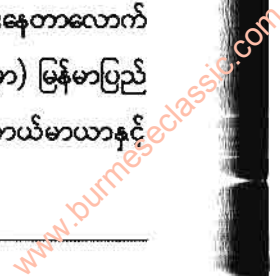
သူရိယအလင်းဂျာနယ်က ထောင်သူရဲဘအုပ် ဆောင်းပါးတွေကို စိတ်ဝင်စားမိလို့ သေချာဖတ်ကြည့်ဖြစ်တယ်။ ဘအုပ်ရဲ့ ဆောင်းပါးတွေမှာ အဓိကအားဖြင့် အာဏာရှင်စနစ်မှာ ပါဝင်ပတ်သက်ခဲ့သူတွေရဲ့ ကျဆုံးခန်းကို မြန်ရေယုက်ရေ ထိုင်ကြည့်မယ်။ အာဏာရှင်ရဲ့ သားသမီး မြေးတွေကို ဘာလုပ်ပစ်မယ်။ ခရိုနီတွေကို ထောင်ထဲ တစ်ပါတည်းခေါ်သွားမယ်။ ခရိုနီတွေ ဘယ်လိုကျဆုံးစေရမယ် စသည်အားဖြင့် ရဲရဲတောက် စကားလုံးကြီးတွေနဲ့ ကလောင်ကိုင်ပြီး လက်သီးလက်မောင်းတန်းနေတာကို တွေ့ရပါတယ်။

သူရိယအလင်းဂျာနယ်ကို ထိပါးလာရင် ဘာဖြစ်သွားမယ်၊ ညာဖြစ်သွားမယ်လို့ ကျွေးဝါးနေပြီး “မြင်းခွာတစ်ချက်ပေါက်ရင် မီးတစ်ဟုန်းဟုန်း တောက်စေရမယ်” ဆိုတဲ့ သမိုင်းစာအုပ်ထဲက ကြွေးကြော်သံကိုလည်း ကူးယူဖော်ပြထား သေးတယ်။ “ဘအုပ်တို့က လုပ်လှချည်လားဟ” လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုပြန်ပြန်ပြောမိပြီး ဘအုပ်ကို လေးစားအားကျသလို၊ ဘာလို့လို့ တောင် ဖြစ်မိသေးတယ်။ သိပ်မကြာပါဘူး။ ဘအုပ်တို့ ဂျာနယ်က ခရိုနီ တချို့နဲ့ ပတ်သက်နေသလိုလို၊ လက်ရှိ အာဏာရပုဂ္ဂိုလ်တချို့ကပဲ ကျောထောက်နောက်ခံ ပြုပေးထားသလိုလို၊ အရင်ထောက်လှမ်းရေး ဗိုလ်ချုပ် တစ်ယောက်နဲ့ အဆက်အသွယ်ရှိသလိုလို၊ ဘာလို့လို့ ညာလို့လို့ သတင်းတွေ ကြားရပြန်တော့ “ဘာတွေလဲ ဟ” လို့ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ပြန်မေးမိတယ်။



ဒီလိုနဲ့ပဲ အောက်တိုဘာ (၁၈)ရက်နေ့ ညသန်းခေါင်ယံလည်းရောက်  
 ရော ဘအုပ်တို့ရဲ့ အခြေခံစခန်းကို မြင်းခွာ (၁၅)ချက်လောက် လာပေါက်  
 သွားတာ။ မီးရောင်တောင် တစ်ချက်မတွေ့ရဘူး။ ဒါပေမဲ့ လရောင်ကတော့  
 အဲဒီနေရာမှာ တွေ့နေရတယ်ဆိုပဲ။ နောက်ရက်တွေကျတော့ ဘအုပ်တို့ရဲ့  
 သူရိယအလင်းဂျာနယ်ကို ခရိုနီကြီးတစ်ဦးနှင့် အာဏာရှိသူတချို့ ပူးပေါင်း  
 ပြီး သိမ်းပိုက်ချေမှုန်းလိုက်ပါတော့တယ်။ အာဏာရှင်ကို ဘာလုပ်ပစ်မယ်  
 ခရိုနီတွေကို ဘာလုပ်ပစ်မယ်ဆိုပြီး ကြွေးကြော်ခဲ့တဲ့ ဘအုပ်တို့ရဲ့ သူရိယ  
 အလင်းကို အာဏာရှင်နဲ့ ခရိုနီပေါင်းပြီး ချေမှုန်းသွားတာ ခံလိုက်ရတယ်  
 ဆိုတော့ ဘအုပ်ကို နည်းနည်းတော့ သနားမိတယ်။

ယခုအခါ “သူရိယနေဝန်း” နာမည်နဲ့ အဘိုးကဘာဖြစ်တယ်၊  
 မြေးက ဘာဖြစ်တယ်၊ ခရိုနီတွေ ဘာဖြစ်တယ်ဆိုပြီး လုပ်နေပြန်ပြီ။  
 ဒီလောက်ဆိုရင် ဘအုပ်ရဲ့ အစွမ်းအစတွေကို ပရိသတ်က သဘောပေါက်နေ  
 ပါပြီလို့ ပြောချင်ပါတယ်။ မောင်ဘအုပ်ရေ။ ဘအုပ်လုပ်နေပုံကိုကြည့်ပြီး  
 ပွဲကြည့် ပရိသတ်တစ်ယောက်အနေနဲ့ ထိုင်ရမလို့ ထရမလို့ ရယ်ရမလို့  
 ဖြစ်နေမိတယ်။ ဘအုပ်ရဲ့ အရေးအသားတွေကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ ကြည့်မယ်  
 ဆိုရင်၊ အနီရောင်အငွေ့အသက်တွေ မပြယ်သေးတဲ့ ၁၉၈၈ ကာလ နိုင်ငံရေး  
 အတွေးအခေါ် တချို့နှင့် ၁၉ ရာစုခေတ် ပစ္စည်းမဲ့ဒေါသတို့ ပေါင်းစပ်  
 ဓာတ်ပြုရာက ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ထွက်ကုန်တစ်ခုထက် မပိုဘူးဆိုတာကို  
 တွေ့ရပါတယ်။ ဒီလိုခေတ်နောက်ပြန်ဆွဲနေတဲ့ အတွေးအခေါ်တွေနဲ့  
 ဂျာနယ်တစ်စောင်ကနေ ဆောင်းပါးလေးတွေရေးပြီး ကြုံးပါးနေတာလောက်  
 ကတော့ (မောင်စူးစမ်းအဆိုအရ ၂၁ ရာစု ပါရာဒိုင်းအရွှေ့မှာ) မြန်မာပြည်  
 လက်ရှိ ဖြတ်သန်းနေရတဲ့ နိုင်ငံရေးဖြစ်စဉ်ထဲက ပရိယာယ်မာယာနှင့်



ဥစ္စာနေတွေ ပေါများကြွယ်ဝလှတဲ့ ခရိုနိုကြီးတွေ အာဏာရှင်အဟောင်း၊ အသစ်တွေ အာဏာရှင်ရဲ့မြေးတွေအတွက် (ဘအုပ်ပြောသလို) လေပြည် တစ်ချက် အေးသွားသလောက်ပါပဲ။ ဘအုပ်ကသာ နေ့ခင်းမှာ လမသာနိုင်ဘူး ပြောတာ၊ မြန်မာပြည်မှာတော့ နေ့ခင်းမှာလည်း လသာလျက်ပါပဲ။ အာဏာရှင်လည်း အောင်ပွဲခံလျက်ပါပဲ။ ခရိုနိုတွေလည်း ယန်းယန်လျက်ပါပဲ မောင်ဘအုပ်ရေ။

သူရိယနေဝန်းဂျာနယ်မှာရေးတဲ့ ဆောင်းပါးတွေလောက်နဲ့တော့ အာဏာရှင်တွေ ခရိုနိုတွေကိုဖြူဖို့ မဆိုထားနှင့် အာဏာရှင်ရဲ့ မြေးလိုလို ဘာလိုလိုကောင်ကိုတောင် ရင်ခုန်အောင် မစွမ်းဆောင်နိုင်ပါဘူး။ ထောင်သူရဲဘအုပ်ဆိုတာ ထောင်ထဲမှာပဲ ဝန်ထမ်းတွေကို ဂျီကျုပြီး သူရဲကောင်း လုပ်လို့ရမှာပါ။ အပြင်မှာတော့ တစ်စိတ်ကို တစ်အိတ်လုပ်ပြီး ပုံကြီးချဲ့ ထားတဲ့ ထောင်ထဲက နှိပ်စက်ခန်း ပုံပြင်တွေကို ငိုချင်းချပြနေရုံနဲ့ သူရဲကောင်း ဖြစ်လာနိုင်စရာ မရှိပါဘူး။ မြန်မာပြည်ရဲ့ ထိပ်တန်းခရိုနိုကြီးက ခလုတ်တစ်ချက်နှိပ်လိုက်ရုံနဲ့ ဒီတစ်ခါ သူရိယနေဝန်းကြီးပါ (နှိပ်ငင်ဘာ ၃ ရက်နေ့က နေဝန်းကို လရိပ်ကွယ်ပြီး နေကြတ်သလိုမျိုး) တိမ်ဖုံးသွားအုံးမယ်ဆိုတာလည်း သတိထားအုံးနော်၊ (လမင်းကတော့ လမင်းပါပဲ)

‘ဘအုပ်’ တို့ မထိတထိလုပ်နေပုံနဲ့တော့ ငါတို့မြန်မာပြည်ကြီးကို နောက်တစ်ခါ အ‘ဘ’က ပြန်‘အုပ်’သွားမှာ မြင်ယောင်မိသေးတယ် ‘ဘအုပ်’... မင်း နုပါသေးတယ်ကွာ...။

ဗိုလ်လရောင်

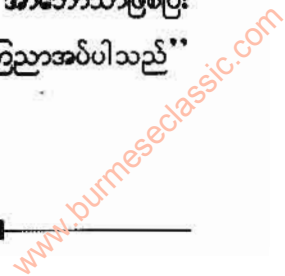


“အသိပေးကြေညာအပ်ပါသည်”



သူရိယနေဝန်းဂျာနယ်မှာ “အသိပေးကြေညာအပ်ပါသည်- သူရိယနေဝန်းဂျာနယ်တွင် အတွဲ(၁) အမှတ်(၁)မှ စတင်ကာ ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့သော ဆောင်းပါးများ၏ အာဘော်သည် ဆောင်းပါးရှင်များ၏ အာဘော်သာဖြစ်ပြီး အယ်ဒီတာအဖွဲ့၏ အာဘော်မဟုတ်ကြောင်း၊ အသိပေးကြေညာအပ်ပါသည်” ဆိုတဲ့ စာကို ဖတ်လိုက်ရတော့ အဆိုတော်ကြီးမြင့်မြင့်ခင် သီဆိုခဲ့တဲ့ နားပန်းဆံသီချင်းထဲက “နောက်တစ်ခါ လာပြန်ပြီဟေ့” ဆိုတဲ့ စာသားလေးကို သတိရပါတယ်။

ဟုတ်တယ်လေဗျာ သူရိယအလင်းထုတ်တုန်းကလည်း ဒီအတိုင်းကြေညာခဲ့ဖူးတယ်။ “အသိပေးကြေညာအပ်ပါသည်- သူရိယအလင်းဂျာနယ်တွင် အတွဲ(၁) အမှတ်(၁)မှ စတင်ကာ ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့သော ဆောင်းပါးများ၏ အာဘော်သည် ဆောင်းပါးရှင်များ၏ အာဘော်သာဖြစ်ပြီး အယ်ဒီတာအဖွဲ့၏ အာဘော်မဟုတ်ကြောင်း၊ အသိပေးကြေညာအပ်ပါသည်” လို့ ရေးသားဖော်ပြခဲ့ဖူးတယ်။



သူရိယအလင်းနေရာမှာ သူရိယနေဝန်းလို့ ပြောင်းသွားတာပဲ ရှိတယ်။ အဓိပ္ပာယ်ရော စာသားပါ ဒါကဒါပါပဲ။ ဒီတော့ 'နောက်တစ်ခါ လာပြန်ပြီဟေ့'ပေါ့။

တကယ်တော့ ဒီအသိပေးကြေညာချက်ကို သူရိယအလင်း ထုတ်ဝေ ခါစမှာ လုံးဝမထည့်သွင်းခဲ့ဘူး။ မထည့်သွင်းဘူးဆိုတာကလည်း ဂျာနယ် ထုတ်ခါစက (ခင်ဗျားရေးတဲ့စာမူအပါအဝင်) စာမူအားလုံးကို အယ်ဒီတာ အဖွဲ့က ဖတ်ခဲ့တယ်။ (ခင်ဗျားစာမူတွေကို ဖတ်သာဖတ်ခွင့်ရခဲ့တာ ပြင်ဆင် ရခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး)။ မှားတာတွေကို ပြင်ရင်လည်း ခင်ဗျားက ခပ် တည်တည် ထည့်တယ်။ ပြန်မပြင်ဘူး။

အတွဲ(၁) အမှတ်(၂) မန္တလေးကျဆုံးခန်းဆိုတဲ့ မျက်နှာဖုံးနဲ့ ထုတ်တဲ့ ဂျာနယ်နောက်ကျောဖုံးမှာ နိုင်ငံတော်သီချင်း ပါဝင်ခဲ့တယ်။ သီချင်းစာသား ကို 'ကမ္ဘာမကြေ၊ မြန်မာပြည်၊ တို့ဘိုးဘွားအမွေစစ်မို့၊ ချစ်မြတ်နိုးပေ၊ ပြည်ထောင်စုကို၊ အသက်ပေးလို့၊ တို့ကာကွယ်မလေ၊ ဒါတို့ပြည်၊ ဒါတို့မြေ၊ တို့ပိုင်တဲ့မြေ၊ တို့ပြည်...၊ တို့မြေ...၊ အကျိုးကို ညီညာစွာတို့တတွေ ထမ်းဆောင်ပါစို့လေ၊ တို့တာဝန်ပေ၊ အဖိုးတန်မြေ'လို့ စာလုံးအကြီးနဲ့ ထင်းနေအောင် ဖော်ပြထားတယ်။

ဒီမျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်းကို ခင်ဗျားနဲ့ ဒီဇိုင်းနာပေါင်းပြီး စိတ်ကြိုက်စီစဉ် ထားတာ ဒီသီချင်းကို ကျုပ်ဆိုကြည့်တော့ တစ်ခုခု မှားနေပြီဆိုတာ သတိထားမိတယ်။ နိုင်ငံတော်သီချင်းဖြစ်လို့ စာသားမှားရင် မဖြစ်ဘူး။ ဒါကြောင့် သီချင်းစာသားအပေါ် ကျုပ်အလေးအနက်ထားပြီး စဉ်းစား တယ်။ ခင်ဗျားကတော့ ဒီဇိုင်းကိုကြည့်ပြီး ပီတိဖြစ်နေတယ်။ စာကို ဂရုမစိုက်ဘူး။

ည ၁၀ နာရီကျော်တော့ ကျုပ် အိမ်ကိုပြန်တယ်။ အိမ်ပြန်ပေမဲ့ ကျုပ်အတွေးအာရုံထဲမှာ အဲဒီသီချင်း ပါလာခဲ့တယ်။ ကားပေါ်မှာ ကိုယ့်ကို ကိုယ် ကြားရုံလောက် တိုးတိုးလေး ဆိုကြည့်မိတယ်။ ဆိုကြည့်မိတိုင်း တစ်ခုခု မှားနေပြီလို့ ခံစားရတယ်။ ဘယ်နေရာဆိုတာ အဖြေမပေါ်ဘူး။

ည ၁၁ နာရီခွဲလောက်မှာ ကျုပ်အိမ်ပြန်ရောက်တယ်။ အိမ်ပြန် ရောက်ရောက်ချင်း လမ်းထဲက မူလတန်းကလေးငယ်တစ်ယောက်ဆီက မြန်မာဖတ်စာအုပ်ငှားပြီး ကြည့်မိတယ်။ ကျုပ်ထင်တဲ့အတိုင်း၊ မှားနေတာ ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း မြင်လိုက်ရတယ်။ 'တို့ပိုင်တဲ့မြေ' မဟုတ်ဘူး၊ 'တို့ပိုင်နက်မြေ' ဖြစ်နေတယ်။

ကျုပ် ချက်ချင်းပဲ တိုက်ကိုဖုန်းဆက်တယ်။ ဖုန်းကို ခင်ဗျားအစ်ကို ဦးခင်အေး ကိုင်တယ်။ ကျုပ်က ပိုင်တဲ့မြေနဲ့ ပိုင်နက်မြေ မှားနေတဲ့ အကြောင်း ပြောပြလိုက်တယ်။ နောက်တစ်နေ့ ဂျာနယ်ထွက်လို့ ကြည့်လိုက် တော့ ပြင်မထားဘူး 'တို့ပိုင်တဲ့မြေ' အတိုင်းပဲ ရိုက်ထားတာ တွေ့လိုက် ရတယ်။

နိုင်ငံတော်သီချင်းကို မျက်နှာဖုံးမှာ (ကျောဖုံး)မှာ ပေါ်တင်ကြီး မှားနေတာ အရမ်းရှက်ဖို့ ကောင်းတယ်။ ကိုယ့်နိုင်ငံတော်သီချင်းစာသား တောင် ကိုယ်တိတိကျကျ မရဘူးလားလို့ တစ်ယောက်ယောက်က မေးလာ ရင် ကျုပ်ဘယ်လိုပြောရမလဲတောင် မသိဘူး ဖြစ်သွားတယ်။ ဒါက (ကျုပ်ဖုန်းဆက်ပြီး သတိပေးတာတောင်) ခင်ဗျား အလေးအနက် မထားတဲ့ မှားယွင်းမှုတစ်ခုပဲ။

ကျုပ်တို့ အယ်ဒီတာတွေက တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု အမှားတွေ ထောက်ပြနေတော့ နောက်ပိုင်းမှာ ခင်ဗျားစာမူတွေ ကျုပ်တို့ အယ်ဒီတာ

အဖွဲ့ကို ပေးမဖတ်တော့ဘူး။ ခင်ဗျားဟာ ခင်ဗျား ကြိုက်သလို စီစဉ်တယ်။

ဂျာနယ်ထဲမှာ အသိပေးကြေညာချက်ဆိုပြီး သူရိယအလင်းဂျာနယ် အတွဲ(၁) အမှတ်(၁)မှစတင်ကာ ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့သော ဆောင်းပါး များ၏အဘော်သည် ဆောင်းပါးရှင်များ၏ အဘော်သာဖြစ်ပြီး အယ်ဒီတာ အဖွဲ့၏ အဘော်မဟုတ်ကြောင်း အသိပေးကြေညာအပ်ပါသည်ကို ထည့် သွင်းခဲ့တယ်။

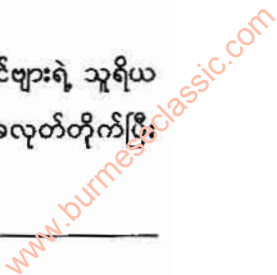
အဲဒီ အသိပေးကြေညာချက်ကို ကျုပ်လက်ခံတယ်။ ဟုတ်တယ်လေ။ ခင်ဗျားအဘော် ခင်ဗျားဘာသာ ရေးချင်သလိုရေးနေတာပဲ။ ကျုပ်တို့ အယ်ဒီတာအဖွဲ့ကို ပေးဖတ်တာ မဟုတ်တော့ လက်ခံတာပေါ့။

ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျား သတ္တိမရှိဘူး။ အယ်ဒီတာအဖွဲ့အပေါ် မရိုးသား ခဲ့ဘူး။ သူရိယအလင်း ရုပ်နားသွားခဲ့ရပြီ။ ခင်ဗျားသဘောနဲ့ ခင်ဗျားလုပ်တဲ့ (ခင်ဗျားရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော) သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲမှာ ခင်ဗျားစာမူတွေ ကို အယ်ဒီတာအဖွဲ့နဲ့တိုင်ပင်ပြီး ထည့်သွင်းတယ်လို့ ဖြောင်လိမ်ပြီး အယ်ဒီတာအဖွဲ့ကို ဆွဲထည့်တယ်။

အဲဒီအချက်ကို မကျေနပ်တာကစပြီး ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ်တို့အဖွဲ့ လမ်းခွဲ ခဲ့ကြတယ်။

အခု သူရိယနေဝန်းမှာ အဲဒီ\* အသိပေးကြေညာအပ်ပါသည်\* ဆိုတဲ့ ကြေညာချက်လေး တွေ့နေရပြန်ပြီ။ ခင်ဗျားရဲ့ စာမူတွေကို လက်ရှိ အယ်ဒီတာအဖွဲ့ကလည်း ကျုပ်တို့လို ဖတ်ခွင့်ရမှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာလည်း သိနေတယ်။

သည်တော့ ကျုပ်စဉ်းစားမိတယ်။ တကယ်လို့ ခင်ဗျားရဲ့ သူရိယ နေဝန်း၊ဂျာနယ်ဟာလည်း သူရိယအလင်းဂျာနယ်လို ခလုတ်တိုက်ပြီး



ချော်လဲသွားခဲ့ရင်၊ အယ်ဒီတာအဖွဲ့ကို (ကျုပ်တို့ကို ဆွဲထည့်သလို) ဆွဲထည့်ဖို့များလားလို့ တွေးမိတယ်။

ကျုပ် ခင်ဗျားကို ကြိုတင်ပြီး အကြံပေးချင်တယ်။ အယ်ဒီတာဆိုတာ အယ်ဒီတာသိက္ခာ ရှိတယ်ဗျာ။ အယ်ဒီတာတွေရဲ့ သိက္ခာကို လေးစားပါ။ အယ်ဒီတာဆိုတာ လယ်ကွင်းမှာ ကောက်ရိုးနဲ့စုစည်းပြီး ရေအိုးခေါင်းစွပ်ထားတဲ့ စာခြောက်ရုပ် မဟုတ်ဘူး။

တစ်နည်းဆိုရင် လုပ်ချင်တိုင်း လုပ်လို့မရဘူး။ မြေပွေးမှာ အစွယ်ရှိသလို၊ အယ်ဒီတာမှာလည်း ပညာရှိတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားရဲ့ ရင်ထဲ အသည်းထဲ ရိုးတွင်းချဉ်ဆီထဲမှာ မှတ်ကျောက်တင်ပေးထားပါလို့ အသိပေးချင်ပါတယ်။

အယ်ဒီတာတွေကို အယ်ဒီတာလိုမြင်ပြီး အယ်ဒီတာလုပ်ပိုင်ခွင့်ပေးခဲ့ရင် ခင်ဗျားရဲ့ သူရိယနေဝန်းဂျာနယ် ပိုပြီးအောင်မြင်သွားမှာပါ။

